

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 191 / III Legislatura / Sisè període

Dilluns, 3 de desembre de 1990

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Ferran Pont

Sessió núm. 13

Primera reunió

Projecte de Llei de Pressupostos

SUMARI

Aquest Diari de Sessions només conté la transcripció del debat de les esmenes que no han estat mantingudes per a ésser defensades en sessió plenària, d'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987.

La sessió s'obre a les deu del matí.

Elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1991 (Punt únic de l'ordre del dia.)

Intervé per fer uns aclariments l'I. Sr. President (p. 3721).

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i es reprèn a dos quarts d'una i deu minuts.

Estat de despeses

Departament de Presidència

Secretaria General i Consell Executiu

Esmenes del G. Socialista (núms. 319, de modificació i addició, i 320, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Soto (S), juntament amb les esmenes núms. 323 i 324 (p. 3722).

Torn en contra: I. Sr. Codina (CiU) (p. 3722).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 321 i 322, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 325 i 330 (p. 3723).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3723).

Esmenes del G. Socialista (núms. 323, de modificació, i 324, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 319).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 325, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 321).

Esmena del G. Mixt (núm. 326, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, juntament amb les esmenes núms. 336, 337 i 338 (p. 3724).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3724).

Esmenes del G. Socialista (núms. 327, de modificació i addició, i 328, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*, juntament amb les esmenes núms. 331, 333, 334 i 335 (p. 3724).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3725) i *I. Sr. Gavín (CiU)* (p. 3726).

Esmena del G. Mixt (núm. 329, de modificació)

Torn a favor: *H. Sr. Hortalà (M)*, juntament amb l'esmena núm. 364 (p. 3726).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3727).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 330, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 321).

Esmena del G. Socialista (núm. 331, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 327).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 332, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3727).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3727).

Esmenes del G. Socialista (núms. 333, de modificació i addició, i 334 i 335, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 327).

Esmenes del G. Mixt (núms. 336, 337 i 338, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 326).

Esmenes del G. Mixt (núms. 339, 340 i 341, de modificació)

Torn a favor: *H. Sr. Hortalà (M)*, juntament amb l'esmena núm. 345 (p. 3727).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3728).

L'H. Sr. Hortalà (M) intervé per retirar l'esmena núm. 341 (p. 3729).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 342, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 373, 375, 379, 382, 383, 384 i 385 (p. 3729).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3729).

Esmenes del G. Mixt (núms. 343 i 344, de modificació)

Torn a favor: *H. Sr. Hortalà (M)* (p. 3729).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3730).

Esmena del G. Mixt (núm. 345, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 341).

Votació de l'esmena núm. 339: *rebutjada per 3 vots a favor, 13 en contra i 5 abstencions* (p. 3730).

Votació de les esmenes núms. 319 a 338, 340 i 342 a 345: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3730).

Direcció General de la Joventut

Esmenes del G. Socialista (núms. 346, a la totalitat, i 347, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*, juntament amb les esmenes núms. 351, 353, 394, 395, 396, 397 i 398 (p. 3731).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 348, 349 i 350, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 352, 354 i 399 (p. 3732).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Gavín (CiU)* (p. 3732).

L'I. Sr. Soto (S) intervé per retirar l'esmena núm. 353 (p. 3734).

Torn en contra conjunt (cont.): *I. Sr. Padilla (CiU)* (p. 3734).

Esmena del G. Socialista (núm. 351, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 347).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 352, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 348).

Esmena del G. Socialista (núm. 353, de modificació i addició)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 347).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 354, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 348).

Votació de l'esmena núm. 346: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3734).

Votació de les esmenes núms. 347 a 354: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3734).

La sessió se suspèn a un quart de tres del migdia i cinc minuts i es reprèn a un quart de cinc de la tarda.

Secretaria General d'Esports

Esmenes del G. Socialista (núms. 355, de modificació i addició, i 356, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Terradellas (S)* (p. 3734).

Torn en contra: *I. Sr. Marimon (CiU)* (p. 3735).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 357, 358, 359 i 360, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3736).

Torn en contra: *I. Sr. Serratusell (CiU)* (p. 3736).

Votació de les esmenes núms. 355 a 358 i 360: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3737).

Direcció General d'Afers Interdepartamentals

Esmena del G. Socialista (núm. 361, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*, *juntament amb les esmenes núms. 363 i 366* (p. 3737).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3738).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 362, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)*, *juntament amb l'esmena núm. 365* (p. 3738).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3739).

Esmena del G. Socialista (núm. 363, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 361).

Esmena del G. Mixt (núm. 364, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 329).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 365, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 362).

Esmena del G. Socialista (núm. 366, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 361).

Votació de l'esmena núm. 361: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i 1 abstenció* (p. 3739).

Votació de les esmenes núms. 362 a 366: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3739).

Votació de l'esmena núm. 359: *rebutjada per 2 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions* (p. 3739).

Direcció General de Serveis de Telecomunicació

Esmena del G. Socialista (núm. 367, a la totalitat)

L'I. Sr. Brunet (S) *la dóna per defensada* (p. 3739).

Direcció General de Coordinació i Seguiment Sectorial

Esmena del G. Socialista (núm. 368, a la totalitat)

L'I. Sr. President *la dóna per defensada* (p. 3739).

Votació de les esmenes núms. 367 i 368: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3739).

Institut Català de la Dona

Esmena del G. Mixt (núm. 376, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)*, *juntament amb les esmenes núms. 378, 380, 381 i 386* (p. 3739).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3740).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 377, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3740).

Esmena del G. Mixt (núm. 378, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 376).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 379, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 342).

Esmenes del G. Mixt (núms. 380 i 381, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 376).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 382 a 385, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 342).

Esmena del G. Mixt (núm. 386, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 376).

Votació de l'esmena núm. 377: *aprovala per 13 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions* (p. 3740).

Votació de les esmenes núms. 375, 376 i 378 a 386: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3740).

Institut d'Estudis Mediterranis

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 391, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3740).

Torn en contra: *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 3740).

Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3740).

Institut Català de Serveis a la Joventut

Esmenes del G. Socialista (núms. 395, de modificació i addició, 396 i 397, de modificació, i 398, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 347).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 399, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 348).

Votació de les esmenes núms. 395 a 399: rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3741).

Departament de Governació

L'I. Sr. Codina (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3741).

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 409 i 410, de modificació)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) les dóna per defensades, juntament amb les esmenes núms. 415, 418, 424, 433 (p. 3741).

Votació de les esmenes núms. 409 i 410: rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3741).

Direcció General d'Administració Local

Esmena del G. Socialista (núm. 411, a la totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3741).

Torn en contra: I. Sr. Mariné (CiU) (p. 3741).

Esmenes del G. Mixt (núms. 412 i 413, de modificació)

L'I. Sr. President les dóna per defensades (p. 3741).

Votació de l'esmena núm. 411: rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3741).

Votació de l'esmena núm. 412: rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3741).

Votació de l'esmena núm. 413: rebutjada per 2 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions (p. 3741).

Direcció General de la Funció Pública

Esmena del G. Socialista (núm. 414, a la totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3742).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 3742).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 415, de modificació)

Donada per defensada abans (esmena núm. 409).

Direcció General del Joc i d'Espectacles

Esmenes del G. Mixt (núms. 416, a la totalitat, i 417, de modificació)

L'I. Sr. President les dóna per defensades (p. 3742).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 418, de modificació)

Donada per defensada abans (esmena núm. 409).

Esmena del G. Mixt (núm. 419, de modificació)

Donada per defensada.

Votació de l'esmena núm. 414: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3742).

Votació de l'esmena núm. 415: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3742).

Votació de l'esmena núm. 416: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3742).

Votació de les esmenes núms. 417, 418 i 419: rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3742).

Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis

Esmena del G. Socialista (núm. 420, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3742).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 3742).

Votació: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3742).

Direcció General de Seguretat Ciutadana

Esmena del G. Socialista (núm. 421, a la totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3742).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 3742).

Esmenes del G. Socialista (núms. 422 i 423, de totalitat)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3743).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 3743).

Delegació Territorial de Barcelona

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 424, de modificació)

Donada per defensada abans (esmena núm. 409).

Votació de l'esmena núm. 421: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3743).

Votació de les esmenes núms. 422 i 423: rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3743).

Votació de l'esmena núm. 424: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3743).

Escola de Policia de Catalunya

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 433, de modificació)

Donada per defensada abans (esmena núm. 409).

Votació: rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3743).

Departament d'Economia i Finances

Gabinet del Conseller, Secretaria General i Delegacions Territorials

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 434, de modificació)*L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) la dóna per defensada* (p. 3743).*Esmena del G. Mixt* (núm. 435, de modificació)*L'I. Sr. President la dóna per defensada* (p. 3743).

Direcció General de Política Financera

Esmena del G. Mixt (núm. 436, de modificació)*L'I. Sr. President la dóna per defensada* (p. 3743).*L'I. Sr. Mur (CiU) intervé per una qüestió d'ordre* (p. 3743).Votació de l'esmena núm. 434: *rebutjada per 8 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 3744).Votació de les esmenes núms. 435 i 436: *rebutjades per 2 vots a favor, 12 en contra i 6 abstencions* (p. 3744).**Departament d'Ensenyament**Torn a favor de les esmenes núms. 450, 459, 461, 462, 463, 478, 479, 480, 482, 493, 504, 507 i 508: *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 3744).Torn en contra: *I. Sr. Jané (CiU)* (p. 3744).

Secretaria General

Esmenes del G. Mixt (núms. 445, 446, 447, 448 i 449, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 451, 456, 457, 460, 466, 467, 470 a 477, 484, 490, 491, 500 i 501* (p. 3745).Torn en contra: *I. Sr. Jané (CiU)* (p. 3746).*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 450, de modificació)*Debatuda abans (Departament d'Ensenyament)*.*Esmena del G. Mixt* (núm. 451, de modificació)*Debatuda abans (esmena núm. 445)*.*Esmenes del G. Socialista* (núms. 452, 453, 454 i, 455, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S), juntament amb l'esmena núm. 458* (p. 3746).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3746).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 456 i 457, de modificació)*Debatudes abans (esmena núm. 445)*.*Esmena del G. Socialista* (núm. 458, de modificació)*Debatuda abans (esmena núm. 452)*.*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 459, de modificació)*Debatuda abans (Departament d'Ensenyament)*.*Esmena del G. Mixt* (núm. 460, de modificació)*Debatuda abans (esmena núm. 445)*.*Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 461, 462 i 463, de modificació)*Debatudes abans (Departament d'Ensenyament)*.Votació de les esmenes núms. 445 a 463: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3747).

Direcció General de Planificació Escolar

Esmena del G. Socialista (núm. 464, a la totalitat)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3747).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3747).Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3747).

Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa

Esmena del G. Socialista (núm. 465, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3747).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3748).Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3748).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 466 i 467, de modificació)*Debatudes abans (esmena núm. 445)*.*Esmena del G. Socialista* (núm. 468, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3748).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3748).*Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya* (núm. 469, de modificació)*L'I. Sr. President la dóna per defensada* (p. 3748).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 470 i 471, de modificació)*Debatudes abans (esmena núm. 445)*.Votació de les esmenes núms. 466 a 471: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3748).

Direcció General de Gestió de Professorat i Centres Docents*Esmenes del G. Mixt* (núms. 472 a 477, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 445).*Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 478 a 480, de modificació)*Debatudes abans* (Departament d'Ensenyament).*Esmena del G. Mixt* (núm. 481, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 445).*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 482, de modificació)*Debatuda abans* (Departament d'Ensenyament).*Esmena del G. Socialista* (núm. 483, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)*, juntament amb les esmenes núms. 485 a 489 (p. 3748).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3749).*Esmena del G. Mixt* (núm. 484, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 445).*Esmenes del G. Socialista* (núms. 485, de modificació, 486 i 487, d'addició, i 488 i 489, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 483).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 490 i 491, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 445).Votació de les esmenes núms. 472 a 475, 478 a 483 i 485 a 491: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3749).Votació de les esmenes núms. 476, 477 i 484: *rebutjades per 1 vot a favor, 19 en contra i 1 abstenció* (p. 3749).**Direcció General d'Arquitectura i Equipaments***Esmena del G. Socialista* (núm. 492, a la totalitat)*L'I. Sr. Cadevall (S)* la dóna per defensada (p. 3749).*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 493, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 443).*Esmena del G. Socialista* (núm. 494, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)*, juntament amb l'esmena núm. 498 (p. 3750).*Esmenes del G. Socialista* (núms. 495, 496 i 497, de modificació i addició)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S)* (p. 3750).Torn en contra conjunt: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3750).*Esmena del G. Socialista* (núm. 498, de modificació i addició)*Debatuda abans* (esmena núm. 494).Votació de l'esmena núm. 492: *rebutjada per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3750).Votació de les esmenes núms. 493 a 498: *rebutjades per 8 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3750).**Direcció General d'Universitats***Esmena del G. Socialista* (núm. 499, a la totalitat)Torn a favor: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3750).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3751).*Esmenes del G. Mixt* (núms. 500 i 501, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 445).*Esmenes del G. p. de Convergència i Unió* (núms. 502 i 503, de modificació)Torn a favor: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3751).Torn en contra: *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 3751).Votació de l'esmena núm. 499: *rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3751).Votació de les esmenes núms. 500 i 501: *rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3751).Votació de les esmenes núms. 502 i 503: *aprovades per 13 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció* (p. 3751).**Institut Català de Noves Professions***Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núms. 507 i 508, de modificació)*Debatudes abans* (esmena núm. 443).*Esmena del G. Socialista* (núm. 509, de supressió i modificació)Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*. Tot seguit, retira l'esmena (p. 3751).Torn en contra: *I. Sra. Ribes (CiU)* (p. 3752).Votació de les esmenes núms. 507 i 508: *rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 3752).**Departament de Cultura****Secretaries del Conseller***Esmena del G. Mixt* (núm. 515, de modificació)Torn a favor: *I. Sr. Casanovas (M)*, juntament amb les esmenes núms. 520, 524, 535, 538, 540, 542, 556 (p. 3752).Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3752).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 516, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Fabian (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 521, 523, 525, 526, 536, 543 i 546. Alhora, retira l'esmena núm. 548 (p. 3752).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3753).

Esmena del G. Socialista (núm. 517, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*, juntament amb les esmenes núms. 519, 529, 530 a 534, 537 i 539 (p. 3753).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3755).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 518, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC)*, juntament amb l'esmena núm. 522 (p. 3756).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3756).

Esmena del G. Socialista (núm. 519, de modificació i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 517).

Esmena del G. Mixt (núm. 520, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 521, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 516).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 522, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 518).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 523, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 516).

Esmena del G. Mixt (núm. 524, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 525 i 526, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 516).

Esmenes de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 527 i 528, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Pueyo (ERC)*, juntament amb l'esmena núm. 555 (p. 3756).

Torn en contra: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3757).

La I. Sra. Vice-presidenta (p. 3757) i *l'I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3757) intervenen per una qüestió d'ordre.

Votació de les esmenes núms. 515 a 528: *rebutjades per 8 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 3757).

Secretaria General

Esmenes del G. Socialista (núms. 529, 530, 531 i 532, de modificació i addició, 533, de modificació, i 534, de modificació i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 517).

Esmena del G. Mixt (núm. 535, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 536, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 516).

Esmena del G. Socialista (núm. 537, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 517).

Esmena del G. Mixt (núm. 538, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmena del G. Socialista (núm. 539, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 517).

Esmena del G. Mixt (núm. 540, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Direcció General de Promoció Cultural

Esmena del G. Socialista (núm. 541, de modificació i addició)

Torn a favor: *I. Sr. Soto (S)*, juntament amb les esmenes núms. 544, 545, 547, 549, 550 a 553 i 557 (p. 3757).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 3759).

Esmena del G. Mixt (núm. 542, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 543, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 516).

Esmenes del G. Socialista (núms. 544, de modificació i addició, 545, de supressió i addició, 546, de modificació, i 547, de supressió i addició)

Debatudes abans (esmena núm. 541).

Direcció General de Política Lingüística

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 548, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 516).

Direcció General de Patrimoni Cultural

Esmenes del G. Socialista (núms. 549, 550, 551, 552 i 553, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 541).

Esmena del G. p. d' Iniciativa per Catalunya (núm. 554, de modificació)

Donada per defensada.

Esmena de l' A. p. d' Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 555, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 527).

Esmena del G. Mixt (núm. 556, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 515).

Esmena del G. Socialista (núm. 557, de supressió i addició)

Debatuda abans (esmena núm. 541).

Institució de les Lletres Catalanes

Esmenes del G. p. d' Iniciativa per Catalunya (núms. 560 i 561, de modificació)

Donades per defensades.

Organització d'Espectacles i Festes

Esmenes del G. p. d' Iniciativa per Catalunya (núms. 563 i 564, de modificació)

Donades per defensades.

Votació de les esmenes núms. 541 a 557: rebutjades per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3760).

Votació de les esmenes núms. 560 i 561: rebutjades per 2 vots a favor, 13 en contra i 5 abstencions (p. 3760).

Votació de les esmenes núms. 563 i 564: rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3760).

La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i vuit minuts.

SESSIÓ NÚM. 13 DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST

Primera reunió

La sessió s'obre a les deu del matí. Presideix l'I. Sr. Pont, acompanyat de la Vice-presidenta, I. Sra. Martí i Conill, i del Secretari, I. Sr. Casals. Assisteix la Mesa l'Oïdor de Comptes i el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Codina, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Coma, I. Sr. Escudé, I. Sr. Gavín, I. Sr. Moliner, I. Sr. Mur, I. Sr. Guasch, I. Sr. Martínez i Ibáñez, I. Sr. Colomines, I. Sr. Jané, I. Sra. Ribes, I. Sra. Neras, I. Sr. González i Castells, I. Sr. Padrós, I. Sr. Marimon, I. Sr. Orriols, I. Sr. Castellnou, I. Sr. Padilla i I. Sr. Serratusell, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Brunet, I. Sr. Carnicer, I. Sr. Terradellas, I. Sr. Cadevall i I. Sr. Soto, pel G. Socialista; I. Sr. Riera i Gassiot (en substitució de l'I. Sr. Saura), pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Perea (en substitució de l'I. Sr. Curto), pel G. p. Popular; I. Sr. Pueyo (en substitució de l'I. Sr. Colom), per l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i H. Sr. Hortalà i I. Sr. Sánchez Ramos, pel G. Mixt.

Assisteix en aquesta sessió el Cap del Servei de Pressupost del Departament d'Economia i Finances, Sr. Pere Feliu.

Ordre del dia

Punt únic: Elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1991.

D'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987, no es transcriu el debat i la votació de les esmenes corresponents al text articulat i a la totalitat de les seccions-departaments i les esmenes a la totalitat dels serveis-organismes autònoms, entitats autònomes i empreses públiques, que es mantenen per a ésser defensades en sessió plenària.

El Sr. PRESIDENT: Senyors diputats, senyora diputada, comença aquesta sessió de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, amb un punt únic de l'ordre del dia, que és l'elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya i de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1991.

Abans d'entrar, estrictament, en l'elaboració del Dictamen, vull fer avinent als senyors diputats i les senyores diputades que la Mesa de la Comissió ha examinat en un primer estudi les esmenes presentades, que va trobar algunes qüestions de matís que podrien fer dubtosa l'admissibilitat d'algunes esmenes, que ho ha comunicat als grups, que tots els grups han presentat escrit clarificant aquestes posicions i que en aquest moment només tenim, en aquesta fase de dubte, una única esmena, que és la del Grup Socialista que porta el número -ho dic de memòria- 46, però que el Grup Socialista ens ha fet avinent a la Mesa que

entrarà seguidament a registre un escrit modificant aquella part que podria tenir dubtes d'admissibilitat. Per tant, en aquest moment podem dir que han estat admeses, per part de la Mesa de la Comissió, totes les esmenes.

També voldria fer avinent a les senyores i senyors diputats que amb més de mil esmenes l'examen precís es fa difícil, tot i que em sembla que els serveis del Parlament han fet una bona feina intentant assegurar-se que totes les quantitats sumen, que totes les seccions i els departaments coincideixen, però els vull fer l'observació que és possible que en el transcurs del debat, en algun moment, trobem algun tema d'aquests que, tècnicament, haguem de prendre una resolució. Algun altre any ha passat; aleshores ho sotmetrem a coneixement dels senyors portaveus i, també, si es repeteix la història d'altres anys, els puc assegurar que sempre la Comissió ha estat d'acord a fer aquestes correccions tècniques que han calgut. *(Pausa.)*

El senyor lletrat em va avinent que en aquesta acceptació general hi ha una esmena del CDS que sí que la vam admetre parcialment i que se'ls va comunicar al Grup i, com que el Grup no ens ha dit res, suposem que és que mereix la conformitat del Grup del CDS.

Bé, a les senyores i senyors diputats, el divendres els va ser dipositat en les bústies el text de les esmenes. Alguna senyora diputada i algun senyor diputat m'han fet avinent que no ho havien trobat, però la majoria, sí; sembla que en el moment de la distribució potser hi ha hagut, doncs, algun canvi en la distribució. Evidentment només ho podrien tenir els membres de la Comissió d'Economia i Finances i no aquells membres especialistes en temes que vinguin ocasionalment a la Comissió.

El text d'aquestes esmenes, que és l'informe de la ponència, ha estat editat i existeix en aquest moment un *Butlletí Oficial del Parlament*, que en aquest moment em sembla que està en condicions de ser repartit. Per tant, aquells senyors diputats que els interressi poder disposar d'una edició del *Butlletí*, número 220, en el qual hi ha les esmenes publicades, poden demanar-lo i els el facilitarem.

Entrem, doncs, en el debat del text articulat.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriu el debat i la votació de les esmenes a l'articulat núms. 7 a 248 i 251 a 312.

El Sr. PRESIDENT: Ara, com que acabem el text articulat i anem a entrar a Presidència, aquesta Mesa proposa a les senyores i els senyors diputats una suspensió de deu minuts de rellotge; vol dir que a les dotze hores i quaranta minuts reprendrem la sessió.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i es reprèn a dos quarts d'una i deu minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Entrem ara a l'estat de despeses, Departament de Presidència.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 313 (G. Socialista), 314 (G. p. Popular), 315 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 316 (G. Mixt), 317 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 318 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), al Departament de Presidència.

El Sr. PRESIDENT: Entrem ara a l'estat de despeses de la Secretaria General i del Consell Executiu. La primera esmena que trobem és la que porta el número 319, del Grup Socialista. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO: Si m'ho permet, senyor President, defensaria conjuntament la 319, la 320, 323 i 324.

Començo per l'esmena 319. Un tema d'actualitat, que és tot el tema que aquests dies és un tema polèmic entorn a l'educació sexual. Hem vist, hem escoltat reiteradament el Conseller de Sanitat que assenyalava que una determinada campanya era una perdigonada i que, en canvi, el Govern de la Generalitat era partidari de fer un programa continuat d'educació sexual per als joves, a les escoles d'aquest país.

Hem vist també que el mateix Conseller que assenyalava això deia que, malauradament, aquests programes d'educació sexual només s'havien fet a l'Educació General Bàsica i que havia estat impossible fins ara fer-ho a l'ensenyament mitjà, on probablement aquests programes són més necessaris i són més imprescindibles.

En el pressupost d'aquest any del Govern de la Generalitat, en el Departament de Sanitat, no hem vist cap partida pressupostària a aquest respecte ni hem vist cap augment substancial en partides pressupostàries que poguessin anar adreçades en aquesta direcció.

Per tant, per aconseguir que el Govern de la Generalitat faci aquest programa, el faci de manera continuada, proposem una modificació al Departament de Presidència per a un programa interdepartamental dotat de 100 milions de pessetes. La baixa està feta d'una partida que, des del nostre punt de vista, és una partida excessivament quantiosa per a «premsa, revistes, llibres i altres publicacions», sens dubte necessàries, però creiem que el retall que fem permet, de totes maneres, que aquesta partida estigui dotada suficientment.

L'esmena 320 i l'esmena 323 van en una direcció molt semblant, que és la d'augmentar els diners destinats al Centre d'Informació i Documentació (CIDOB) i al Consell Català del Moviment Europeu, tots dos organismes d'àmplia tradició a Catalunya, tradició política i també tradició unitària, és a dir, organismes representatius de tots els sectors polítics i de tots els sectors socials. Crec que no cal fer una defensa del treball que han anat desenvolupant al llarg d'aquests anys, perquè tots hi estarem d'acord.

Nosaltres creiem que les dotacions que tenen aquests organismes sempre han estat insuficients, però són insuficients especialment aquest any. El món està canviant, no cal insistir sobre això, les activitats internacionals, i especialment en el camp de la política europea, s'estan accelerant, amb una acceleració històrica extraordinària, i creiem que si Catalunya vol estar present en aquests processos, tots aquests organismes d'àmplia tradició, d'àmplia incidència han d'ésser dotats econòmicament de forma molt més àmplia. Creiem que les baixes que hi ha fetes són baixes també raonables i prudents.

I quant a l'esmena 324, és una de les grans prioritats amb les quals tots, darrerament, estem d'acord, de què tots parlem, que és la necessitat de treballar a favor de la integració social dels disminuïts. Malauradament també, tots, normalment, sovint estem d'acord que no fem ni de lluny, ni de bon tros el que seria necessari, el que seria imprescindible. I creiem que 150 milions és poc, però, com a mínim, marcaria una voluntat política d'in-

sistir i de treballar. I creiem bàsicament que s'ha de fer, no en funció de les despeses dels departaments específics, sinó en funció d'un programa interdepartamental. La baixa també està feta d'una partida amplíssimament dotada, que podríem qualificar d'autèntic luxe asiàtic en els Pressupostos, que és aquesta partida d'«Atencions protocol·làries i representatives» del Departament de la Presidència, que és absolutament «frapant».

Per tant, en nom del meu Grup parlamentari, els demano el vot favorable a aquestes quatre esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per fer un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Francesc Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. També per referir-m'hi i fer un torn, com diu l'Illustre senyor President, en contra de la 319, 20, 23 i 24. Intentaré utilitzar els dos arguments; és a dir, per què no es pot fer la baixa i, a la vegada, per donar —i em sembla que ha de ser així— satisfacció al Diputat que fa la presentació de l'esmena, per què considerem que l'alta, en aquest cas, doncs, no s'hauria de produir, amb el benentès que si aquesta intervenció se m'allarga un pèl més, la faré extensiva gairebé a tot el Departament, perquè justifica una mica la posició del nostre Grup. Segur que el Pressupost en totes aquelles partides que els grups de l'oposició ens en proposen l'ampliació, en bona part tenen raó; és a dir, una altra cosa és la possibilitat de fer-ho o no poder-ho fer, però reconeixent això per endavant, i crec que s'havia de fer, doncs. Com he dit li donaré resposta tant a la baixa com a l'alta.

Pel que fa a la 319, efectivament, la baixa que es proposa és al concepte 220.02, «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions» i l'alta és al CIDOB. Al CIDOB es proposa una alta de 2 milions de pessetes. Jo vull fer avinent al senyor Diputat, senzillament per al seu coneixement, si fos que no el tingués, que l'any passat hi va haver una despesa, aproximadament, d'un milió i mig, que és una partida oberta que, en funció de les activitats del CIDOB hi ha possibilitat, amb una partida específica de Presidència la dotació de la qual és al voltant de 50 milions de pessetes, que al llarg de l'any i per ajudes puntuals això es pugui fer; es va fer l'any passat i aquest any la voluntat és que, si cal i si hi ha necessitat, doncs, es pugui també atendre aquesta mateixa partida igual que es va fer l'any 90.

Pel que fa al programa interdepartamental d'educació sexual, tot i convenir amb el senyor Diputat socialista que els temps ens han portat a uns moments que cal poder potenciar tot el que sigui la formació i l'educació sexual, especialment dels nostres joves sense oblidar, malgrat tot, ni la dels adults ni la de les persones més grans, pensem que aquesta no..., és una partida que, evidentment, s'hauria de..., i s'ha de contemplar des d'altres departaments, no en el cas del Departament de Presidència, perquè en aquest ambient, amb aquestes ganes, que després i al llarg de diferents esmenes es veu en la creació de comissions interdepartamentals o de programes interdepartamentals, iniciariem una dinàmica que, en principi, nosaltres pensem que no ho hem de fer, que aquest tipus de programes s'han de portar, doncs, des dels departaments específics, concretament en aquest cas, doncs, és Ensenyament, i amb implicacions, sense cap mena de dubte també, del Departament de Sanitat, però sense aquest àmbit ple que podria ser l'acció interdepartamental.

I, pel que fa al món dels disminuïts, que l'esmena 324 proposa, doncs, un increment a l'alça, el senyor Diputat coneix la

sensibilitat del Grup i, si em permet, la meua especialment per tot el que fa al món dels disminuïts. Jo crec que quan s'analitzi —amb tota sinceritat—, quan s'analitzi el programa de Benestar Social, concretament —concretament— pel que fa a l'ICASS, l'Institut que en té cura i que dona resposta a les inquietuds i les necessitats del col·lectiu de disminuïts, justifica el fet, no..., no que no es necessitin 150 milions més, que segurament que tots els que hi aboquéssim serien pocs, però el que sí que crec que puc portar a la tranquil·litat del senyor Diputat que en el pressupost de l'ICASS aquest any, precisament, doncs, les peticions dels col·lectius de disminuïts pel que fa, en aquest cas concret, a la seva incorporació al món del treball, doncs, es poden donar per respostes.

Amb això, senyor President, crec que contesto al senyor Diputat i no volia «deixar en el tinter» —que ell hi ha fet èmfasi— l'esmena, concretament, la 323, que proposa una alça al Consell Català del Moviment Europeu; dir-li que aquest any, doncs, s'ha fet un avenç, no s'ha arribat a les quantitats que ell sol·licita però actualment 7.800.000 pessetes. També en la línia que són, en aquest cas, doncs, unes partides obertes que, per a actuacions puntuals, podien ser eventualment ampliables per part del Govern.

Amb això responc, senyor President, a les quatre esmenes que, inicialment, ha presentat el Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. En aquesta Secretaria General i Consell Executiu hi ha encara més esmenes, la que porta el número 321, del Grup d'Iniciativa. El senyor Ignasi Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. I si m'ho permet defensaré la 321, la 322, la 325 i la 330.

En primer lloc, voldria comentar les baixes proposades. La lectura d'aquest pressupost... He de dir que em sento molt lleigit perquè veig que hi ha unes quantitats enormes destinades a premsa, revistes i altres coses. Jo i els meus col·legues ens n'alegrem però creiem que tanta lectura deu dificultar les feines quotidianes dels que treballen al Departament de la Presidència perquè, realment, hi ha unes quantitats absolutament exagerades que ens sembla que podrien ser disminuïdes i per això les plantejem. Com també, en el cas de l'esmena 325, les atencions protocol·làries, que ja és un tema, diguéssim, crònic de les nostres esmenes, la publicitat, promoció cultural i econòmica, i el cas concret de les exposicions, que tindrem ocasió de parlar-ne, a més, en altres departaments.

Pel que fa a les altes que proposem, en primer lloc, l'Associació per a les Nacions Unides, perquè és el grup més permanent en la defensa dels drets humans arreu del món i també a Catalunya, i, en aquest cas concret, em penso que la memòria històrica no és dolenta. És a dir, és un grup que ha demostrat quina era la seva actuació en situacions anteriors on això era molt més difícil de fer i en aquesta situació hi ha una certa sensació de greuge comparatiu en relació amb d'altres grups que també pretenen aquesta defensa dels drets humans.

Una altra esmena que parla de l'increment del suport al Tercer Món. També una esmena a favor del CIDOB, del número 330, perquè s'està convertint, en aquests moments, el CIDOB, en una de les veritables universitats paral·leles que hi ha a Catalunya per plantejar temes en general del Tercer Món, en general de política internacional —per exemple, el darrer número extra sobre el golf Pèrsic, malgrat la quantitat de faltes d'ortografia

que ja el recomano a tots els senyors diputats perquè és esplèndid—, i, en aquest sentit, sembla que mereix una atenció més gran.

Pel que fa especialment a l'esmena 325, l'alta és de 1.000 milions per a corporacions locals. És per una raó bàsica: la comprensió de la vida democràtica en el seu element més bàsic es fa en els ajuntaments; els ajuntaments tenen un coneixement més gran i més concret del territori i dels neguits que, en concret, travessa la societat catalana i em sembla que moltes de les propostes que s'estan fent directament des del Departament de la Presidència es podrien fer amb molta més eficàcia si anessin a partir directament des dels ajuntaments.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara les esmenes següents que trobem en aquesta Secretaria General i Consell Executiu...

El Sr. CODINA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CODINA: Si m'autoritza, m'agradaria contestar aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Si vol contestar, evidentment, lògicament, el torn en contra, senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Senyor Ignasi Riera, vostè, evidentment, és un autor lleigit tant des del punt de vista de llibres com des del punt de vista de premsa diària. I, efectivament, es podia entendre que amb aquest títol, sota aquest epígraf de «Revistes, llibres», etcètera, podia quedar confús, si jo, en aquest moment, no procedís a intentar aclarir-li que aquest concepte no només és per comprar llibres, que és el que es podria desprendre de la seva intervenció, sinó que —i això també és un argument que em servirà per a la resta de les altres intervencions quan facin referència a aquest capítol— hi ha publicacions del Govern, en general, que no tenen una cabuda directa o específica a cap dels Departaments i que, forçosament, s'ha de fer des del Departament de Presidència: traduccions, publicacions, moltes altres publicacions en general que —hi insisteixo— no tenen una cabuda directa perquè no tenen una matèria específica per incloure-les dintre d'un departament determinat, és a través d'aquest capítol que el Departament de Presidència hi ha de donar resposta. Amb això intento, doncs, aportar-li l'aclariment que no és tan senzill com sembla, doncs, el fet de llegir, doncs, revistes, llibres, publicacions, etcètera.

I ens proposa les alces, que en això em proposo també fer-li comentaris, senyor Riera, concretament en una d'elles, l'ajut al Tercer Món, que jo voldria recordar que l'any passat hi havia una proposta de 100 milions de pessetes, que hi va haver després l'esmena d'un diputat del Grup de la majoria que va arribar als 110 milions i que aquest any, l'any 91, per a l'any 91, el Govern ja proposa, inicialment, un pressupost de 200 milions de pessetes. Segurament que per a la lluita del Tercer Món no n'hi ha prou amb 200 milions però l'increment que s'ha produït al llarg d'aquest any, passar de 110 milions a 200 milions de pessetes ens sembla que sí que demostra la voluntat del Govern de seguir no només endavant amb els seus projectes i els seus programes sinó que això —li ho vull recordar— obeeix a un acord entre les diverses forces polítiques de Catalunya per anar, cada any, intentant millorar aquesta partida, i que, l'any passat —per si el senyor Soto no se'n recordava—, feia un moment que comentava que hi va haver un increment de 10 milions i que

aquest any, per a l'any 91, s'ha passat dels 110, que van ser els finals, als 200 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Ara, continuant en la Secretaria General i Consell Executiu, trobem l'esmena 326, que és del Grup Mixt, del Partit dels Comunistes de Catalunya: senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, donaria per defensades les 326, 36, 37 i 38 a partir d'aquesta intervenció.

Jo crec que les propostes diuen amb molta claredat l'objectiu que ens proposem. El primer d'ells és que una de les idees que, des d'un punt de vista polític, es repeteix molt al Parlament de Catalunya..., tingui capacitat d'explicitar-se des d'un punt de vista concret i és la necessitat del desenvolupament del PIL. En definitiva, la idea essencial és posar 405 milions de pessetes per a un pla d'integració laboral per als disminuïts físics perquè estem convençuts que l'amor, com s'expressa essencialment en política, és posar diners. I, per tant, pensem que entre atencions protocol·làries i representatives o la possibilitat real de posar en marxa aquest Pla d'Integració Laboral, creiem que queda claríssima la necessitat de fer-ho.

Per una altra part les altres esmenes estan molt lligades al tema del sector del taxi en el qual pensem que és important que, des de la Generalitat, en aquest moment es comenci a donar respostes concretes a una situació que, a partir de l'any 92, serà difícil, i, per tant, hi ha tota una sèrie de partides que van en la direcció, per una part, de promoure un procés de modernització del sector del taxi a comarques, una altra, la de fer una campanya institucional de transport públic que representa el sector del taxi i, per una altra part, una sèrie d'estudis concrets que puguin possibilitar un coneixement real per tenir capacitat d'intervenir del sector del taxi.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Celestino Sánchez. Un torn en contra, el senyor Francesc Codina de Convergència i Unió.

El Sr. CODINA: Sí, gràcies, senyor President. Breument, pel que fa a la primera de les propostes, la 326, del Grup Mixt, en el sentit que, tal com ja he comentat en una esmena de les mateixes característiques al Diputat senyor Soto, pel que fa al desenvolupament del PIL, del Pla d'Integració Laboral dels disminuïts, em sembla que s'hauria de veure i de llegir i poder constatar que aquesta voluntat política es manifesta en el Departament de Benestar Social, i, concretament, pel que fa a l'ICASS. I insistir en el fet que ens sembla que aquesta és una actuació que s'ha de portar des del Departament i no des del cas de Presidència.

Pel que fa a les esmenes —com ha dit molt bé el senyor Celestino Sánchez— que fan referència al món del taxi, jo voldria, des del màxim respecte, doncs, reflexionar o fer reflexionar al senyor Sánchez en el sentit de si és el lloc més adequat, en els Pressupostos del Parlament, de portar esmenes que intentin atendre sectors concrets i puntuals —en aquest cas amb tot el «carinyo» que significa, doncs, el món del taxi—, veure si des del Govern de la Generalitat, si des del Pressupost del Parlament és on s'ha d'anar veient puntualment cadascun dels camps com aquest, concretament, el del taxi, que a mi em sembla que té una vessant municipal i municipalista i una mica més enllà, doncs, i recollint el fet històric que durant anys ha estat a mans, doncs, de la Corporació Metropolitana i ara de l'ens del trans-

port, ens sembla, doncs, que, amb tot el respecte, no s'han de considerar aquestes ajudes puntuals des del punt de vista de Pressupost de la Generalitat.

Per aquesta raó, en aquesta oportunitat, al senyor Sánchez no li votarem a favor les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. L'esmena següent porta el número 327 i ja va ser presentada pel Grup Socialista: el Diputat senyor Soto té la paraula.

El Sr. SOTO: Si m'ho permet, defensaria conjuntament totes les que em queden fins a la Direcció General de Joventut, que crec que són la 327, 328, 331, 333, 334 i 335. Em sembla que no en queda cap més.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. SOTO: Començo per la 327 i tornem a parlar de l'alta de les ajudes, en aquest cas per a activitats i intercanvis juvenils internacionals. Jo voldria en aquest tema intentar —i ja ho he fet en diversos debats pressupostaris— reflexionar entorn d'una cosa que jo crec que hauria de ser compartida, i no sols en les paraules del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sinó també en les assignacions pressupostàries, que és el tema de la presència internacional del nostre país i de les activitats i de la relació internacional del nostre país.

Un país com el nostre, que és un país sense Estat, és un país que pot estar present en el món, però que per estar present en el món i estar-hi present fortament necessita que la societat civil, les seves organitzacions, les seves entitats, les seves associacions tinguin la capacitat per poder-hi incidir i fer-ho d'una forma àmplia i important; és el cas de les organitzacions de les quals hem parlat anteriorment, del CIDOB, del Consell Català del Moviment Europeu i de tants altres, i és el cas concret d'aquesta esmena de les organitzacions juvenils a Catalunya..., si hi ha un sector social al nostre país que hagi fet una política europea i internacional digna de tal nom, i que hagi fet, realment, un gran esforç per aconseguir aquesta promoció internacional de la presència nacional de Catalunya han estat els joves i les seves organitzacions juvenils. Jo podria llegir-los —no ho faré per raons de temps— un llarg reguitzell de noms de ciutadans i ciutadanes de Catalunya que han ocupat i ocupen en l'actualitat importants responsabilitats internacionals en organismes de cooperació internacional en matèria de joventut.

En aquest cas concret, les ajudes que hi ha des de la Direcció General de Joventut són totalment insuficients. És a dir, ara no tinc aquí les dades, parlo de memòria, per tant, puc, en algun moment, equivocar-me, però al llarg d'aquests darrers anys s'han gastat uns 5 milions de pessetes al respecte, per fer possibles els viatges d'uns trenta-cinc, d'unes quaranta persones. Això és totalment insuficient. Un dels problemes és que la política internacional —tothom ho sap— és una cosa relativament cara. I la societat civil, amb els recursos migrats que tenen les entitats juvenils i els altres organismes, si no té una ajuda i una ajuda forta del Govern, no ho pot fer.

I, en aquest sentit, jo els voldria demanar que aprovessin aquesta esmena i que reflexionessin al respecte, perquè per fer present Catalunya a la realitat internacional, amb l'activitat que fa el Govern de la Generalitat no és suficient. I un país com el nostre, que és un país sense Estat, hauria de fer un gran esforç, precisament perquè la seva societat civil i les seves organitzacions tinguessin els recursos per poder fer aquest treball i per poder-ho desenvolupar activament. I, a part, perquè hi ha una

tradició, que ve ja de molts anys, que ve dels anys de la dictadura, que s'ha mantingut al llarg dels anys de la transició i que nosaltres creiem que és molt important i que ha fet de Barcelona i de Catalunya el principal lloc de l'Estat espanyol en aquesta perspectiva de relacions internacionals. I el problema és que estem perdent posicions, comparat amb altres regions i comunitats autònomes i altres nacionalitats de l'Estat. Probablement, perquè els altres han après també, però també perquè els seus governs respectius han fet una aposta més important en aquest terreny.

La baixa és una baixa de publicitat i propaganda amb una partida amplíssimament dotada. Per tant, jo crec que seria raonable que l'aproveessin.

La següent esmena, ja se n'ha parlat perquè hi ha hagut una esmena, en concret, semblant d'Iniciativa per Catalunya, és d'augmentar i de doblar la quantitat que hi ha destinada a ajuts al Tercer Món. Certament, aquest any hi ha un avenç respecte a l'any anterior, però l'avenç que havia d'haver-se produït l'any anterior ja l'hem perdut. Per tant, caldrà recuperar algun d'aquests anys, i, per tant, caldria fer un esforç major. I, en tot cas, jo crec que avui, no sols a la societat catalana, a totes les societats europees hi ha consciència que el problema del Tercer Món s'està posant cada vegada més dramàtic, que l'abisme que hi ha entre la realitat nord-sud és absolutament insalvable en aquests moments. I nosaltres creiem que aquesta partida hi ha de ser, i hi ha de ser, efectivament, ja no sols per solidaritat, sinó per pròpia conveniència dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Jo crec que cal no insistir al respecte, perquè tothom estarem d'acord, tothom sabem les immenses necessitats, podríem parlar de les xifres, dels països a l'Àfrica central, bàsicament, on la fam és absolutament desesperant, etcètera, no? Nosaltres creiem que, seriosament, podríem fer un gran esforç des del Govern de la Generalitat doblant aquesta partida; passaríem de 200 a 400 milions de pessetes. Creiem que no és molt; creiem, seriosament, que hi ha un espai en els pressupostos per fer-ho. I jo els demanaria, si us plau, que ens la votessin a favor també, perquè la baixa també està amplíssimament quantificada.

331: és una partida a favor que els ajuntaments puguin realitzar programes per fomentar la inserció social i professional dels joves. El problema de l'atur juvenil és conegut, hi ha avenços positius, però tenim encara dos sectors, concretament el de les dones joves i el dels joves amb un menor nivell d'estudis, que és un problema molt important, que són els sectors que en aquests moments resten en una situació més preocupant i caldria continuar treballant en aquesta direcció.

L'esmena 333 fa referència al que avui és també un dels problemes més importants de la joventut, que és la necessitat que hi hagi promoció i adequació d'habitatge i habitatge, bàsicament, per a la gent jove. Per primera vegada, aquest any hi ha una partida en el pressupost de la Direcció General de Joventut, el que passa és que aquesta partida és clarament insuficient, insuficient respecte als mateixos compromisos explicitats pel President de la Generalitat i pel Govern de la Generalitat, i, per tant, creiem que caldria fer un esforç en aquesta direcció.

Esmena 334: és una esmena de 25 milions de pessetes; la baixa es fa d'una partida també d'autèntic luxe, que és la partida aquesta d'exposicions, i l'alça és de 25 milions de pessetes per construir una casa per a dones maltractades al Vallès Orien-

tal. Jo voldria dir que aquesta construcció és una reivindicació dels diferents grups de dones tant del Vallès Oriental com del Vallès Occidental i que, a més a més, la Directora de l'Institut de la Dona, la senyora Joaquina Alemany, es va comprometre davant d'aquesta Cambra a construir, al llarg del proper any, tres centres d'aquest tipus: un a Barcelona, un altre a Tarragona i un altre al Vallès. I no estan consignats cap d'aquests tres centres a les altres partides del pressupost, almenys nosaltres no ho hem sabut trobar; si vostè ens ho assenyala, estariem molt satisfets. I, per tant, creiem que seria positiu fer aquesta esmena.

I, finalment, l'esmena 335 és una d'aquestes, ja, esmenes absolutament clàssiques en tots els debats pressupostaris, que és l'alça de l'Assemblea Catalana de la Creu Roja. Crec que tampoc cal que jo m'allargui i m'esforci massa a defensar el treball que ve desenvolupant i que desenvolupa la Creu Roja de Catalunya, que és reconegut per tots i creiem que, en aquest sentit, l'alça és una alça suficientment justificada, i la baixa també: és d'aquestes partides del Departament de Presidència tan amplíssimament dotades i que «frapen» i que, sobretot, els diputats que treballem en temes sectorials i ens trobem sempre amb partides tan reduïdes per a coses tan importants com l'atur o com l'habitatge, etcètera, i després anem al Departament de Presidència i veiem aquestes partides, és una cosa que, francament, no sols..., ens fa mal als ulls. I, per tant, nosaltres creiem també que seria una esmena que seria raonable que vostès acceptessin.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. Per fer un torn en contra d'aquest conjunt d'esmenes, té la paraula el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Li faré un torn en contra, bàsicament, dels conceptes que ha esmentat el senyor Soto, sobretot, demanant que, específicament, la 327 i la 331, en el moment que es produeixi pugui donar la paraula al Diputat senyor Gavín, que, més especialista que jo mateix en la matèria, podrà replicar les intervencions del senyor Soto.

Però sí que m'interessa fer alguns comentaris respecte a la resta d'esmenes, que bàsicament han fet referència a les ajudes novament del Tercer Món, al tema de l'habitatge, al tema de l'increment que suposaria, que necessitaria, concretament a l'esmena 327, que el senyor Soto no recordava la quantitat i que jo li diré, si no la quantitat, l'increment que ha comportat i el tema de la Creu Roja, perquè són temes que..., segurament no el convenceré, però li puc donar arguments de per què no podríem acceptar aquestes esmenes.

Pel que fa, concretament, a l'ajut de l'habitatge, el senyor Soto coneix perfectament que des de la perspectiva del Govern s'ha endegat una política d'ajuts especials sobre la base de crèdits baixos, sobre la base d'aportacions i subvencions i que aquest és un problema, el de la manca d'habitatges, sobretot i especialment per a la gent jove, que el Govern i els governs han de fer tot allò que puguin perquè, realment, és un problema que tenim plantejat de difícil solució. És un problema que, segurament, no el podríem debatre en l'escàs termini de temps que tenim en la discussió d'aquest pressupost, però que, realment, doncs, tots plegats ens n'hem de preocupar, perquè les sortides que els nostres fills tenen en aquesta possibilitat de l'adquisició de nous habitatges, doncs, es fa difícil, si no és al costat d'una política clara com la que està portant endavant el Govern de la Generalitat per intentar apaivagar en tot allò que sigui possible

aquesta mancança d'habitatge. Pel que fa a l'increment, li dèiem al senyor Soto que l'he pogut contrastar amb un company de Grup, i ha estat el 27,46.

I, finalment, per al tema de la Creu Roja, que el senyor Soto també s'interessava, dir-li que, en aquests moments, li vull recordar que l'any 89 l'aportació que es va fer cap a la Creu Roja van ser 80 milions de pessetes, l'any 90, 110 i que aquest any no es preveu un increment sobre aquests 110. És a dir, hi haurà els mateixos 110 i això no li ha d'estranyar perquè, en tot cas —si en això puc donar-li una mica més d'informació—, els mateixos dirigents de la Creu Roja, dirigint-se al President de la Generalitat, li demanaven que el pressupost d'aquest any, si més no, fos similar al que havia estat l'any anterior. No podem oblidar l'important que és la Creu Roja, que és una institució no..., no només amb implicació catalana, sinó a nivell de l'Estat i que hi ha hagut unes grans aportacions —i això ho coneixen perfectament— per part de la Ministra Matilde Fernández, que n'ha fet, del tema de la Creu Roja, doncs, un tema important..., ens sembla que és molt lícit i que, en fi, que està molt bé, però que en el conjunt de les aportacions que la Creu Roja rep per al seu propi funcionament, doncs, són importants. I un matís només, senyor Soto: les aportacions que fa el Govern de l'Estat cap a la Creu Roja són allò..., amb noms i cognoms, és a dir, són finalistes. Les aportacions que ha fet el Govern de la Generalitat, aquests 110 milions que hi ha per a l'any 91, no són finalistes, és a dir, la possibilitat que tindrà la Creu Roja per distribuir aquests cabals ens sembla que els dona una llibertat que no es produeix quan la subvenció ve de part de la Ministra Fernández, però això no és cap crítica sinó que és una aportació més a dir en el conjunt de les aportacions de la Creu Roja... I tinc la sensació, com li deia abans, que per part de la Creu Roja aquesta aportació dels 110 milions de pessetes, la troben, doncs, força correcta.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Ara deixarem que pugui parlar el Diputat senyor Gavín per fer el torn en contra de les esmenes 327 i 331, presentades pel Grup Socialista; senyor Gavín, teniu la paraula.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor President. Molt breument, per poder completar, en part, els arguments que ja han estat donats.

En principi, a l'esmena número 327 jo el que podria dir, pel que fa a l'alta que proposa el Grup Socialista, doncs, que aquestes ajudes per a activitats i intercanvis juvenils internacionals hi ha dos aspectes fonamentals. En principi, les ajudes per a activitats a les entitats juvenils han tingut un increment del 27% en el pressupost de la Direcció General de Joventut d'aquest any; nosaltres pensem que és un increment molt substancial que permet, evidentment, doncs, dur a terme algunes d'aquestes activitats i intercanvis, que es permet, també, lògicament, a través del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya fer activitats i intercanvis juvenils internacionals perquè creiem que és el fòrum més adequat perquè es pugui dur a terme, i, per tant, nosaltres creiem que aquesta partida està prou dotada en aquest moment.

Pel que fa a l'esmena número 331, a part que la baixa que proposa és una baixa molt substancial, que impediria dur a terme alguns d'aquests objectius de promoció cultural i econòmica que en alguns d'aquests casos, doncs, també en poden gaudir entitats juvenils i gent jove, a part d'això, aquestes ajudes a ajuntaments per a programes per fomentar la inserció social i

professional dels joves, nosaltres entenem que, com a activitats de tipus interdepartamental, han d'anar finançades a través dels pressupostos dels departaments corresponents, que ja ho estan, que ja hi han dutes a terme algunes iniciatives en aquest sentit, i, per tant, aquesta alta de 500 milions de pessetes, i, també per una baixa tan substancial, nosaltres no votarem a favor d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gavín. Continuant amb les esmenes de Secretaria General i Consell Executiu, trobem l'esmena 329, del Grup Mixt, presentada per Esquerra Catalana. És que algun diputat vol fer la defensa? *(Pausa.)* L'Honorable senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Número 329.

El Sr. HORTALÀ: Ah, molt bé. Senyor President, senyors diputats, aquesta esmena la defensaré conjuntament amb la 364.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. HORTALÀ: I, de fet, fer una referència també a una esmena ja donada per defensada en el text articulat en relació amb l'Institut Català de Finances. *(Remor de veus.)*

La intenció d'aquesta esmena és introduir, des de Presidència i dins de Presidència... *(Pausa.)* Que hi ha alguna objecció?

El Sr. PRESIDENT: Endavant, senyor Hortalà, esteu en ús de la paraula.

El Sr. HORTALÀ: Ah, moltes gràcies. Em semblava que hi havia alguna objecció. He dit 329 i 364.

Bé, doncs, com deia, la intencionalitat d'aquesta esmena, d'aquestes esmenes, és introduir en el Pressupost un programa relatiu, quantitativament, però important des del punt de vista pràctic i de la imatge. Es tracta que de manera explícita el Govern impulsi aquell conjunt d'activitats que tendeixin, per un costat, a introduir una campanya publicitària respecte a la retolació en català —retolació en sentit ampli, és a dir, a nivell d'empresa, a nivell de comerç i a nivell de, sobretot, en aquest cas, empreses de transport—, amb la finalitat que, efectivament, la Llei de Normalització Lingüística sigui un fet. Hi ha moltes empreses que els seus rètols de seguretat industrial encara figuren en castellà; la immensa majoria de les indicacions internes, dins del comerç, gairebé succeeix el mateix; les empreses de transport, en tota la seva dimensió i en tot el que suposa de recorregut propi del seu específic objectiu social, també van acompanyades amb retolacions que no són en llengua catalana.

Per tant, del que es tracta és d'introduir aquest programa, potser d'una manera, per part nostra, una mica temerària, atès que constitueix un programa «apretat» des de l'oposició, i no genuïnament gestat des del Govern. Si bé és cert que el Govern tracta aquest tema, d'altra banda; el que passa és que el tracta implícitament. I el tracta implícitament perquè nosaltres tenim constància, per exemple, que en els serrells de finançament respecte a indústria hi ha unes partides sobre seguretat industrial que tracten d'aquestes qüestions i que, efectivament, s'hi apliquen; el que passa és que s'hi apliquen sense la campanya publicitària i sense l'ajut de subvenció adequat perquè les empreses en el seu conjunt puguin tirar endavant aquest projecte.

Per tant, és una esmena feta des de l'oposició, però, per dir-ho així, reforçant una activitat implícita que realitza el mateix Govern.

Pensem que, després de deu anys, això té sentit. És clar que, el sistema de finançament, el Govern no el pot considerar ortodox, perquè l'hem finançat detraient partides d'altres consignacions pressupostàries, d'altres aplicacions pressupostàries. Però ho hem fet amb totes aquelles que d'una manera directa o indirecta –sobretot directa– tenen a veure, per un costat, pel que fa a Presidència, Secretaria General, «Activitats de publicitat i propaganda», «Promoció cultural i econòmica» i «Estudis i treballs» i, pel que fa a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, també tenint en compte aquelles partides de «Publicitat i Propaganda» i «Promoció cultural». A més a més –i aquí, possiblement, hi ha una determinada intencionalitat política crítica– que també es detreuen unes quantitats addicionals de l'Expo Sevilla, en el sentit de poder arrodonir la partida.

En fi, nosaltres pensem que això s'ha de fer. De fet –com estic dient–, implícitament en part ja es fa. Però ens sembla que tirar endavant aquesta campanya seria necessari, seria bo, seria útil i seria òbviament convenient de cara a un procés de normalització, en el sentit global de la retolació, tant en indústries com en comerços, com –i particularment– en empreses de transports. I per això demanem que el Govern reconsideri aquesta pretensió. Ja ho he dit abans: potser temerària, però fonamentada en aquests criteris que ens semblen suficients des del punt de vista del que comporta tot això que addicionalment té la normalització lingüística.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Hortalà. Per fer un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Tant pel que fa a la 329 com pel que fa a la 364, en part el senyor Hortalà ho ha comentat. És a dir, certament, en la discussió de tot el que fa referència..., hi ha una implicació, o sigui ja porta implícit, com ell coneix perfectament, la possibilitat que a través d'aquí, doncs, es puguin recuperar recursos per poder persistir amb una campanya que, des del Departament de Comerç, i també des del Departament de Cultura, també coneix el senyor Hortalà que ja s'està fent, i que segurament no és prou. Però jo voldria..., no destacar, sinó explicar allò que ell ha volgut molt sàviament passar-hi de puntetes, quan deia que hi havia una crítica política pel que feia al tema d'Expo..., de Sevilla, de l'Expo 92. Jo, com que no voldria que això quedés sense contestació, em permetré de fer-ne un acte d'afirmació, en el sentit de dir que és evident que hi ha una decisió del Govern a ser present en l'Expo Sevilla 92; que la quantitat total, essent important pel que pot suposar l'Expo 92, segurament estem bastant per dessota de les altres comunitats autònomes; que la quantitat pressupostada són 500 milions; que n'hi ha 250 per a aquest any, i que després, en la segona esmena, l'altra partida que ell en fa la rebaixa, també hi ha previst tot el que serà l'equipament i l'actuació de la representació de Catalunya a l'Expo 92.

He volgut... –perquè per altra banda no he pogut deixar de reconèixer l'interès que el senyor Hortalà té per tot el que fa a la retolació, en aquest cas concret, i referit a aquestes esmenes del català–, no he volgut deixar de contestar aquesta part que ell, sàviament, no ha volgut aprofundir-hi, sinó que quedés clar, per aquí i per al futur, quina és la quantitat de diners que el Govern de la Generalitat ha pensat destinar –i aquest any, hi insisteixo, són 250 milions de pessetes– a l'Expo Sevilla 92.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. L'esmena següent porta el número 332 i ha estat presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Pueyo té la paraula per fer-ne la defensa.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Des del 1969 se celebra la Universitat Catalana d'Estiu, que es converteix durant el mes d'agost en la més important manifestació cultural catalana. La llengua pròpia del país hi és la llengua d'ensenyament universitari i també l'idioma de relació per a totes les altres activitats: tallers, espectacles, cinema, cursos d'iniciació i divulgació, debats, col·loquis, jornades científiques i professionals, etcètera. Els debats a l'entorn de la cultura i la seva promoció hi són ben presents, com hi són presents, també, altres temes d'interès, com ara la situació econòmica a l'àrea catalana, amb la presència d'agents socials representatius dels diversos sectors productius.

Com a manifestació cultural destacada, la meua Agrupació proposa la conveniència de destinar-hi, des de Presidència, una partida específica de deu milions de pessetes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pueyo. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, també, per contestar al senyor Pueyo, senyor President, en els dos sentits, tant a la baixa com a l'alta que ell proposa.

Pel que fa a la baixa, jo ja he fet referència que el concepte 226.09, doncs, és un concepte que en valors absoluts té una càrrega econòmica important, però que –ja ho he dit– abasta tots aquells aspectes de promoció cultural i econòmica. I no voldria deixar de dir, en aquests moments, la importància que ha tingut l'exposició, per exemple, «Els quatre motors d'Europa», i que, per tant, difícilment se'ns pot demanar –sí que se'ns pot demanar, però que difícilment podríem donar-hi resposta positiva– rebaixar alguna quantitat que faci referència a aquest concepte del 226. Però, com que dient això no contestaria el fons, que és el que vol el senyor Pueyo, que és l'alta dels deu milions per a la Universitat Catalana d'Estiu, tot i reconeixent d'una forma clara i explícita la importància que ha tingut i que té –i que espero que tingui– la Universitat Catalana d'Estiu, dir que aquest any les aportacions que s'han fet des del Govern..., explicar una vegada més que el fet que aquest exercici, doncs, s'inicia, doncs, amb una quantitat determinada, no vol dir que al final de l'exercici sigui la mateixa. hi ha un concepte a Presidència de 50 milions de pessetes que al llarg de l'any, i segons les activitats que es vagin plantejant, el Govern hi va donant resposta. Intentar tranquil·litzar el senyor Pueyo per dir-li que, si pel damunt del que va ser l'ajut de l'any passat, que van ser dos milions en una primera instància i 500.000 pessetes després –dos milions i mig a la Universitat Catalana d'Estiu–, aquest any, per als programes que presentin, hi ha possibilitat d'ampliar-ho. Estigui tranquil, senyor Pueyo, que, des d'aquesta partida que abans li comentava, el Govern hi donarà resposta, com ja va fer-ho l'any 90.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Les esmenes següents ara corresponen al Grup Mixt, Esquerra Catalana, 339 i següents: el Diputat Honorable senyor Hortalà té la paraula.

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President. Pel que fa a l'esmena 339, nosaltres proposem una reducció a l'Institut d'Estudis Mediterranis, perquè, si bé ens sembla que aquesta institució al

llarg del temps es va consolidant amb pautes regressives, pensant que la consignació que aquest any se li ha donat és prou important com per poder admetre una reducció. I, aquesta reducció, la plantejem a favor del Comitè Olímpic Català, que si més no també és una cosa que afecta la Mediterrània, i ho fem des de la intencionalitat aquesta, geogràfica, però també des de la intencionalitat política, que fóra bo, després de les diferents manifestacions que al llarg de l'any passat i en altres moments el mateix partit que dóna..., o els partits que donen suport al Govern, han fet respecte al Comitè Olímpic Català, que hi hagués una plasmació explícita en els pressupostos respecte a aquest tipus d'activitats.

Pel que fa a l'esmena següent, a la 340, proposem senzillament una reducció, que vagi al seu torn a disminució de deute, de les copioses quantitats que cada any es donen a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Aquest any ja no hi ha l'excusa del Canal 33: aquest any, senzillament, aquestes consignacions, tant en capítol 2 com en capítol 6 i 7 són consignacions que deuen ser objecte d'una mala gestió d'aquest centre. Perquè si resulta que any rere any s'ha de donar a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i concretament a TV3, partides que depassen els cinc i els sis mil milions de pessetes, vol dir que, malgrat el nivell de publicitat que es veu en aquest mitjà informatiu, les despeses per diferents conceptes deuen ser tant luxurioses que no permeten, en termes de puritat comptable, econòmica i financera, presentar un balanç amb un compte d'explotació adequat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres, fent la crítica que es mereix la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i concretament TV3, demanem una modificació a la baixa de la consignació fixada originàriament en el Pressupost, en el projecte de Pressupost.

L'altra esmena, la 341, és una esmena de tipus redistributiu. En aquest cas, traient uns diners al Centre Informàtic de la Generalitat i al Centre Divulgador de la Informàtica, i fer-ho, en tots dos casos, de les partides previstes en el capítol 4 i a favor d'un ajut al Tercer Món. Perquè pensem que convindria incrementar aquest ajut al Tercer Món. I justament des d'aquestes partides, que tendeixen a introduir elements..., des de la perspectiva governamental, però introduir elements de modernització i de tecnologia, com són les qüestions relacionades amb la informàtica, i la cibernètica en general, i, per tant, hem cregut que, en comptes de treure-ho de consignacions específiques d'altres capítols o d'altres serveis, convenia —al nostre entendre— fer-ho amb aquests. I aquesta és la defensa d'aquestes tres esmenes, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Hortalà. Torn en contra, Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Tant en la 339 com en la 340 m'hi estendré una mica més, perquè realment és quan parla de conceptes diferents. És a dir, dóna de baixa la 339, concretament, a l'Institut d'Estudis Mediterranis, i dóna d'alta al Comitè Olímpic Català. Són 100 milions de pessetes. El senyor Hortalà ha manifestat, doncs, la seva opinió respecte... —amb números, ho ha manifestat—, respecte a l'Institut d'Estudis Mediterranis; nosaltres pensem que tant el tema de l'Institut d'Estudis Mediterranis com, després, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, són més debats absolutament polítics, que no pas el fet de baixar unes quantitats o baixar-ne

unes altres. Després m'hi referiré, especialment al tema de la Corporació Catalana, que no pas..., és més això, dic, em sembla, un model, una manera de fer, si s'hi està d'acord o no s'hi està d'acord, que no pas el fet que es pugui rebaixar una o altra quantitat.

Certament, si de l'Institut d'Estudis Mediterranis —s'hi estarà d'acord o no s'hi estarà d'acord— es té la idea del que ha de ser, ara i en el futur, doncs, al nord d'Àfrica i al sud d'Europa, tot el que és la Mediterrània..., val la pena, doncs, aprofundir-hi, val la pena, doncs, dedicar-hi l'atenció que el Govern hi ha dedicat o no? Val la pena o no val la pena? Aquest seria el motiu. Perquè entrar a discutir —des de la nostra perspectiva, i amb tots els respectes cap al senyor Hortalà i la formació política que ell representa—, entrar a discutir 100 milions amunt o 100 milions avall... Ens sembla que l'important en aquest cas és més el concepte que no la quantitat.

Pel que fa a l'alta que ell proposa, que és al Comitè Olímpic Català, en el moment en què s'obri, com cada any, doncs, la possibilitat de concórrer públicament a les subvencions del Govern de la Generalitat, el Comitè Olímpic Català podrà intentar participar-hi, doncs, com qualsevol de les altres entitats reconegudes al nostre país.

Pel que fa a la baixa a la Corporació Catalana, és a dir, al concepte 410.01, que és aquell concepte de Presidència que passa diners cap a la Corporació, i que vull recordar que, pràcticament, el que fa la proposta del senyor Hortalà és del 50% del conjunt de la partida, és a dir, són 7.000 milions de pessetes, no es tracta que la Corporació Catalana i, concretament, com ell deia, Televisió, o TV3, més explícitament, doncs, cada any necessiti unes transferències de subvencions...; no són subvencions, és a dir, és aquell diner que rep la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió a través del Departament de la Presidència. Això em porta a poder explicar que el Departament de la Presidència, tenint un pressupost important, d'uns 30.000 milions, aproximadament, cal recordar que, dintre d'aquest pressupost, hi ha precisament tot el que és la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i tots els altres organismes autònoms que depenen de Presidència, i, d'aquests, 7.000 són de televisió; 3.500 suposen el 50% de la seva activitat o del seu pressupost. No és una subvenció, sinó que estem parlant del pressupost total.

I, igualment com en l'esmena anterior, s'estarà o no s'estarà d'acord amb com funciona la Televisió de Catalunya, s'estarà d'acord o no amb el tema del Canal 33, de TV3, en general, la Corporació, etcètera. Segur que aquest és un debat que l'hauríem pogut tenir abans, a l'hora de l'esmena a la totalitat, i que amb tota seguretat tindrem en el Ple del Parlament en el moment de debatre les esmenes a la totalitat, però que, si acceptéssim aquesta proposta de rebaixa de 3.500 milions de pessetes, seria com deixar justament a la meitat la capacitat de maniobra de la Corporació Catalana. Per aquesta raó, li haurem de dir que no.

I pel que fa a l'esmena 341, «al Tercer Món», jo abans he explicat que hi ha hagut un increment molt important aquest any, pràcticament del 100%, de 110 milions que van ser al final, l'any 90, a 200 milions aquest any, que, tot i que segurament és una quantitat no prou important, respon a la voluntat de totes les forces polítiques de Catalunya que al seu dia van pactar la forma d'anar produint-se aquest increment, i, en definitiva, doncs, dir que 200 milions de pessetes sobre els 110 que

van ser l'any passat, ens sembla que és un avenç; segur que no és el que ho resol tot, ni de bon tros, però sí que demostra la clara voluntat política del Govern de la Generalitat —i per això hi donem suport— d'anar incrementant, any rere any, aquestes ajudes al Tercer Món.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. (*L'H. Sr. Hortalà demana per parlar.*) Sí, senyor Hortalà, digueu.

El Sr. HORTALÀ: Si m'ho permet, per dues qüestions addicionals relacionades amb el tema. També amb la defensa anterior dono per defensada l'esmena 345, que també parla de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i, al mateix temps, per anunciar-li que l'argumentació que ha fet el senyor Codina respecte al tema del Tercer Món és correcta —efectivament, hi ha hagut una pujada important—, i, per tant, l'esmena 341, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 342, del Grup d'Iniciativa. El senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. I, si m'ho permet, tot i que m'avanço amb un altre epígraf, defensaria conjuntament les esmenes 373, 375, 379, 382, 383, 384 i 385, és a dir, totes les esmenes d'Iniciativa per Catalunya a l'Institut Català de la Dona. Per una raó: perquè és que, en aquest cas concret, l'alta que proposem és la de 117 milions de pessetes a l'Institut Català de la Dona, institut —recordo— creat a partir d'una proposta de la Comissió parlamentària d'Igualtat Dona-Home, i que planteja una sèrie de temàtiques diverses, amb plantejaments que de vegades no ens són del tot grats, però que, en conjunt, creiem que és una comissió que, gràcies a la pressió social que justament les dones de Catalunya exerceixen, té cada vegada més possibilitats de ser un institut atent a una problemàtica molt viva a Catalunya, perquè la desigualtat encara, ara com ara, és un fet.

Quant a la baixa d'aquesta esmena, hi ha la del Patronat Català Pro Europa. Per raons ja expressades en altres fòrums, és a dir, per la sensació que és un patronat massa polititzat i massa poc..., que les presències polítiques de la pluralitat política de Catalunya no queden prou reflectides ni prou garantides.

L'Institut Català d'Estudis Mediterranis, ja explicarem a la nostra esmena a la totalitat per què creiem que no compleix les funcions que li eren atorgades en el moment de creació en el Parlament, i perquè, tot i que ens agrada una presidència «atenta», trobem que hi ha una quantitat massa gran destinada a «atencions» per part de la Presidència.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Riera. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Francesc Codina.

El Sr. CODINA: Sí, també per, diríem, posicionar-nos respecte al concepte, més que quant a la quantitat, tal com ho ha fet el senyor Riera.

Pel que fa a l'Institut Català de la Dona —ell també ho deia—, aquest any hi ha hagut un increment respecte de l'any passat; és un institut que fa pràcticament dos anys que funciona, que ningú li podrà discutir que és una institució, una part de la institució del Govern de Catalunya capdavantera a l'Estat espanyol, i que jo crec que necessitaria un pèl més de comprensió per part de tots —començant pel mateix Grup que dona suport al Govern, i, després, tots els grups que estan a l'oposició—, perquè se li ha de reconèixer la tasca que està fent, que, hi insisteixo, és una tasca molt punta en el conjunt de l'Estat, i que no es pot dema-

nar més enllà d'aquelles coses que són possibles: una institució que fa dos anys que està funcionant, jo crec que no se li pot demanar més enllà del que ja està fent en aquest moment. I, per tant, la dotació que té a hores d'ara, segur que, com tot, essent no prou suficient, sí que dona resposta a aquelles programacions que, des de l'Institut, tenen plantejades per al proper any 1991.

Quant a l'Institut d'Estudis Mediterranis, el senyor Riera, doncs, ja m'ha anunciat que és un tema que en parlarem en el Ple —i que ho farem molt a gust, com vam fer l'any passat—, i, finalment, el Patronat Català Pro Europa, que efectivament, doncs, últimament està de moda, especialment després del fet que es va produir la setmana passada aquí, al Parlament, amb l'abandó —que cadascú jutja com ho cregui oportú— de les forces de l'oposició a l'hora de fer preguntes al seu representant, és una institució que cada vegada més ha volgut tenir un afany de presència de totes les forces polítiques.

És cert que en, aquests moments, potser no hi som tots, però no és menys cert que, en aquests moments, el Patronat Català Pro Europa hi ha representats, en aquests moments, la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, la Cambra del Comerç, Indústria i Navegació, la Federació de Municipis, l'Associació Catalana de Municipis, etcètera. És un argument que ja coneixen, és un argument que no convenç altres forces polítiques, que el senyor Riera no hi està d'acord —i ho ha anunciat, i ho ha dit i ho ha dit repetitivament—, doncs, ja en parlarem en el moment que es produeixi el debat a l'esmena a la totalitat. Però nosaltres pensem que s'està fent alguna passa endavant, i que aquesta voluntat de ser-hi tots, de mica en mica s'hi anirà sent.

Per aquesta raó, senyor President, les esmenes que ha defensat l'Illustre Diputat senyor Riera, nosaltres les votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Segons les anotacions d'aquesta Mesa, queden encara pendants dues esmenes, del Grup Mixt, d'Esquerra Catalana, la 343 i la 344: el senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President, moltes gràcies. L'esmena 343 és una esmena típica de redistribució, és a dir, criteris, òbviament subjectius, però igualment estimables, perquè la subjectivitat ve pertot arreu, en aquest cas —per part del Govern i per part dels grups de l'oposició—, i que reflecteix el criteri, per part nostra, que el Patronat Català Pro Europa, que està ben dotat, podria perdre una part d'aquesta dotació també per a activitats que constitueixen el gruix d'Europa, com són les pròpies del monestir de Poblet, del Patronat de Núria, del CIDOB, de la UNESCO a Catalunya, i de l'Associació de les Nacions Unides a Catalunya. I, a més a més, s'hi introdueix una partida, que aquesta no és redistributiva des del seu concepte estricte de partida, i fa referència a la Universitat Catalana d'Estiu.

La Universitat Catalana d'Estiu, al marge d'altres subvencions i altres prerrogatives que pugui tenir, anecdòticament, sorprenentment i heterodoxament, té una consignació, de fa molts anys, a causa de la generositat i la gran comprensió d'un titular d'aquell Departament —que al seu dia va ser-ho—, que és el Departament d'Economia i Finances.

Si Economia i Finances, estrictament parlant, no té cap mena de sentit que doni una subvenció, a la Universitat Catalana d'Estiu, de 150.000 pessetes —que, justament, a més a més, és

una d'aquestes partides que no s'han actualitzat des de l'any 81-, llavors, és clar, a nosaltres ens sembla que, si el Govern ja està disposat a donar aquesta consignació, el que procedeix, en termes de racionalitat, és que es doni —són 150.000 pessetes— dins del Departament de Presidència, que, amb independència de les que pugui donar Cultura —si és que en dóna— o Ensenyament —si és que en dóna—, sigui, dic, Presidència qui es faci càrrec d'aquesta subvenció, ja que el Govern està disposat, com deia, a donar-la, i no el Departament d'Economia i Finances, perquè això introdueix un esbiaix estrany en la lectura racional de la composició pressupostària d'aquest Departament.

I per això, nosaltres, aquest any, intentant trencar alguns aspectes pejoratius..., perdó, no pejoratius, rutinaris, sense ser pejoratius, de la confecció habitual del pressupost, hem intentat aquest canvi. És clar, amb quin finançament? No hem pogut traslladar, perquè el Reglament no ho permet, les 150.000 pessetes d'Economia i Finances a Presidència: hem hagut de treure 150.000 pessetes d'alguna partida de Presidència; una partida tan negligible, tan petita, tan reduïda com 150.000 pessetes, treure-la del Patronat Català Pro Europa, ens sembla que, amb el benentès que, les altres, ja entenem que no se'ns admetran, si s'admetés aquesta, almenys, sense treure les possibilitats que el Govern vol donar originàriament al Patronat Català Pro Europa, introduiria un element de racionalitat a l'hora de la confecció tècnica del pressupost.

Pel que fa a l'esmena 344, bé, té el mateix sentit: és disminuir la consignació, en 20 milions de pessetes, per a la Comissió Amèrica-Catalunya 92, i passar-ho als casals catalans, que, si bé tenen una consignació en el pressupost, doncs, s'incrementaria amb aquesta quantitat, perquè pensem que, de vegades, les finalitats poden ser, per dir-ho així —dins d'aquest esperit, que darrerament s'ha comentat molt, de caire nacionalitzador—, podrien tenir més sentit que algunes d'aquestes pessetes passessin de la Comissió Amèrica-Catalunya als casals catalans, que també bona part d'ells estan en el continent, en el Nou Continent.

Bé, aquesta és la intenció d'aquestes esmenes, però torno a referir-me, per acabar, que, en relació amb la consignació de la Universitat Catalana d'Estiu, pregaria al Govern, no a efectes polítics sinó a efectes estrictament tècnics i de consistència ordenatòria, que la tingués en compte.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, gràcies, senyor President. Jo voldria començar aquesta intervenció agraïnt al senyor Hortalà el fet que, després d'una explicació donada a una esmena que ell havia presentat, que feia referència a l'increment d'una partida, ha estat tan amable, doncs, de retirar la seva proposta, la seva esmena.

I, dit això, voldria fer referència, en aquest cas, començant pel final, és a dir —i, amb aquest mateix esperit, vejам si el convenço—, pel que fa referència concretament als casals catalans, hi va haver..., l'increment que ell proposa és importantíssim: són 20 milions, que és una quantitat important, però jo voldria dir-li, i segurament ho sap millor que jo, que l'any 90 van ser 15.750.000 pessetes, aproximadament, que hi va haver de pressupost, i que aquest any 91, la previsió del Govern és de 30 milions, és a dir, aproximadament és un increment del 100% del

que hi havia previst l'any passat. I que això, lògicament, si s'hi afegissin els 20 milions que proposa el senyor Hortalà, doncs, faria un paquet molt important. Jo justifico el fet que el nostre Grup no pugui donar suport a aquesta proposta, pel fet de recordar-li, doncs, que hi ha hagut un increment del 100% de l'any 90 respecte a l'any 91, és a dir que no són quantitats petites.

M'ha sorprès, a mi m'ha costat de localitzar —després, ell, amb la seva explicació, m'ha aportat una mica de llum—, m'ha costat localitzar aquesta combinació que feia, per intentar treure una quantitat —que no es pot escapar que és simbòlica, d'aquestes 150.000 pessetes— perquè no trobava la relació d'on sortia, de quina partida sortia... Em va costar, haig de reconèixer-ho, però finalment, després de la seva explicació, ho entenc, i reconec això, que si bé és cert que 150.000 pessetes és una quantitat petita, el fet que l'any passat, no des d'Economia i Finances, sinó des de Presidència, a part d'Economia i Finances van ser 2.500.000 pessetes i pel mateix concepte que he explicat abans, que la partida 481.01 de Presidència —no d'Economia i Finances— permet fer ajuts puntuals, concretament, doncs, a institucions com la Universitat Catalana d'Estiu, em fa pensar que podria aportar-li la tranquil·litat al senyor Hortalà que en el supòsit que al llarg de l'any 91, per a l'exercici actual de la Universitat Catalana d'Estiu, necessités un suport superior al que va ser l'any 90, que van ser aquests 2.500.000, a part —hi insisteixo— del d'Economia i Finances, em sembla que això podria..., si no satisfer, que segurament que no, però tranquil·litzar, en part, el senyor Hortalà pel que fa a aquesta dotació de la Universitat Catalana d'Estiu.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Han quedat vistes totes les esmenes corresponents a la Secretaria General i Consell Executiu del Departament de Presidència. Aleshores hem d'entrar en el tema de les votacions.

Els proposo que em facin arribar quines votacions separades volen. Senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER: L'esmena 339, únicament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Del conjunt de les esmenes, separaríem només l'esmena 339. És que hi ha algun grup que vol alguna votació separada? No? Doncs, en primer lloc, sotmetem a votació l'esmena número 339.

Vots a favor de la 339?

Vots en contra?

Abstencions?

3 a favor, 13 en contra, 5 abstencions: no ha prosperat l'esmena 339.

Ara sotmetem en una única votació el conjunt de les altres esmenes presentades a Secretaria General i Consell Executiu.

Vots a favor de les esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no ha prosperat la resta d'esmenes presentades a la Secretaria General i Consell Executiu.

Perdó. Evidentment, hi ha l'esmena 341, que havia estat retirada i que no ha entrat en aquesta votació.

Ara entrem en la Direcció General de Joventut, que serà la darrera que veurem aquest matí. Hi ha esmenes presentades pel Grup Socialista, que comencen en la 346. Senyor Soto?

El Sr. SOTO: Si m'ho permet, senyor President, defensaria conjuntament totes les esmenes del Grup Socialista a la Direcció General de Joventut, la de la totalitat, la 346, la 347, 351 i 353.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Soto.

El Sr. SOTO: I podríem acumular també, si el senyor President ho permetés, les esmenes del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, entorn a l'Institut Català de Serveis a la Joventut. L'esmena a la totalitat, òbviament, que és l'esmena número 394, la 395, 396, 397 i 398.

Començo per l'esmena a la totalitat de la Direcció General de Joventut, dient que aquest any el Grup Socialista està relativament satisfet perquè, a través d'una partida, sembla que la realitat ha arribat a la Direcció General de Joventut. Per primera vegada apareix una partida, la 780.02, que parla d'ajuts per a l'adquisició d'habitatge. Al llarg de tots aquests anys ens hem trobat amb un pressupost... Jo ja comprenc que els pressupostos són uns pressupostos tècnics, econòmics, amb uns noms determinats per a les partides, però ja no sols en els noms de les partides, sinó en l'actuació de la Direcció General de Joventut, els grans problemes juvenils d'aquest país, d'aquesta dècada, no hi han estat mai presents. Una vegada vam proposar en l'Institut Català de Serveis a la Joventut una partida determinada per a ocupació juvenil, però per aquelles coses que passen, al llarg del debat pressupostari, va acabar desapareixent.

Aquesta partida, de tota manera, la d'ajuts a adquisició d'habitatges, de 150 milions de pessetes, suposem que dintre d'un programa que va ser anunciat de manera espectacular pel Consell Executiu per facilitar habitatges per als joves de Catalunya, amb el mètode i la forma concrets, dels quals nosaltres, ja en aquell moment, vam expressar el nostre desacord, no compleix ni de bon tros els objectius que havia proposat aquest programa, que parlava d'ajudar a aconseguir que hi hagués cinc mil joves que poguessin accedir a l'habitatge. De tota manera, ja vam dir en aquell moment que el procediment no ens agradava perquè significava excloure, de fet, la possibilitat d'adquisició d'habitatges a la ciutat de Barcelona, per als tipus econòmics que s'havien previst. De tota manera, amb els 150 milions de pessetes, suposant els números que en aquells moments ens van donar, que des de la Direcció General de Joventut posarien mig milió i l'altre milió el posarien des de l'altre Departament, és a dir, que hi hauria una subvenció d'un milió de pessetes per a cada jove, ens donaria que es faran ajuts per a tres-cents joves. Com comprendran, per a nosaltres, això és absolutament insuficient, i molt lluny de les ajudes per a cinc mil joves que va prometre el Govern de la Generalitat ara farà quasi un any. De tota manera, benvinguda sigui la realitat, ni que sigui d'una manera molt migrada, molt tangencial, i arribi al pressupost de la Direcció General de Joventut.

Nosaltres ens oposem a aquest pressupost, i ens oposem al pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut pels arguments que més o menys expressem cada any en cada debat pressupostari: són pressupostos, des del nostre punt de vista, en els quals el Govern de la Generalitat s'ha instal·lat còmodament, passivament, en l'administració d'uns recursos, sense cap tipus d'ambició i sense enfrontar els problemes més greus que té la realitat juvenil de Catalunya. Pressupostos que no són mancomunats ni dialogats, ni consensuats amb la societat civil. Un govern que parla tant de societat civil... Bé, de tota manera, des

que hi ha un document famós pel món, en parla menys, no? Però, un govern que parlava tant de societat civil, després, en la seva pràctica diària i quotidiana, la veritat és que dialoga poc amb la societat civil. Nosaltres sempre hem cregut que els pressupostos de joventut s'haurien de consensuar, dialogar, discutir amb les entitats juvenils de Catalunya o amb el seu interlocutor més representatiu, que és el Consell Nacional de la Joventut, i entre tots fixar criteris d'actuació comú. Abans, el Diputat senyor Codina em deia que les subvencions a la Creu Roja que donava el Ministeri d'Afers Socials eren subvencions fixades, i nosaltres no estem en contra d'això: creiem que és bo, perquè nosaltres creiem que aquesta dialèctica —entre públic i privat—, que ha separat durant tant de temps l'esquerra i la dreta, en gran part està essent vençuda per la mancomunació d'esforços entre la iniciativa pública i la iniciativa privada, i això és una bona fórmula. Malauradament, en els pressupostos de joventut mai hi ha hagut mancomunació d'objectius, mancomunació d'esforços entre la societat civil i el Govern de la Generalitat.

Són també uns pressupostos que no serveixen —no han servit mai, no serviran tampoc aquest any— per lluitar contra les desigualtats reals que hi ha entre la joventut a Catalunya, per fer esforços importants en aquesta direcció; ja sabem que amb els pressupostos de joventut no es combatrien i s'acabarien totes les desigualtats, però en algunes es podria fer especial esment. Per exemple, hi ha molts joves que estan en una situació de disminució; abans en parlàvem, també, d'aquest tema. En els pressupostos de Joventut, d'això no se'n parla. L'únic que es preveu d'una manera indirecta és que quan hi hagi activitats d'oci i temps lliure que fan les entitats juvenils de Catalunya, els donaran una mica més de diners quan els nois que hi participin siguin nois disminuïts. Però, òbviament, això és absolutament, des de qualsevol punt de vista, insuficient.

Podríem parlar d'això, podríem parlar de qualsevol altre tipus de problemes, el problema de les drogaaddiccions, molt present en les esmenes de tots els grups parlamentaris de l'oposició en el debat pressupostari, i de tants altres que ni apareixen en el pressupost de la Direcció General de Joventut o de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Per tots aquests motius, nosaltres ens hi oposarem; ens oposarem també al pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. De tota manera, com que aquest el veurem en el Ple, no hi insistiré.

Parlo ja molt ràpidament —perquè tinc la impressió que tots els senyors diputats desitgen acabar aviat aquesta Comissió aquest matí— de les esmenes més parcials.

L'esmena 347 el que intenta és ajudar més els ajuntaments per a inversions amb finalitat juvenil. És obvi i de tots sabut: en els pobles petits de Catalunya, els ajuntaments no poden fer instal·lacions, no tenen diners; no tenen diners, quasi, ni per fer l'activitat diària i quotidiana o un concurs, o una activitat de vacances, etcètera. Doncs, difícilment poden tenir diners per fer un casal de joves o per fer qualsevol altre tipus de coses. Per tant, la partida, que ha augmentat una mica respecte a l'any anterior, doncs, continua essent de tot punt de vista insuficient. Creiem també que seria bo augmentar el pressupost del Consell Nacional de la Joventut; així ho assenyallem en la 351, i en la 353 fem aquella esmena ja típica que cada any ens diuen que sí, que ja hi estan d'acord, però que ja en parlarem l'any que ve, i l'any que ve, quan arriba, efectivament, no es fa. I és una cosa

tan simple i tan senzilla com preveure la participació de les entitats juvenils de Catalunya en la gestió de les instal·lacions que són propietat del Govern de la Generalitat de Catalunya. Creiem que ja seria hora que aquest Govern fes un pas endavant en aquesta direcció.

I entro també ja en les esmenes parcials de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. L'esmena 395, que fa referència a l'Oficina de Turisme Juvenil, en el sentit d'augmentar la seva dotació, una esmena també tradicional, la 396, que és aquesta que fa referència a l'augment dels diners destinats a queviures... Aquest any han augmentat una mica, ja, però és des del nostre punt de vista insuficient, perquè, en tot cas, aquest augment estarà destinat a l'estricta augment que hi haurà d'utilització de les instal·lacions de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Augmentem també els recursos destinats a formació i promoció del personal de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i, finalment, i ja acabaré, l'esmena 398, que és la que fa una al·lça que es diu «accions de promoció cultural per als joves interns en els centres penitenciaris de Catalunya». Crec que d'aquest tema també en vam parlar en l'anterior debat pressupostari; és a dir, cada vegada que arriba la Festa Major de la Mercè a Barcelona, o qualsevol data assenyalada, els funcionaris dels centres penitenciaris de Catalunya es dirigeixen als ajuntaments que tenen joves interns en aquests centres penitenciaris per demanar-los una ajuda, per poder fer una petita activitat cultural: des d'un concert, des d'una exposició, a qualsevol altre tipus de coses. Els nostres ajuntaments saben que no és responsabilitat seva, que hauria de ser el Govern de la Generalitat que preveïés en els seus propis pressupostos els diners per fer això. De tota manera, com que els nostres ajuntaments —també ho vaig dir l'any passat— són sensibles a aquest tipus de problemàtiques, hi són extraordinàriament sensibles, acaben sempre posant els diners, però nosaltres creiem que el lògic, el normal, el natural, seria que fos el mateix Govern de la Generalitat el qui ho fes, i ho fes des de l'Institut Català de Serveis a la Joventut o bé des de la Direcció General de Justícia Juvenil, o des de la de Serveis Penitenciaris. El que passa és que no es fa. I com que creiem que, malauradament, és poc diner, realment, el que es dedica a això, i hauria de ser moltíssim més, no hauríem d'esperar que hi hagués dies assenyalats per fer activitats d'aquest tipus, nosaltres creiem que convindria que ho preveïessin, i que a més ho preveïem amb una baixa d'una partida que probablement podria facilitar que es fes aquest tipus d'activitats.

És per tots aquests motius, senyor President, senyores i senyors diputats, que els demano el vot favorable a les esmenes presentades pel Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor President. Amb tota la cordialitat, cordialitat avalada per la...

El Sr. CODINA: Em temo, senyor President...

El Sr. GAVÍN: És que hi ha una altra esmena a la totalitat...

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí. Potser seria millor de cedir prèviament la paraula al Diputat senyor Ignasi Riera. M'excuso, senyor Gavín, i cedim la paraula al senyor Ignasi Riera, i si vol fer la defensa de la de la totalitat i les altres, com ell cregui millor. Senyor Riera, teniu la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, senyor President. Amb menys vehemència juvenil que el senyor Soto —que l'edat no perdona—, jo

també faré la defensa de totes les esmenes a la Direcció General de la Joventut, i a l'Institut Català de Serveis a la Joventut. Insistiré en aquestes esmenes a marcar la importància de les altes proposades. En primer lloc, en l'esmena 348 parlem d'ajudes a adquisició de l'habitatge. A l'esmena 349 parlem d'un pla interdepartamental de lluita contra la marginació juvenil; a la 350, pla especial d'atenció als joves treballadors nord-africans a Catalunya. A l'esmena 352, un suport més gran al Consell Nacional de la Joventut, i a l'esmena 354, uns ajuts als ajuntaments per a inversions amb finalitat juvenil. I, pel que fa a l'esmena 399, atencions a joves interns en centres penitenciaris.

Com veuen, les altes són en gran part coincidents amb les que ha proposat el senyor Soto abans, algunes amb algun qualificatiu diferent en el cas concret de les atencions als joves que són a les presons. En conjunt, crec que configuren el que és l'eix de la doble esmena a la totalitat a la Direcció General de la Joventut i a l'Institut Català de Serveis a la Joventut. No volem negar les coses que es fan. Sabem que se'n fan moltes, i molt sovint hem tingut ocasió d'aplaudir-les *in situ*, en directe. Ara bé, tenim la sensació que sovint són polítiques equivocades de país. És a dir que hi ha una part de la joventut catalana que mai no és afectada per aquests pressupostos i per aquesta acció política. I és per això que nosaltres plantejem un seguit d'esmenes amb les quals el que tractem és de redistribuir millor, per intentar que també en les polítiques de joventut hi hagi a Catalunya una política més reequilibradora.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara sí, per fer el torn en contra d'aquest conjunt d'esmenes a la Direcció General de la Joventut, donem la paraula al Diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor President, moltes gràcies. Així abreujaem el temps que ocuparé en la resposta de totes aquestes esmenes.

Com havia començat a dir abans, amb tota la cordialitat cap al Ponent del Grup Socialista, cordialitat avalada per la bona relació personal, el convidaria que ell, de la mateixa manera com ho ha fet ja en el pressupost de la Direcció General de Joventut, també baixés a la realitat i veient, doncs, els grans trets favorables que ell mateix ha vist en aquest Pressupost, m'hauria agradat que li hagués pogut permetre no presentar una esmena a la totalitat. Però, bé, en tot cas justificaré per què pensem que aquesta esmena a la totalitat no es pot dur a terme en aquests termes.

En principi, són dues les crítiques fonamentals que ha fet el ponent del Grup Socialista en relació amb aquest pressupost, un pressupost, sobretot —ha dit ell—, que no lluita contra la desigualtat social de molts joves que es troben en situacions problemàtiques.

Jo el que voldria dir en aquest tema, molt breument, és que hi ha tot un seguit d'actuacions interdepartamentals amb temes que afecten els joves que no tenen el seu pressupost consignat en aquesta Direcció General; és a dir que són actuacions que existeixen, actuacions que es duen a terme, que per metodologia de treball, doncs, les seves consignacions no estan en aquest pressupost —com he dit abans—, sinó, per exemple, en el de Benestar Social, en el de Justícia o en el de Sanitat, doncs, per a tota mena d'activitats en relació amb els disminuïts, delinqüència juvenil, drogodependència, etcètera. És a dir, tot això d'al-

guna manera es porta a terme i quan es debatin els pressupostos d'aquells departaments es veuran les partides que hi ha i les seves consignacions.

En aquest sentit, jo penso que, com veiem, i fent esment d'algunes dades macroeconòmiques d'aquest pressupost, pensem que la totalitat en aquest pressupost no és creïble, segons el nostre punt de vista; aquest pressupost augmenta un 17,26% en relació amb el de l'any passat; hi ha aspectes molt importants que jo penso que cal destacar, i molt positius, com per exemple el fet que les subvencions a entitats juvenils augmentin un 27,46% —creiem que és un augment molt important també—; l'ajuda al Consell Nacional de Joventut augmenta d'un 10%, i després hi ha aquesta partida de la qual s'ha parlat tan positivament i que nosaltres compartim, que són els ajuts a la compra d'habitatges joves, amb una consignació de 150 milions per a aquest any.

Independentment d'això, hi ha tota una sèrie d'activitats en les quals jo ara no vull entrar a fons, perquè seria llarguíssim, però que avalen la bondat d'aquest pressupost i la millora d'aquest pressupost en alguns aspectes força importants.

En aquesta línia, només —i ja per acabar— algunes línies generals d'aquest pressupost, en aquest sentit, anirien, per exemple, a l'esforç de contenció tan important que hi ha hagut en la despesa pel que fa al capítol segon, de béns corrents o de serveis, que hi ha hagut un esforç molt important de contenció i que, per tant, fa que com a conjunt aquest pressupost, des del nostre punt de vista, sigui un pressupost coherent i positiu.

Jo a partir d'aquí només faria que completar aquesta explicació amb les esmenes parcials, que ajudaran a veure, a tenir aquesta visió de conjunt.

En principi, hi ha una esmena, la 347, del Grup Socialista, que proposa que s'ajudi més els ajuntaments per a inversions amb finalitat juvenil, però produeix una baixa que és impossible d'acceptar per part nostra, perquè, si bé produeix una baixa de 18 milions de pessetes, la produeix en una partida que està dotada només de 275.000 pessetes. Aleshores, nosaltres no només en el sentit de rebutjar aquesta esmena, sinó en el sentit de mostrar aquest esforç de contenció en aquelles partides que són menys operatives per al món juvenil, doncs, justificariem el vot contrari.

Després hi ha l'esmena 348, d'Iniciativa per Catalunya, la qual proposa un augment en les ajudes a adquisició d'habitatge, de la mateixa manera que ho fa, si no vaig errat, un altra del Grup Socialista. En aquest sentit, nosaltres voldríem dir que hi ha una partida de 150 milions per a aquest any dins d'un programa de 350 milions per a ajuts a habitatges joves. En aquest sentit, el ponent del Grup Socialista ha dit que només 300 joves es podrien beneficiar d'aquestes partides: no és cert; és a dir, si fem els números correctament serien 700 els joves que es podrien beneficiar d'aquests diners, tenint present que hi ha una altra partida a la Direcció General d'Habitatge que també conforma la subvenció per a aquests joves.

En aquesta línia, jo voldria dir que és una iniciativa molt aplaudida també pel nostre Grup, que pensem que és cert, doncs, que l'any passat recordo que hi va haver un debat molt important en aquest sentit, però que aquesta consignació inicial de 150 i de 200 per al proper any conformen una partida que, preveient les característiques dels joves que s'hi podran acollir, que són els joves més necessitats, pensem que pot donar solu-

ció; és a dir, els joves que es poden acollir a aquests ajuts són joves menors de trenta anys, amb uns ingressos ponderats inferiors a 3,5 vegades el salari mínim interprofessional i amb unes hipoteques amb uns interessos molt interessants.

En aquest sentit, també justificar el fet que aquest any la partida sigui de 150 milions a partir del moment que aquesta subvenció es dona quan es presenta l'escriptura pública de compra de l'habitatge i, per tant, és una partida que per a aquest any donarà suficient resposta i que, per a l'any que ve, amb 200 milions acabarà de completar aquest pla.

Després, l'esmena 349 del Grup d'Iniciativa, jo el que li podria contestar és una mica el que he contestat abans; és a dir que algun tipus d'activitat o de programes en relació amb les dificultats del món juvenil no estan pressupostàriament consignats a la Direcció General, que fa una tasca d'impuls, de coordinació, de tasca interdepartamental, de seguiment, de vigilància i de col·laboració, però que en tot cas són partides que estan incloses en altres departaments —com ja he dit abans— i que, per tant, serà el moment de discutir-ho en aquells departaments.

El mateix cas, d'alguna manera, podríem dir a l'esmena número 350, del Grup d'Iniciativa.

Pel que fa a la 351, del Grup Socialista, al Consell de la Joventut de Catalunya, i la 352, del Grup d'Iniciativa, que les contestaré conjuntament, jo el que podria dir és que el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya ha tingut un augment del 10% aquest any; que el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya no té el finançament només a través d'aquesta partida, sinó que la seu del Consell és propietat de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i que s'han fet i es fan col·laboracions concretes per a activitats concretes, com per exemple, aquest any 90, la realització d'una reunió de treball del Youth Forum, a Barcelona, amb representants d'entitats juvenils de tot Europa, i en aquest sentit també dir que és un pressupost que s'ajusta força a les peticions del mateix Consell Nacional de la Joventut. Per tant, creiem que és molt positiva la consignació pressupostària corresponent.

En el cas de la número 353, del Grup Socialista, hi ha una qüestió, i és una reclamació també de l'any passat del Grup Socialista, que les entitats juvenils puguin col·laborar en la gestió de les instal·lacions juvenils. Nosaltres pensem que en molts casos això és molt difícil i molt complicat, és a dir la complicació de l'activitat d'algunes instal·lacions amb serveis pràcticament propis al d'un hotel, la seva complexitat és tan gran que potser seria inviable que es fes a través de les entitats juvenils. Però en aquest sentit jo voldria tranquil·litzar el representant socialista i demostrar que nosaltres estem oberts als seus arguments, de la mateixa manera que el debat de l'any passat en el tema dels habitatges ha donat els seus resultats, també —hi insisteixo— voldríem demostrar aquesta obertura dels nostres arguments en el sentit que es posarà molt properament a nivell d'estudi i de pràctica un programa experimental en el qual molts dels serveis que es faciliten en les instal·lacions juvenils puguin ser fets per les entitats juvenils; és a dir, el resultat d'aquest programa ens podrà donar una aproximació del que realment es pugui fer en el futur en aquest camp.

En l'esmena número 354, que és «Ajudes a ajuntaments per a inversions amb finalitats juvenils», que és del Grup d'Iniciativa per Catalunya, com he dit abans hi ha hagut un increment

important també en aquest tipus d'ajudes i també en les dels ajuntaments —com he fet esment abans— i, per tant, nosaltres en aquest sentit no podríem donar satisfacció a la petició del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

En aquest sentit, i només per afegir i anunciar també en el sentit de la coordinació entre entitats i associacions juvenils, pel Grup Socialista, la presentació molt properament d'un projecte de llei que parli de les instal·lacions i de les activitats juvenils, sobretot en el camp de les cases de colònies, que ens permetrà també aprofundir en aquest aspecte que he esmentat abans.

I per tot això, senyor President, votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO: Molt ràpidament, senyor President, per retirar l'esmena número 353, en vista dels arguments del diputat de Convergència i Unió. No és que ens satisfacin plenament, però en tot cas inicien un camí que podria ser positiu i voldríem retirar, per tant, l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Padilla demana la paraula per fer un torn en contra de l'Institut. Atesa l'hora que és, em sembla que...

El Sr. PADILLA: Sí. El faré molt breu, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Padilla, teniu la paraula.

El Sr. PADILLA: ...tenint en compte que tindrem possibilitat al Ple de donar més detalls sobre el tema.

Simplement, molt breument, per dir que, per nosaltres, aquest pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut és suficient, tenint en compte que, per exemple, en el tema de la xarxa d'instal·lacions, que és una de les grans àrees de l'Institut, hi ha un increment d'un 13,5% i que en l'altra gran àrea de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, com són les activitats, també hi ha una dotació suficient per portar a terme tant aquestes activitats que són exposicions i participacions i que, per nosaltres, el lleuger augment serà suficient per mantenir la qualitat que fins ara han tingut.

I molt breument també per parlar de les esmenes que han presentat el Grup Socialista i el Grup d'Iniciativa per Catalunya. La 395, nosaltres pensem que no la podem acceptar, ja que tant per la baixa com per l'alta no es podrien complir els objectius que nosaltres pensem que ha de tenir l'Institut Català de Serveis a la Joventut; per exemple, a la baixa, no es compliria la promoció i divulgació de les tasques fetes per la Generalitat, que aquesta partida té 10 milions i amb una rebaixa a 8 milions pràcticament quedaria impossibilitada de realitzar aquesta tasca.

Quant a la 396, aquesta és una esmena també —com ha dit el senyor Soto— típica i que sempre li ha preocupat, però que nosaltres hem de dir que, en el Pressupost del 1990, per a queviures hi havia una dotació de 151 milions de pessetes i que ara, en els Pressupostos de 1991, és ja de 197 milions, la qual cosa pot demostrar que hi ha un interès real per aconseguir una bona qualitat.

En aquest sentit, el Grup Socialista també ha presentat la 397, que la defensaré conjuntament amb la 398 del Grup d'Iniciativa per Catalunya, i en la qual nosaltres volem dir que ja existeix un conveni signat entre l'Institut Català de Serveis a la Joventut i la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació del Departament de Justícia. Per tant, nosaltres pensem que aquesta esmena és supèrflua, encara que també volem

dir aquí la nostra preocupació pel tema, tal com han expressat ja els dos portaveus, d'Iniciativa i del Grup Socialista.

Res més, senyor President; i, en tot cas, com ja he dit, ja tindrem l'oportunitat en el Ple de detallar més aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Padilla. Anem a sotmetre a votació aquest conjunt d'esmenes.

En primer lloc, una votació per a l'esmena a la totalitat, la 346, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra i cap abstenció: no prospera l'esmena a la totalitat.

I ara els proposo una votació conjunta, de la 347 fins a la 354, tenint en compte que la 353 ha estat retirada. Alguna oposició? (Pausa.) No? Doncs, una votació conjunta per a aquestes esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra i cap abstenció; no ha prosperat aquest conjunt d'esmenes.

Ara anem a suspendre la sessió, i els faig avinent que, com cada any, per a tots els dies successius la idea és de començar els matins puntualment a les deu i a les tardes a les quatre. Ara bé, avui, començant que hem passat d'un quart de cinc, els proposaria de començar a la tarda a un quart de cinc, però també sàpiguen que puntualment a un quart de cinc.

Se suspèn la sessió.

(És un quart de tres del migdia i cinc minuts.)

La sessió es reprèn a un quart de cinc de la tarda. Presideix l'I. Sr. Pont, acompanyat de la Vice-presidenta, I. Sra. Martí i Conill, i del Secretari, I. Sr. Casals. Assisteix la Mesa l'Oïdor de Comptes i el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Codina, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Coma, I. Sr. Escudé, I. Sr. Gavín, I. Sr. Moliner, I. Sr. Mur, I. Sr. Jané, I. Sr. Guasch, I. Sr. González i Castells, I. Sr. Martínez i Ibáñez, I. Sr. Coll i Bertran, I. Sr. Castellnou, I. Sr. Marimon, I. Sr. Serratusell, I. Sr. Mariné i I. Sr. Colomines, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Brunet, I. Sr. Font, I. Sr. Riera i Olivé, I. Sr. Cadevall, I. Sr. Terradellas i I. Sr. Soto, pel G. Socialista; I. Sra. Fabian i I. Sr. Riera i Gassiot, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Pueyo (en substitució de l'I. Sr. Colom), per l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i I. Sr. Sánchez Ramos, I. Sr. Casanovas i H. Sr. Hortalà, pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Havíem arribat a la Secretaria General d'Esports. Hi ha l'esmena número 355, presentada pel Grup Socialista, com també la 356. Per fer la defensa d'aquestes esmenes, si pot ser agrupades, té la paraula el Diputat senyor Daniel Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President. Exactament, tenim l'esmena 355, la 356 i, si em permet, per parlar de l'Institut Nacional d'Educació Física, també la defensaria, que és la 369, i, d'aquesta manera, tractaríem tots els temes d'esports.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Doncs, moltes gràcies. Senyores i senyors, senyor President, l'estudi que hem fet del pressupost d'esports de la Secretaria General d'Esports d'enguany ha aconsellat el nostre Grup a presentar només dues esmenes. No és que no hi hagi motius per presentar-ne d'altres, sinó que ens sembla que —i potser val la pena reconèixer-ho—, fins i tot, enguany el pressupost presentat té una lleugera millora respecte al dels anys anteriors. Tot i així el nostre Grup —per raons que ja he explicat en altres ocasions— ha presentat dues esmenes. Una d'elles, la primera, la 355, del que es tracta és d'insistir, una vegada més, a intentar dotar de gairebé 400 milions de pessetes un programa d'adequació d'instal·lacions esportives escolars per a l'ús públic fora d'hores lectives.

Repetiré arguments que hem expressat en altres ocasions: del que es tracta, senyores i senyors diputats, és d'intentar que aquestes instal·lacions que ja existeixen arreu del nostre país, a cada barri, a cada poble, que són les instal·lacions esportives escolars, puguin estar obertes al públic perquè en pugui gaudir la totalitat de la població. Per fer-ho possible, és necessari fer unes actuacions de condicionament. Les instal·lacions esportives, com bé saben, són molt cares, i en aquest sentit ens sembla que els 400 milions pressupostats, el que nosaltres pretenem introduir, tindrien un efecte multiplicador perquè es tracta de petites inversions que poden tenir un gran efecte per al conjunt del país.

La baixa que proposem de diversos conceptes per finançar aquests 400 milions surten d'intentar esgarrapar alguns diners que ens semblen innecessaris o, com a mínim, sobrers del capítol 2, exactament d'esgarrapar 5 milions dels 12 i mig pressupostats per a atenció protocol·laria representativa. D'esgarrapar-ne 3 dels 7 pressupostats per a publicitat i propaganda, d'esgarrapar-ne 20 dels 48 i mig de reunions i de conferències i, al mateix temps, també de treure'n 20 dels 41 que hi ha per a altres despeses diverses, que mai se'ns ha pogut aclarir què es vol fer.

N'he parlat abans amb el Portaveu de Convergència i Unió, que també ha observat igual que jo, igual que les senyores i els senyors diputats, que hi ha un error tècnic a l'hora de preveure el concepte 226.11, que deia «Campanyes de promoció esportiva», exactament són «Campanyes de divulgació esportives», i així ja li he fet saber al ponent, que ja hi havia estat al cas, hi insisteixo. Es tracta de treure 100 milions perquè a nosaltres ens sembla, sincerament, que tenir previst 103 milions per a campanyes de divulgació esportiva difícilment aconseguirem que al nostre país es faci més esport, tot i que, últimament, hem pogut veure, doncs, que, fins i tot, a través de música s'intenta fomentar que els catalans..., fer més pràctica esportiva. Jo, sincerament, em sembla que ho fomentarem més tenint instal·lacions esportives que no pas fent anuncis, per més musicals que siguin.

Bé, amb aquest paquet financem..., i també amb una partida de 250 milions, que surten de les subvencions per a institucions sense finalitat de lucre, per a instal·lacions esportives, com els deia, el programa d'adequació d'instal·lacions esportives per a ús escolar.

Més breu seré a l'hora de defensar l'esmena 356. Del que es tracta també, senyores i senyors diputats, és que hi ha una sèrie de partides que no entenem nosaltres com no han d'estar gestionades pels ajuntaments perquè tinguin l'efecte de foment de

l'esport que tots suposo que volem. Proponem, per tant, que el lleure esportiu, les campanyes esportives, que les campanyes de promoció esportiva de base no les faci la Secretaria General de l'Esport directament, sinó que ho faci a través dels ajuntaments.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el torn a favor de l'esmena núm. 369 (G. Socialista), a l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Terradellas. Per fer un torn en contra, té la paraula el Diputat del Grup de Convergència i Unió, senyor Marimon.

El Sr. MARIMON: Sí, gràcies, senyor President. Faré, en primer terme, la defensa o la rèplica a l'esmena 356, del Grup Socialista. I, aleshores, ells demanen una baixa a la secció 02; nosaltres hem de dir que..., perdó, he tingut un lapsus: 355. Demanen una sèrie de baixes que, per acumular-les, per anar a parar després a l'alta a l'activitat, com ells diuen, «Programació i adequació d'instal·lacions esportives escolars per a l'ús públic fora d'hores lectives», això haig de dir que, en principi, tota aquesta partida està contemplada a la 760.01, amb 1.301 milions de pessetes, amb el famós pla pilot que es va posar ara fa uns quatre anys en funcionament, on a les ciutats de Barcelona, Sabadell, l'Hospitalet i Reus això està funcionant d'aquesta manera, fent aquests equipaments, precisament, d'ús públic escolar que ells demanen. I, aleshores, les baixes dels pressupostos que demanen serien unes modificacions que incidirien negativament en la cobertura de les necessitats de representació i atencions protocol·laries derivades del seguiment i la participació institucional en els actes esportius que promouen entitats públiques i privades, com també en l'atenció i la divulgació entorn a la cultura de l'esport, que seria precisament a la secció 02.03, concepte 226.09, la baixa que ells demanen, mitjans de conceptes de sensibilització publicitària i de propaganda, que motiven l'interès i la participació de la ciutat en l'esport tant de base com d'*élite*. També malmetriem la necessària comunicació i enriquiment que proporcionen, en qualsevol país, les reunions i les conferències destinades a millorar els coneixements tècnics i esportius, on nosaltres contínuament estem, precisament, essent representats o enviant-hi persones que puguin estar en aquests estudis i reunions.

Conseqüentment, nosaltres no acceptem les modificacions proposades pels arguments que fins ara, en aquest moment, he donat en aquesta esmena.

Quant a l'esmena 355..., no era la 356, del Grup Socialista, la que defensava fa un moment. La 356, o sigui, la 356... Ells demanen..., les activitats que despleguen els programes que hi fan referència estan desenvolupats majoritàriament per entitats privades sense finalitat de lucre i seria contradictori disminuir les dotacions que s'hi destinen afavorint i perjudicant l'objectiu d'aconseguir una sòlida base d'esportistes joves a tot el país. Per altra banda, cal, perquè aquestes campanyes arribin al màxim de ciutadans de Catalunya, es fa necessari promoure la sensibilització per a la pràctica esportiva.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el torn en contra de l'esmena núm. 369, a l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Marimon. A la Secretaria General d'Esports hi ha també esmenes del Grup d'Iniciativa, la que comença amb el número 357; per fer-ne la defensa, té la paraula el Diputat del Grup d'Iniciativa senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Per dir-li, a més, que, si m'ho permet, defensaré conjuntament les esmenes que porten els números 357, 358, 359 i 360.

D'aquestes esmenes, n'hi ha tres que tenen una alta similar i una baixa també, jo diria, paral·lela. Es tracta de passar fons a formació esportiva, per exemple, a famílies i institucions sense finalitat de lucre, a formació esportiva, corporacions locals. La pràctica ens demostra —i suposo que el Diputat que em contestarà, en nom de la majoria, ho sap molt bé— que la possibilitat de conèixer des dels ens locals els punts on es pot treballar més per a l'increment de l'esport, per a l'evolució de l'esport i per fer que l'esport assoleixi els nivells que tots estem pretenent és, justament, des dels municipis. Per aquesta raó insistirem en aquesta esmena, que, d'altra banda, és recurrent al llarg de totes les esmenes que presentem a aquests pressupostos.

Vull insistir, especialment, en una esmena que no té aquesta música o aquesta lletra, que és la 359, en la qual hi ha una baixa que és de «Pla de tecnificació i alt rendiment» i una alta, «suport a les associacions de foment de l'esport per a tothom o esport lleure». Aquesta pot semblar una esmena contradictòria, en el sentit que tots ara estem esperant que hi hagi alts rendiments, pensant en les fites dels Jocs Olímpics, no ja del 92 —que sembla que poca cosa hi ha a fer—, sinó del 96 i de l'any 2000; aneu a saber si aleshores haurem aconseguit formar atletes d'alt rendiment. Ara bé, a nosaltres ens sembla que la base de l'alt rendiment és multiplicar per molt l'amor a l'esport a nivells, diguéssim, bàsics, i en aquest sentit recordem que, per exemple, a Itàlia tenen una importància notabilíssima les associacions de foment de l'esport per a tothom o l'esport lleure, també a França, també a les dues Alemanyes i que una de les maneres —ens sembla— de ser també en això europeus és donar molt més suport a les associacions de foment de l'esport per a tothom o esport lleure. A la llarga sabem que tant això com l'esport escolar ens permetrà obtenir les bases per poder treballar a fons en el Pla de tecnificació i d'alt rendiment. Per tant, no es tracta de dir que no al Pla de tecnificació i alt rendiment, sinó de proposar unes prioritats, és dedicar ara més diner a l'esport per a tothom, sabent que amb això a la llarga aconseguirem més diners per a la tecnificació i l'alt rendiment.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ignasi Riera. Per fer el torn en contra, té la paraula el Diputat del Grup de Convergència i Unió senyor Serratusell.

El Sr. SERRATUSSELL: Gràcies, senyor President, per posicionar-nos, el nostre Grup, en contra. Com bé ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera, d'Iniciativa, realment aquestes quatre esmenes formen dos grans blocs: una, per una banda, és les esmenes tradicionals de transvasament de partides a ens locals..., de famílies i institucions sense afany de lucre a ens locals, i després hi ha la que ell comentava darrerament, la 359, que fa referència més aviat, doncs, al tema del lleure i transvasar una partida del pla de tecnificació a les associacions de foment a l'esport per a tothom, l'esport del lleure.

Bé, evidentment, el nostre Grup entén que sí, que és molt important el paper que juguen els ens locals, les corporacions

locals en tot el que fa referència a la pràctica esportiva, però també hem de manifestar i hem de fer palesa la importància que al nostre entendre té la societat civil, especialment a Catalunya, en tots aquests temes.

Així, ja d'una manera més puntual, si m'ho permet, senyor President, a l'esmena 357, presentada per l'Il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera, nosaltres hem de considerar, hem de fer la consideració que l'esport de base, que ha adquirit darrerament un gran increment, fa necessària una formació esportiva que respongui adequadament a aquest repte. La formació, que majoritàriament està impulsada per entitats i clubs —com havia dit abans— sense finalitat de lucre, tenint en compte les peticions que es van formulant any darrere any, genera una major demanda, que fa necessari «prioritzar» aquestes activitats mitjançant la quantitat assignada. Per altra banda, s'ha de tenir en compte que també la Direcció General de l'Esport té molt present el paper de les corporacions locals, i a aquest efecte recordaria a l'Il·lustre Diputat que en la partida 461.01 trobarà 56 milions de pessetes que van directament destinats a les corporacions locals.

Pel que fa referència a la 358, que ve a ser el mateix, és a dir el transvasament, en aquest cas, de partides de campanyes esportives de famílies a institucions locals, una mica el raonament vindria a ser el mateix. Realment s'ha experimentat un increment de participants en les activitats anomenades campanyes esportives, que es desenvolupen fonamentalment en les estades esportives d'estiu i activitats d'esquí d'hivern, i que aquestes dia a dia són més acceptades pels escolars, en oferir-los en període de vacances unes activitats organitzades. Reduint les dotacions econòmiques que s'hi destinen no es podrien atendre acuradament els serveis necessaris destinats a aquests nois i noies interessats. En conseqüència, entén el nostre Grup que seria perjudicial, per consolidar una bona base esportiva, beneficiosa per a la seva formació integral. D'altra banda, hem de dir també que aquestes actuacions es fan bàsicament a través de federacions i entitats esportives catalanes i recordar també a l'Il·lustre Diputat que en la partida 461.02 trobarà una dotació de 31 milions de pessetes per a les corporacions locals.

D'aquest mateix grup, finalment, l'esmena 360... Bé, aquí, el nostre parer és que la demanda existent d'equipaments en el nostre país, conseqüència de l'increment de la pràctica esportiva de la nostra societat, fa necessari atendre degudament l'increment de la xarxa d'instal·lacions esportives de les entitats amb finalitat no lucrativa. Aquesta finalitat, estesa a totes les comarques de Catalunya, justifica, senyor President, al nostre entendre, la dotació econòmica que s'hi destina, per la qual cosa no creiem adient la modificació que se'ns proposa. I, a més, aquí voldria fer referència que, dins del que són subvencions per a instal·lacions, a part de les referides a aquest epígraf, hem de tenir en compte que el 75% del Pressupost, per un import, en valor absolut, de 1.114 milions de pessetes, va al sector públic, mentre que el sector privat s'emporta 650 milions de pessetes, que representa un 25% del total.

I, finalment, senyor President, per donar resposta a l'esmena 359, que és la que fa referència al pla de tecnificació i a transvasar aquesta partida a les associacions de foment a l'esport per a tothom, a l'esport de lleure. Bé, aquí respectem, com és lògic, el criteri del nostre company; és, evidentment, un problema de prioritats, senyor President, però el nostre Grup entén que els

esportistes catalans; que tenen la necessitat inqüestionable d'adquirir un bon nivell tècnic i d'especialització que els permeti participar en condicions òptimes en els esdeveniments esportius —jocs olímpics, campionats internacionals, etcètera—, justifiquen plenament desenvolupar una política esportiva que incideixi decididament, fermament, en la seva preparació. Per aquest motiu, l'objectiu del pla de tecnificació i alt rendiment, entenem que està plenament justificat, ja que es persegueix aquesta finalitat i està aconseguint resultats molt satisfactoris. D'altra banda, això no vol dir que el Govern deixi de banda el lleure esportiu, ja que es contempla en els conceptes pressupostaris 461.03, entitats a corporacions locals, i 461.04, la dotació de 46 milions de pessetes a la 461.03 i de 89 milions de pessetes a la 481.04.

És per tant, doncs, senyor President, per tots els motius que he mencionat, que el nostre Grup no pot acceptar les modificacions presentades.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Serratusell. Anem a sotmetre a votació aquestes esmenes. En primer lloc..., bé, no n'hi ha de totalitat, per tant, podrien anar totes en una votació... (L'I. Sr. Brunet demana per parlar.) Sí, senyor Brunet? (Pausa.) Sí, la 359, precisament, senyor Brunet, la Mesa considerava que valdria la pena que la deixéssim una estona aparcada, que ja la recuperàrem, perquè ens ha semblat que valdria la pena de tenir un petit canvi d'impressions amb el ponent de Convergència i Unió. Per tant, la 359 no aniria en aquesta votació: la deixaríem aparcada una estona i ja la recuperàrem.

Anem a votar la resta d'esmenes que van a la Secretaria General d'Esports, des de la 355 fins a la 360, amb excepció de la 359.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

8 vots a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prospera aquest conjunt d'esmenes, ni la 355, ni la 356, ni 57, ni 58, ni 60, i ens queda pendent de sotmetre a votació la 359.

Passem ara a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals. Esmena 361, del Grup Socialista, esmena a la totalitat: el senyor Soto té la paraula.

El Sr. SOTO: Senyor President, senyores i senyors diputats, per defensar l'esmena de devolució de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

En primer lloc, cal constatar que ens trobem davant d'un pressupost no excessivament explicitat en el pressupost per programes o en les memòries explicatives i que fins i tot el mateix document pressupostari és particularment obscur per esbrinar què és el que pensa fer, al llarg d'aquest any, la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

En tot cas, el que sí que podem fer és fer uns quants números. Nosaltres sempre intentem no posar excessius números en un debat pressupostari, perquè arriba un moment que la gent ja no s'aclareix, però, en tot cas, uns quants números sí que és convenient de posar-los sobre la taula.

Ens trobem davant d'un pressupost d'uns 900 milions de pessetes, exclòs el Capítol 1, que consta en un altre servei del Departament de Presidència. D'aquests 900 milions de pessetes, aproximadament un 30% es dedica a les activitats relacionades amb l'Exposició del 92 a Sevilla, amb les quals nosaltres,

òbviament, no estarem en contra. Un altre 30% d'aquestes activitats es dedica a «Publicitat i propaganda» i a «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions». Jo voldria assenyalar la nostra sorpresa per aquesta partida al llarg de tot el Departament de Presidència, que és la partida 220.02, «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions»: a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals tenen pressupostats 76 milions de pessetes; a la Secretaria General d'Esports, 52 milions; a la Direcció General de Joventut, 40 milions; a la Secretaria General i al Consell Executiu, 185.713.819 pessetes. És a dir, en el seu conjunt, sens dubte, el Departament de Presidència és, com a mínim, un Departament molt «llegit». Francament, nosaltres creiem que, probablement, una sola partida a la Secretaria General podria ser utilitzada i aprofitada per totes les direccions generals.

Jo l'altre dia estava fent números de quant ens costa distribuir la premsa catalana a les escoles de Catalunya, i la quantitat estava al voltant d'uns 40 o d'uns 50 milions. Per això no deixa de ser sorprenent, realment, que sols una direcció general, en aquest cas la d'Afers Interdepartamentals, faci un pressupost tan alt per a premsa, revistes i altres publicacions i, després, 170 milions per a publicitat i propaganda. També en un pressupost d'un total de 900 milions de pessetes no es pot negar que és una quantitat excessivament alta, extraordinàriament alta, quan probablement, a més a més, caldria afegir a les activitats d'una Direcció General d'Afers Interdepartamentals les despeses de publicitat i propaganda de les direccions generals, que són coordinades amb programes interdepartamentals.

I, després, l'altre 30% del pressupost, o l'altre 33,3% del pressupost, se l'emporten les partides més o menys de sempre, típiques en un pressupost: comunicacions, transports, neteja i sanejament, estudis i treballs tècnics, dietes, locomoció, trasllats, i tot un seguit de coses que apareixen de manera mecànica en un pressupost.

En aquesta Direcció General passa el mateix que en altres direccions generals ja típiques del Departament de Presidència, és a dir que ens trobem que es creen direccions generals per fer no se sap molt bé quina cosa. Nosaltres estem convençuts que, en moltes direccions generals i en algun institut autònom del Govern de la Generalitat, probablement amb una taula, amb un despatx i amb un professional eficient estalviàrem als ciutadans moltíssims, moltíssims, moltíssims diners. És a dir, es crea una direcció general que no se sap molt bé quina cosa farà —algunes petites activitats—, evidentment immediatament es necessiten unes secretàries, uns despatxos, uns lavabos, conserges, etcètera, etcètera, i això ens porta una despesa extraordinàriament alta, extraordinàriament alta, i el pitjor de tot és que és una despesa que se sol concentrar en els capítols 1 i 2 d'un pressupost, que tothom sap que són els que més hipotequen l'acció d'un govern, perquè són capítols pressupostaris que tenen una terrible resistència a la baixa.

En definitiva, aquest pressupost no ens convenç, no ens convenç de cap de les maneres. En segon lloc, no hi ha una explicació en els textos pressupostaris de què és el que pensa realitzar aquesta Direcció General i, el que és pitjor, també, en el que ha estat la tradició de treball d'aquesta Direcció General en els darrers anys, la veritat és que el balanç que fem no és un balanç especialment satisfactori. Per tots aquests motius, nosaltres voldríem retomar el pressupost d'aquesta Direcció General al Consell Executiu.

I, si m'ho permet el President de la Comissió, enllaço ja amb les esmenes 363 i 366, que són esmenes parcials a aquest pressupost, en les quals demanem dues coses que hem demanat al llarg de tot el debat del pressupost de Presidència: altes a favor d'un programa interdepartamental de prevenció de les toxicomanies i una altra alta en relació amb les ajudes als ajuntaments de les comarques rurals d'urgent desenvolupament per a activitats juvenils. Crec que tots dos temes estan prou justificats, no necessiten un excessiu aclariment.

I les baixes, també, en aquest cas, són evidents. Una baixa de 100 milions de pessetes a la partida de «Publicitat i propaganda», molt alta: he assenyalat abans que estàvem davant d'una partida d'uns 170 milions de pessetes, a l'entorn d'un 20% —probablement el supera— de tot el pressupost de la Direcció General. I una baixa també a la partida d'accions de promoció cultural i econòmica, que és també aquesta partida que és una mica calaix de sastre, que apareix en tot el Departament de Presidència sense uns objectius ben explicitats, i en la qual sembla que després, al llarg de l'any, poden col·locar qualsevol cosa. I, nosaltres, com que estem en contra d'aquesta llibertat —que, en aquest cas, més que de llibertat hauríem de parlar d'arbitrarietat pressupostària—, la voldríem destinar a un altre fi que ens sembla molt més adient.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. Per fer un torn en contra d'aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Efectivament, no per fer el torn en contra d'una esmena, sinó de les tres: de l'esmena a la totalitat... Encara que, aquesta, em permetré de fer una contesta més breu, senzillament perquè estic convençut que el senyor Soto, aquesta esmena, la portarà al Ple i, lògicament, el debat polític, tindrem més oportunitat de fer-lo. (*Remor de veus.*) És lògic, que el fem al Ple més que no pas aquí. En qualsevol cas, en qualsevol cas... (*Remor de veus.*) Sí, té raó. He comès un lapsus, senyor President, ho lamento. Ganes d'anar de pressa.

Bé, jo diria que, de fet —li diré el que li hauria dit en el Ple (*rialles*)—, de fet, els arguments que ha utilitzat el senyor Soto per cantar, diríem, tot el que no li agrada de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, serien els mateixos arguments que utilitzaria jo per defensar-ho. És a dir, en un govern de les característiques..., no de color polític, sinó de les característiques pressupostàries, i pel que representa per al país un govern de les característiques del nostre, pel seu volum, pel seu volum econòmic, pel seu volum de departaments, es fa del tot imprescindible —i una altra cosa és que es vulgui o no reconèixer, però es fa del tot imprescindible— que a l'entorn del Departament de Presidència hi hagi alguna o algunes direccions generals que s'ocupin d'aquells afers que no tenen una..., diríem..., un objecte que pugui ser aplicable a un dels departaments ja existents. Vull dir, hi ha situacions que fan que s'hagin de produir..., doncs, per exemple, un tema que el preocupa molt al senyor Soto, que són les publicacions, els llibres, la mateixa propaganda, que no tenen cabuda directa en un departament determinat, perquè són campanyes genèriques, perquè són missatges, perquè són informacions que el Govern vol i és necessari que doni, i potser —hi insisteixo—, doncs, no tenen cabuda directament en un dels departaments ja existents. Això fa l'absoluta necessitat de crear

aquesta Direcció General, que vostè vol esmenar la plana —que em sembla molt lícit—; que, segurament, si el Govern actual de Catalunya, en comptes de ser de Convergència, tingués un altre color, potser no hi hauria la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, però n'hi hauria una altra que faria les mateixes funcions amb un altre nom, o es crearien, doncs, altres fórmules, perquè és del tot imprescindible; és a dir, no..., i això ho podem veure, doncs, en altres administracions, ajuntaments, etcètera. És igual, no cal que ho discutim perquè em sembla que és obvi.

La insistència reiterada, i després hi ha altres esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que fan sobre aquesta famosa partida de «Publicitat, propaganda, revistes, etcètera...», i que s'ha permès una altra vegada, doncs, fer el comentari simpàtic de dir: «Doncs, segurament, és el departament que més llegeix»; no és que sigui el departament que més llegeixi, sinó que és el departament que segurament està publicant més, per aquesta mateixa raó que li explicava abans. Per tant, no ens hem pas d'enganyar: no es tracta d'anar a discutir, doncs, una partida a la puja o a la baixa de 100 milions o 200 milions, sinó que és el concepte, que té una explicació política evident, però que no ens enganyarem tampoc si diem que ha de ser forçaament comprensible, necessari i imprescindible, doncs, que existeixi. Per tant, per nosaltres, no només ens sembla justificat mantenir la Direcció General amb el seu pressupost, sinó que seria, si no la tinguéssim, en definitiva, l'hauríem d'inventar.

Pel que fa referència a les dues esmenes puntuals, hi ha una..., al llarg de tot aquest Pressupost, s'ha anat veient una certa voluntat d'anar creant programes interdepartamentals, comissions, etcètera, quan, des de la nostra perspectiva —potser errònia; però ens sembla que, mentre no se'ns demostrï el contrari, és així com ho hem de continuar fent—, hi ha qüestions concretes, com el tema de les toxicomanies, les drogues en general, que és bo que estiguin circumscrites en un departament concret, i no que estiguin, doncs, en aquesta espècie de calaix de sastre, que si bé és molt útil per a altres funcions, no per a aquestes que tenen una finalitat molt i molt concreta.

Per aquestes raons, senyor Soto, senyor President, votarem en contra de les tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Esmena 362, del Grup d'Iniciativa: el diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President; la 362 i la 365, que van una mica en el mateix sentit i que em penso que, en part, ja han estat contestades pel senyor Codina en la seva darrera intervenció, la qual és una resposta ja profètica al que volíem plantejar.

Sí, justament, jo, per discutir-li només aquest darrer punt. Jo crec que hi ha un tipus de plans que han de ser necessàriament interdepartamentals. Per exemple, en el Pla concret de lluita contra la droga —i això no ho dic jo, que no en sé res, sinó que ho diuen els experts—, que justament és el tipus de lluita que s'ha de fer des de departaments absolutament diferents en les seves finalitats, queda molt clar que des de Joventut s'hi ha de treballar, s'hi ha de treballar des d'Ensenyament; s'hi ha de treballar des de Sanitat; s'hi ha de treballar des de Treball, etcètera. I és, precisament, per això que les dues altes que proposem són, una d'elles, de lluita contra la droga i, l'altra, per pal·liar les situacions de pobresa més extrema a Catalunya. Ho repeteixo: perquè ens semblava que justament havien d'anar aquí, a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

La resta d'arguments, em penso que em sumo als que ha dit el senyor Soto, i jo l'únic que em permeto dir és que segur que hi ha una certa tendència a la hipèrbole, quan rebaixem les partides destinades a publicitat i propaganda, però segur, també, que es podrien administrar amb criteris més empresarials, amb un tipus de publicacions tan dignes com les actuals, però més barates, i amb un tipus de publicitat més ben orientada i que permetria un estalvi important en aquestes partides.

Gràcies, senyor President.

Un torn en contra, el Diputat senyor Francesc Codina.

El Sr. CODINA: Sí, molt breument, senyor President. Començaré per la 365, si m'ho permet el senyor Riera, però fer aquest comentari. Justament ell fa l'alta a un pla per paliar les situacions de pobresa més extrema a Catalunya. Jo..., i sé que ho sap, el senyor Riera, però em sembla, per a efectes del *Diari de Sessions*, ho haig de fer-ho, i per això recordo que el Govern l'any passat va establir un programa, que ell coneix perfectament —hi insisteixo—, que és el Programa de Renda Mínima d'Inserció, de 2.000 milions de pessetes; 1.000 per aplicació del Departament de Treball i 1.000 del Departament de Benestar Social; que aquests 2.000 milions no han estat fins avui, em sembla, —fins avui, no ho sé, però fins fa molt pocs dies— no havia estat exhaurit, perquè és un programa innovador, però que, si em permet el senyor Riera, li diré que, amb aquesta mateixa finalitat i amb la quantitat de diners que —hi insisteixo— la renda mínima d'inserció, doncs, té prevista, ens sembla que pot donar sortida a aquesta preocupació pel que fa referència a les situacions de pobresa més extremes a Catalunya.

I, pel que fa al tema de publicitat i propaganda per a la baixa, i en canvi, l'alta... Jo no li ho discutiré, perquè totes les fórmules de govern, doncs, per això són les diferents opcions polítiques, que les interpretacions d'afrontar... I això, en temes, sobretot, de benestar social o de sanitat, sovint podem estar d'acord —ja ho he dit més d'una vegada— en el diagnòstic. En el que potser no podem estar d'acord sovint és en la forma d'atacar aquesta malaltia o un problema determinat. I, per tant, el remei que s'hi posi pot ser diferent. A nosaltres ens sembla, tot i compartir, tot i respectant l'opinió del senyor Riera, que és millor fer-ho, concretament, en els departaments, que no de la forma que ell ho exposa, tot —insisteixo— i que li ho respecto moltíssim. Però deixi'm que li digui, com que és l'última d'aquesta Direcció General, una cosa més: és a dir, quan es pretén rebaixar de «Publicitat i propaganda» —i ell ja ha fet una menció especial a aquesta partida—..., home!, les campanyes, justament, contra la droga i de tractament de toxicomanies i totes aquestes campanyes de sensibilització que es fan a la població, es fan, justament, amb aquesta partida que ara es pretenia rebaixar. I no vull dir que, potser, de la forma amb què es faci, és la millor. Jo respecto que potser no sigui la millor, però nosaltres, ara per ara, ens continua semblant que, doncs, d'aquesta manera anem més bé.

Per aquestes raons, senyor Riera, no li votarem a favor les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Codina. Podem anar ja, sembla, a les votacions de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

En primer lloc, l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, la que porta el número 361.

Vots a favor d'aquesta esmena a la totalitat?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra, 1 abstenció: no prospera l'esmena 361.

Ara proposo a la Comissió una sola votació de la número 362 fins a la número 366.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen aquestes esmenes, de la 362 fins a la 366.

Aleshores aquesta Mesa, a proposta del President, havíem deixat pendent de votar l'esmena 359, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, perquè ens havia semblat que hi havia alguna possibilitat d'alguna transacció, però aquesta possibilitat no s'ha materialitzat, i, per tant, anem a sotmetre a votació l'esmena 359, que correspon a la Secretaria General d'Esports.

Vots a favor de la 359?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 13 en contra, 6 abstencions: no prospera l'esmena 359.

Entrem ara a la Direcció General de Serveis de Telecomunicació. Esmena a la totalitat, del Grup Socialista, 367: el senyor Josep Maria Brunet té la paraula.

El Sr. BRUNET: La donem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. En aquesta Direcció General no n'hi cap més. Per tant, es pot votar directament la 367. És que de la 368 —pregunto— hi haurà alguna defensa específica, o també es donarà per defensada, senyor Brunet? (*Pausa.*) D'acord. Aleshores..., la 69 també està feta; per tant, són de totalitat, i la del Patronat de la Muntanya de Montserrat també, del Grup Socialista. Té defensa específica la 370? (*Pausa.*) No, senyor Brunet; molt bé. La 371? (*Pausa.*) És més llarg. Molt bé.

Doncs, aleshores, els proposo, senyors diputats, una votació sobre les esmenes 367, 368, 369 i 370.

Vots a favor d'aquestes quatre esmenes?

Vots en contra?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen ni 367, ni 368, ni 369 ni 370.

Ara arribem a l'Institut Català de la Dona.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen ni el debat de l'esmena núm. 371 (G. Socialista) ni el torn a favor de l'esmena núm. 374 (G. Mixt), a l'Institut Català de la Dona.

(La I. Sra. Vice-presidenta substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA: En tot cas, les esmenes 376, 378 i 380 i següents, les dona per defensades?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Si em deixa dir dues paraules per cada una d'elles, i faig la defensa globalitzada de la 376, 378, la 80, la 81 i la 86, que són totes les que, d'una manera o una altra, aborden aquest tema.

Els criteris essencials estan lligats a la idea aquesta d'esmena a la totalitat; pensem que falta inversió en estructura pròpia; no hi ha un procés de comarcalització de les diferents partides i, a més, el més greu és que, a més que hi ha pocs diners, aquests

diners no van en ajuda directa a la dona o als fills de les dones, que, d'una manera o d'una altra, pensem, nosaltres, que són les necessitats prioritàries en la situació que estem. És per tot això que hem fet també aquestes esmenes parcials.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Celestino. En tot cas, per a un torn en contra, té la paraula el senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, senyora Presidenta. De fet, el senyor Celestino Sánchez ha fet una esmena a la totalitat, que després ha desgranat en altres esmenes puntuals, però que a ningú s'escaparà que, en definitiva, el que estava fent era reforçar l'esmena a la totalitat que presentava a l'Institut. Per tant, jo sé que ell m'entendrà perfectament si no faig perdre més temps a la Cambra i dic que ho votem en contra, i, en tot cas, insisteixo, doncs, que en l'esmena a la totalitat ja ho podrem explicar millor.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Codina. Resta l'esmena número 377. En tot cas, per a la seva defensa, té la paraula el senyor Codina.

El Sr. CODINA: Perdó, senyora Presidenta...

La Sra. VICE-PRESIDENTA: És que l'esmena número 377 és de Convergència i Unió.

El Sr. CODINA: Sí, és que és una esmena una mica inèdita, en el sentit que és per corregir, senzillament —i desgraciadament, en aquest cas, perquè no hauria d'haver passat—, doncs, l'explicació d'un concepte, que on parlava de «lloguers de béns immobles» havia de dir: «lloguers de béns mobles». I, per aquesta raó, doncs, hem hagut de presentar aquesta esmena per tal de corregir l'error que nosaltres mateixos havíem comès o que havia comès el Govern a l'hora de presentar el Projecte.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Codina. Passaríem ara a la votació, doncs, de les esmenes de l'Institut Català de la Dona, que, en principi, si tots els grups hi estan d'acord, fariem un bloc de votació per a les esmenes a la totalitat, un altre per a l'esmena número 377, de Convergència i Unió, i la resta totes juntes. Hi ha algú que hi estigui en contra? (Pausa.) No?

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 371 (G. Socialista), 372 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 373 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 374 (G. Mixt), a l'Institut Català de la Dona.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passaríem ara a la votació de l'esmena 377, de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 13 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

I ara votariem la resta, que són les esmenes 375, 376, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385 i 386.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passaríem, a continuació, a la discussió de les esmenes de l'Institut d'Estudis Mediterranis.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen els torns a favor de les esmenes núms. 387 (G. Socialista) i 388 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Institut d'Estudis Mediterranis.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Defenso també l'esmena 391, si m'ho permet, que explica ja alguna de les propostes per reconvertir aquest Institut d'Estudis Mediterranis, perquè sé que l'extinció d'un institut és sempre difícil en aquest Govern i que, per tant, una possible reconversió seria pensar en l'Institut d'Estudis Mediterranis per a finalitats de lluita a favor de la pau o per finalitat d'acollida als treballadors nord-africans que vénen a Catalunya.

Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Ignasi Riera. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Sí, més que per a un torn en contra, senyora Presidenta, per a una constatació: per dir-li al senyor Soto que, el consell, l'acceptem d'ell i de qui vingui, sempre; una cosa és acceptar el consell i l'altre és acceptar el canvi de vot. El vot, no el canviarem; el consell, estigui tranquil que per venir de qui ve li tindrem molt, molt en compte.

I, pel comentari del senyor Riera, en el sentit que no mereix massa atenció, aquest pressupost, pel que representa segons la seva definició d'element estrany dintre de l'estudi de la Mediterrània, dir que, home, la discussió d'aquest pressupost, d'aquest mateix pressupost, l'any passat, l'any 90, va ser un, jo diria, en el Ple, dels que va donar més de si, i que nosaltres, en cap cas, li prendrem la seva crítica en to irònic, sinó que segur que li prendrem des del punt de vista de la responsabilitat. A nosaltres ens sembla que l'Institut ha de continuar funcionant, pensem que s'està fent una tasca important per a tot el que pot ser el futur de la Mediterrània, i, en aquest sentit, doncs, lògicament, no podem votar a favor de les esmenes presentades ni pel Grup Socialista ni per Iniciativa per Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Codina.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 387 (G. Socialista) i 388 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 389 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya) i 390 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'Institut d'Estudis Mediterranis.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: A continuació, votarem l'esmena número 391.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena també ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

A continuació passarem a discutir les esmenes a l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 392 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 393 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 394 (G. Socialista), a l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: A continuació, votariem les esmenes des de la 395 fins a la 399. Hi ha algú que vulgui una votació separada? *(Pausa.)* No?

En tot cas, doncs, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passaríem a continuació a les esmenes del Centre Informàtic de la Generalitat de Catalunya, Societat Anònima.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 400 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 401 (G. Socialista), al Centre Informàtic de la Generalitat de Catalunya, SA, i 402 (G. Socialista), al Centre Divulgador de la Informàtica, SA.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: A continuació, passaríem—acabat el Departament de la Presidència— al Departament de Governació.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el torn a favor de l'esmena núm. 403 (G. Socialista), al Departament de Governació.

(L'I. Sr. Codina demana per parlar.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Digui, senyor Codina.

El Sr. CODINA: No, tradicionalment, per esgotar el pressupost de Presidència, havíem fet tot el que feia referència a Presidència, en aquest cas, també, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Bé, en qualsevol cas, si volen fer-ho al final, jo demanaria, des d'ara, que en el moment de debat en el Ple sí que es pogués fer tot dintre del mateix paquet de Presidència. Ara, per part nostra, no hi hauria cap inconvenient que es continuï, òbviament, com dicta la Presidència, però després, en el Ple, sí que es pogués ordenar de tal forma que la discussió es pogués fer conjunta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, senyor Codina. No hi ha cap inconvenient. En tot cas, ara sí que ho deixariem en l'ordre establert, però a l'hora del Ple ho posariem a continuació del Departament de Presidència. Molt bé. *(Pausa.)*

A continuació, dins del Departament de Governació, la número 407, que és una esmena presentada per Iniciativa per Catalunya: té la paraula el senyor Ignasi Riera, per a la seva defensa.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyora Presidenta. Les esmenes d'Iniciativa per Catalunya al Departament de Governació, les donem totes per defensades, tant l'esmena a la totalitat com les altres.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 403 (G. Socialista), 404 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 405 (G. p. Popular), 406 (G. Mixt), 407 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 408 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Departament de Governació.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Passaríem ara a les esmenes del Gabinet del Conseller i Secretaria General. La primera esmena, la número 409, ha estat ja donada per defensada, la 410, també. Passaríem, doncs, a la seva votació.

Vots a favor de les esmenes 409 i 410?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

I passaríem a la Direcció General d'Administració Local. La primera esmena és la 411, que és una esmena a la totalitat, del Grup Socialista: té la paraula el Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Sí, moltes gràcies, senyora Presidenta. Breument, sintetitzem aquesta esmena a la totalitat expressant el que va manifestar el nostre Portaveu en el debat de pressupostos fa uns dies, justificant com un dels elements de l'esmena a la totalitat dels pressupostos del 1991 el paper minvant que les corporacions locals, especialment municipals, tenen a Catalunya en el 91, i relativament al pes disminuït que té la seva participació en els pressupostos de la nostra comunitat autònoma, relativament al que succeeix en altres comunitats autònomes del mateix nivell competencial.

Per aquestes raons, i en conseqüència, expressem i sol·licitem l'esmena a la totalitat a aquesta Direcció General.

Moltes gràcies, senyor President.

(L'I. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. Un torn en contra?

El Sr. MARINÉ: Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres, en aquesta esmena a la totalitat, votarem en contra, pel sol fet que creiem que és un pressupost important, i a mi m'agradaria que el company que ha fet l'esmena recordés que això representa, el que hi ha a la Direcció General de Governació, el 26% del pressupost total de la Conselleria de Governació. A mi em sembla que és lògic que tots voldríem més cap als ens locals, però també hem de ser possibilistes amb les nostres possibilitats que tenim, econòmiques. I, en aquest fet, jo crec que l'esforç ha estat total, i jo crec que aquest any podem dir que continuarem, amb aquell pressupost inicial, de poder tenir els 3.521 milions de pessetes d'aquell programa que havíem fet, extraordinari.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Mariné. En aquesta Direcció General hi ha dues esmenes més, la 412 i la 413, del Grup Mixt (Esquerra Catalana), que es deuen donar, suposo, per defensades. Per tant, podem anar a les votacions.

En primer lloc, l'esmena a la totalitat: la 411, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 12 en contra: no prospera la 411.

Ara, esmenes 412 i 413. *(Pausa.)* Perdó, separades? D'acord. En primer lloc, la 412.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 12 en contra i cap abstenció: no prospera la 412.

Ara, la 413.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 12 en contra i 4 abstencions: no prospera 413.

Passem a la Direcció General de la Funció Pública. Esmena 414, del Grup Socialista; senyor Brunet?

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Tal com va dir el nostre Grup en el debat a la totalitat del Projecte de Pressupostos 1991, estem contemplant els pressupostos d'una administració nova que, per la seva funció pública, s'està envellint respecte a altres administracions velles, com el cas de les corporacions locals, que s'estan rejuvenint. Des d'aquest punt de vista, amb aquesta esmena a la totalitat volem expressar aquest pensament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Un torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Gràcies, senyor President. Em sembla, la defensa que ha fet el senyor Brunet d'aquesta esmena, perplexa, perquè jo no entenc que de la lectura dels Pressupostos en pugui inferir el que acaba de dir, ni que la crítica, el que acaba de dir, suposant que fos veritat, hagués de comportar una esmena a la totalitat dels Pressupostos.

En qualsevol cas, nosaltres pensem que sí que s'ha fet un esforç de reorganització de l'Administració de la Generalitat en la seva vessant de funció pública, després de nou anys d'experiència, es va fer un catàleg i una relació de llocs de treball nova i en aquests moments, doncs, s'està en una política d'aplicació d'aquest catàleg, d'aplicació de les noves disposicions, tot en consonància amb les centrals sindicals i, per tant, entenem que l'argumentació que ha utilitzat el senyor Brunet no ens serveix per afrontar aquests Pressupostos.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Coll i Bertran. La 415 ha estat ja defensada... Per tant, pot anar a votació. En primer lloc, la 414, de totalitat.

El Sr. RIERA I GASSIOT: President...

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Ignasi Riera. Votem l'esmena 414, del Grup Socialista.

El Sr. RIERA I GASSIOT: És que ens solem despertar quan vostè diu «vots a favor?», i crec que no ho ha dit.

El Sr. PRESIDENT: No, no ho he dit; és que hi havia un diputat que estava en transcur d'entrar, i jo he suspès la votació. Ara sí, votem sobre la 414.

Vots a favor de la 414.

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera l'esmena 414.

Esmena 415, d'Iniciativa.

Vots a favor de la 415.

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: tampoc prospera la 415.

Passem ara a la Direcció General de Joc i d'Espectacles. Esmena 416 ha estat defensada, la 417 també..., 418 també, 419 i ja està. Aleshores, en primer lloc, l'esmena a la totalitat del Grup Mixt, 416.

Vots a favor de la 416?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera la 416.

Ara els proposo una votació única sobre les 417, 418 i 419.

Vots a favor d'aquestes tres esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen aquestes tres esmenes.

Passem a la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis. Esmena 420, del Grup Socialista: senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Aquesta esmena pretén augmentar l'ajut i les subvencions als ens locals pel que fa referència a la prevenció i extinció d'incendis.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Brunet. És que el senyor Coll i Bertran vol fer un torn en contra?

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. La proposta que fa el Grup Socialista d'incrementar de 13 milions les subvencions a ens locals, com passa sempre en aquests casos, si s'analitza pel costat de l'alta podríem dir que mai, en aquests casos, prou diners són suficients; el problema està pel costat, evidentment, de les baixes. Demanen una reducció de 3 milions de les atencions protocol·làries i representatives. L'any passat hi havia 4 milions i mig, aquest any 4,8 milions; hi ha simplement un increment del 5,6% i aquests diners estan perfectament justificats, bàsicament per dues campanyes que creiem importants quant a tot l'aspecte d'atenció humana que necessita un col·lectiu com és el de bombers, i em refereixo al Dia del Bomber i al Dia del Bomber Jubilat.

Quant a la segona baixa, la de publicitat i propaganda, ells proposen una baixa de 10 milions de pessetes. La partida de l'any passat era de 22 milions; aquest any ha pujat a 42 milions, realment és gairebé el doble, i sàpiguen que la justificació d'aquest increment tan important en publicitat i propaganda és pel fet que l'any vinent s'instaurarà un nou telèfon unificat de bombers a tot Catalunya, un telèfon d'alarma, serà el telèfon 085, i fer conèixer al país aquest nou servei de telèfon unificat d'emergència de bombers requereix una forta campanya de publicitat. Això és el que justifica aquest increment i això és el que justifica també que no puguem acceptar la baixa que ens proposa el Grup Socialista.

Per tot això, senyor President, hi votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Votació, doncs, sobre l'esmena 420.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera l'esmena 420.

Esmena 421, del Grup Socialista, a la totalitat de la Direcció General de Seguretat Ciutadana: senyor Brunet?

El Sr. BRUNET: Sí, moltes gràcies, senyor President. Hem presentat aquesta esmena perquè significa que, des del nostre punt de vista, hi ha una molt baixa coordinació de la seguretat ciutadana entre les distintes administracions a Catalunya. Des d'aquest punt de vista pretenem una major coordinació i, en entendre que el Projecte del Pressupost que se'ns presenta no ho permet, demanem el seu retorn.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Bé, el pressupost de seguretat ciutadana segueix el mateix criteri que seguia el de l'any passat, perquè, en definitiva, del que es tracta és d'anar completant els objectius ja previstos anteriorment; hi ha un increment del

8,2%, i a la vegada hi ha un augment de transferència important a l'Escola de Policia de Catalunya. Jo penso que sí, que efectivament —i sobretot a través de l'Escola— s'està garantint aquesta coordinació entre les policies autonòmiques i les policies locals, ja des del moment mateix de la formació d'aquests cossos. A la vegada s'està treballant en el projecte de xarxa troncal, que és el que podria tenir relació amb el que ell diu, de la coordinació en el moment de l'operativa. Certament que hi ha hagut un concurs, aquest concurs en aquests moments s'ha declarat desert, n'hi haurà un altre, però en qualsevol cas el projecte de xarxa troncal no és abandonat i, per tant, nosaltres entenem que la crítica a aquesta Direcció General provinent d'aquesta anàlisi dels fets que planteja el senyor Brunet no té lloc. Per tant, votarem en contra de la seva esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Hi ha esmenes, també, parcials, la 422 i la 423, del Grup Socialista. Senyor Brunet?

El Sr. BRUNET: Sí, moltes gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena volem expressar pressupostàriament la nostra opinió que el paper dels ajuntaments està poc reconegut en el conjunt dels pressupostos, i en particular en aquest del Departament de Governació entenem que els municipis més petits són els que estan més desvalguts i per això presentem aquestes dues esmenes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per fer el torn en contra, el Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. La proposta torna a ser semblant a la que hem parlat abans, que quan ens parla de les altes, evidentment, no hi ha cap problema: el problema està per la part de les baixes. La baixa que proposen, de «Cursets i propaganda», de 5 milions, és absolutament inacceptable pel fet que l'any 90 hi havia un pressupost de 7 milions i mig, l'any 91 de 10,1; l'increment és del 30%, és important, però pensi que hi ha tota la problemàtica derivada de la publicitat de la quarta promoció de Mossos d'Esquadra. La tercera promoció, que es va fer l'any passat, és a dir, la publicitat de la tercera promoció que es va fer l'any passat es va veure molt insuficient, i aquest any s'ha fet un replantejament, i amb vista a la quarta promoció aquests diners resulten imprescindibles.

Quant a la disminució de 5 milions de la partida d'estudis i treballs tècnics, l'any passat hi havia 25 milions, aquest any es baixa a 20, i en aquests moments el Grup Socialista ens demana baixar-ho encara 5 més. Els 5 milions que proposa el Govern bé, però els 5 milions que a més a més ens proposa el Grup Socialista no els podem acceptar. Ja hi ha hagut una baixa del 21% i en aquests moments la xifra prevista és realment un mínim d'operació que no es pot restringir més.

Quant a l'esmena 423, insisteix altra vegada en el mateix que acabo de dir; aquí, en aquest cas, no en proposa 5, sinó 10 milions de reducció d'estudis i treballs tècnics, i per tant, pel mateix que abans, seria inacceptable. Adoní's que si les acceptàvem totes dues —en un cas són 5 milions i en l'altre cas 10; el Govern ja n'ha reduït 5— representaria, aquesta partida, que té una baixa del 80%, amb la qual cosa una sèrie de requeriments imprescindibles per al funcionament de la Direcció General serien impossibles.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Coll i Bertran. A votació les esmenes 422 i 423. (*Remor de veus.*) Perdó, és veritat, la 421 a la totalitat no s'ha votat. En primer lloc, la 421.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera la 421.

Ara, votació de la 422 i 423.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prosperen ni la 422 ni la 423.

Entrem a la Delegació Territorial de Barcelona, que només hi ha una esmena, d'Iniciativa per Catalunya, que podrà anar a votació, 424.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera la 424.

Escola d'Administració Pública de Catalunya.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 425 (A. p. del Centre Democràtic i Social), 426 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 427 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 428 (G. Socialista), a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Entrem a l'Escola de Policia de Catalunya.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 429 (G. Socialista), 430 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 431 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 432 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), a l'Escola de Policia de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Resta una esmena d'Iniciativa, que és la 433.

Vots a favor de la 433?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat: 7 a favor, 13 en contra: no prospera la 433.

Amb això hem acabat el Departament de Governació i entrem en el Departament d'Economia i Finances.

Esmena d'Iniciativa, que no sé si es dona per defensada. Senyor Ignasi Riera...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, President, la dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Esmena 435, Grup Mixt; 436, Grup Mixt; 437, CDS... (*Pausa.*) És que em sembla que, com que no hi haurà cap torn a favor ni en contra...

El Sr. MUR: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Mur.

El Sr. MUR: Sí, només per fer-li notar que a la 435 hi ha una errada de transcripció. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Mur, la Mesa interpreta que..., en aquest moment no té el text al davant ni tenim cap representant d'Esquerra Catalana en aquest moment, però presumiblement són la baixa, 150.000 pessetes, i les altes, dues de 75.000 pessetes, i en aquest sentit nosaltres la portarem a votació...

El Sr. MUR: Ho he constatat així, senyor President; són 75.000 i 75.000 pessetes.

El Sr. PRESIDENT: Quan votem, votem amb aquesta interpretació: de 150.000 pessetes a la baixa, 75.000 un concepte i 75.000 a l'altre concepte. Aquest serà el sentit amb el qual la portarem a votació.

Aleshores, com que no hi ha presumiblement cap torn a fer en aquest Departament, perquè a l'Institut d'Estadística de Catalunya és CDS; Iniciativa, 438; CDS, 439, i 440, CDS, i 441, Grup Mixt... El senyor Celestino Sánchez la dona per feta també. (Pausa.)

Fins a la 441, d'acord. Aleshores, com que no hi ha cap grup que faci cap torn a favor d'aquestes esmenes, entén la Mesa que, si no hi té un interès especial el ponent de Convergència i Unió, tampoc caldria fer cap torn en contra i, per tant, podrien anar totes les esmenes en una única votació, llevat que el senyor Brunet ens demanés una votació separada d'alguna esmena. Senyor Brunet...

El Sr. BRUNET: La 435 i la 436.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, 435 i 436.

Aleshores, anem a sotmetre a votació les esmenes presentades al Departament d'Economia i Finances; en una primera votació totes les esmenes, excepte la 435 i la 436.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 12 en contra: no prosperen la 434, ni 437, ni 438, ni 439, ni 440.

I ara fem una votació sobre la 435 i la 436.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat: 8 a favor, 12 en contra: no prosperen ni la 435, ni 436. (Pausa.) Perdó, corregeixo el resultat de la darrera votació. El resultat de la darrera votació és el següent: 2 vots a favor, 12 en contra i 6 abstencions, això pel que fa referència a les esmenes números 435 i 436. I prego als senyors membres de la Comissió que m'excusin.

Passem ara al Departament d'Ensenyament.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu el debat de les esmenes núms. 441 (G. Mixt), 442 (G. p. Popular) i 444 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Departament d'Ensenyament.

El Sr. PRESIDENT: I també n'hi ha del Grup d'Iniciativa, la 443. El senyor Ignasi Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. I si m'ho permet, faré una defensa en una sola intervenció de totes les nostres esmenes al Departament d'Ensenyament.

En primer lloc, creiem que ha de quedar reforçada la política d'escoles públiques per a l'etapa 0-6 anys i que això no queda prou reflectit en aquest pressupost.

En segon lloc que aquest pressupost sembla no tenir en compte que ja ha estat aprovada la LOGSE i que la LOGSE ha de ser aplicada a Catalunya.

En tercer lloc, ens preocupa que es dediquin tan pocs diners a inversions per a noves edificacions, especialment pel que fa a ensenyaments secundaris i/o edificis que resultin adequats per a l'aplicació de la reforma educativa.

En quart lloc, les esmenes d'Iniciativa per Catalunya volen anar a favor de la qualitat d'ensenyament i del reciclatge dels ensenyants a tots els seus nivells. Aquesta em sembla que és una de les feines més prioritàries que hi ha avui per a una política educativa progressista al nostre país.

Finalment, hi ha una esmena —pot semblar molt puntual—, que és l'esmena 480, on plantegem una problemàtica nova i urgent: a Catalunya hi ha un dèficit greu de residència i col·legis per a estudiants. Ens deien els responsables del programa Erasmus que han tingut dificultats per allotjar els alumnes de fora de Catalunya que han vingut a les universitats catalanes per al règim d'intercanvi, i és per aquesta raó que em sembla que és important preveure una partida aquí.

En general, a les baixes hem tingut una certa tendència a plantejar les baixes com d'altres anys als elements del concert educatiu que no són d'ensenyaments obligatoris; és a dir, nosaltres sempre hem dit que, tot i no haver-ho votat en el seu moment, respectem al cent per cent tot allò que diu la LODE, per tant estem absolutament d'acord amb els concerts educatius per als nivells obligatoris de l'ensenyament, però em sembla que per un principi clar de subsidiarietat s'ha de deixar pas, en primer lloc, a les inversions pendents, sobretot pel que fa a edificis escolars en aquest moment d'ensenyaments mitjans o per a la millora de la qualitat dels ensenyaments a tots els nivells —per exemple, en aquest cas en els nivells universitaris també—, que no destinar diners a una finalitat que és lliure, que és voluntat lliure d'un govern, però que en tot cas no entra dins de les prioritats legalment establertes.

I, en segon lloc, ens ha preocupat aquesta partida —anunciada ja en el seu moment i comentada en un Ple al Parlament— de la quantitat important destinada a la subvenció de les escoles de l'etapa d'infància, de 0 a 6 anys, a escoles privades no obligatòries, quan hi ha dèficits importants a les escoles públiques en aquest mateix nivell.

Amb aquesta defensa, defensem tant l'esmena a la totalitat com el conjunt d'esmenes al Departament d'Ensenyament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ignasi Riera. Per fer un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Jaume Jané.

El Sr. JANÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, també amb la brevetat que el Diputat Ignasi Riera ha defensat les seves posicions, destacarem nosaltres que és prioritari per part del Departament —i així s'ha fixat a les memòries—: la millora de la mateixa qualitat d'ensenyament, la defensa del principi d'igualtat d'oportunitats i equilibri territorial, l'experimentació i planificació de la reforma educativa, és a dir, l'aplicació de la LOGSE quan es vagin complint els tràmits adients i arribi el moment que per part del Ministeri es publiquin les disposicions pertinents a la seva publicació i, a la vegada, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya faci les seves previsions legislatives. Ja fa temps, en això hem estat pioners a nivell potser de l'Estat, en tot el tema de la reforma, i, per tant evidentment que cal despreocupar totalment tota persona que en aquest moment pogués estar preocupada en aquest sentit; la reforma educativa cal fer-la, la volem, s'hi estan esmerçant molts esforços humans i de cabals i, per tant, figura com una de les prioritats nostres.

El suport també —una altra de les prioritats— a un sistema educatiu plural. Amb això, doncs, hi ha diferents opcions, lògi-

cament, de pensament polític, de pensament de govern, i el nostre és un suport total i incondicionat a un sistema educatiu plural mixt, per tant, amb una xarxa de centres públics i una xarxa d'iniciativa social privada.

Construcció i adaptació de centres docents públics, doncs, en això també cal dir que es té molt present la demografia canviant al nostre país, que en aquest moment tenim una partida pressupostada de 9.690.100.000 pessetes per a edificacions de centres públics d'ensenyaments primaris, secundaris i altres i que d'aquesta partida podríem destacar-ne que aproximadament uns 4.400 milions són de construcció de centres d'ensenyament secundari.

Amb tot això voldríem dir que, amb la part de concerts, lògicament nosaltres també hi estem totalment d'acord, per respecte a la LODE i com a conseqüència del nostre pensament respecte al sistema mixt d'ensenyament i, a més, doncs, si en aquest moment hi ha pressupostades unes partides destinades a la subvenció dels centres d'ensenyament pre-escolar, evidentment que aquest encara no és —ni la LOGSE el consagra— un ensenyament obligatori, però, per Ordre d'1 d'octubre d'enguany de la Conselleria d'Ensenyament, s'ha fet, s'han obert unes subvencions d'ajut a les famílies —no ho oblidem—, a les famílies d'alumnes que tenen infants en edat pre-escolar a les escoles d'iniciativa privada i per afrontar això, juntament amb la partida que enguany, el 1990, s'hi està dedicant, el 1991 hi ha la necessitat de continuar-ho dedicant.

De manera molt breu, doncs, senyor President, haurem manifestar que no podrem donar suport a aquestes esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies, senyor President.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriu la votació de les esmenes núms. 441 (G. Mixt), 442 (G. p. Popular), 443 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 444 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Departament d'Ensenyament.

El Sr. PRESIDENT: Continuem. Esmenes presentades a la Secretaria General. La 445, del Grup Mixt, ja ha estat defensada; la 446 també; la 447...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Si em permet, faria una defensa...

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Celestino Sánchez... Perdó, eh? A partir de la 445, que és del vostre grup, del grup del Partit dels Comunistes de Catalunya, podeu fer la defensa.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Faré una defensa de la 445 fins a la 501, les dues incloses, que d'una manera o d'una altra fan referència a temes d'ensenyament.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Celestino Sánchez. Molt bé i moltes gràcies.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Els arguments polítics que hem utilitzat el Partit dels Comunistes de Catalunya per fer totes aquestes esmenes van lligats a una sèrie d'idees polítiques que expressaré.

La primera d'elles és la necessitat de «prioritzar» d'una manera clara la modificació del criteri de personal eventual per personal fix. Nosaltres creiem que en els temes d'ensenyament la prioritat hauria de ser crear plantilla pròpia, per dir-ho d'al-

guna manera, com un element clau. Això no vol dir que, si és necessària una millor adequació del que hauria de ser el personal necessari per impartir els temes d'ensenyament a Catalunya, nosaltres estem disposats a discutir això, però creiem que la tendència generalitzada de la Generalitat de Catalunya, de fer personal eventual, creiem que no és adient i que, per tant, la prioritat hauria d'anar en la direcció de la construcció d'una plantilla de caràcter fix.

Un altre tema, al qual ja he fet referència —per tant, m'hi referiré molt de passada—, és que, en els temes d'ensenyament, hi ha aquesta trampa que fa la pròpia Administració catalana respecte a la Seguretat Social, que hi ha tota una sèrie de retribucions que no compten per al pagament de la Seguretat Social, i pensem que, si la mateixa Administració pública catalana ho fa, què és el que no farà l'empresa privada? Creiem que aquest és un argument de pes, que haurien de posar una mica d'ordre en els temes de l'Administració pública, perquè, si no, difícilment, si ens fem trampa a nosaltres mateixos, difícilment hi posarem una mica d'ordre.

Un altre argument de caràcter polític és la necessitat d'augmentar els criteris de la construcció d'infraestructura pròpia. Aquest és un tema que ens ha possibilitat fer tota una sèrie d'esmenes també, que van, essencialment, en aquesta direcció.

Un altre tema és la necessitat d'invertir més diners en els temes de la normalització lingüística. Aquest és un tema que, moltes vegades, quan es fan debats de política general, és un tema que tothom en parla: la necessitat que l'Administració pública tingui el millor comportament respecte a aquesta idea d'«el català, llengua oficial a Catalunya», i, per tant, la prioritària. I ens hem trobat que, a les partides pressupostàries, aquest no és un criteri que s'utilitza com nosaltres creiem que s'hauria d'utilitzar.

Un altre tema important és: ajuda a les associacions de pares perquè puguin fer la seva tasca concreta. I aquesta també ens ha possibilitat fer una sèrie d'esmenes de caràcter concret.

I després hi ha el que nosaltres creiem que són, una mica, les esmenes de caràcter essencial que nosaltres hem fet en aquest pressupost, i és que nosaltres partim d'una idea: mentre l'ensenyament de zero a divuit anys no estigui assegurat al cent per cent des d'un punt de vista de l'Administració pública, nosaltres pensem que no..., l'Administració catalana no pot donar ni un duro a l'ensenyança privada. Nosaltres hem plantejat tot un seguit d'esmenes que plantegen, amb molta claredat, això: no és possible, no és possible que una administració, que no possibilita la seva responsabilitat, i és l'escolarització dels zero a divuit anys, que, sense que això pugui estar assegurat, està donant milers i milers de diners a l'ensenyament privat. Nosaltres creiem que això és una incongruència, que, el que en definitiva expressa, és la concessió, de caràcter privatitzador, que el Govern de Convergència i Unió té respecte al tema de l'ensenyament; no únicament en l'ensenyament, però ara estem discutint aquest tema.

I, per tant, hem fet tota una sèrie d'esmenes que van en la direcció de donar tot el diner del Pressupost de la Generalitat a l'Administració pública, a l'ensenyament públic.

I altres temes que han possibilitat fer tota una sèrie d'esmenes..., ha estat la necessitat que l'Administració local jugui un paper més determinat en els temes d'ensenyament. Hi ha tota una sèrie d'esmenes que van en la direcció de plans especials,

de donar més competència i més diners als ens locals, des d'un punt de vista general.

Jo acabaria totes aquestes esmenes dient una cosa: aquí, en aquesta part del Pressupost de la Generalitat de Catalunya, apareix, amb molta claredat, aquesta idea que nosaltres hem explicitat, i és el caràcter privatitzador que el Govern de Convergència i Unió està tenint respecte a l'ensenyament, sanitat i altres partides que, en definitiva, són el nucli fonamental d'una política de caràcter social envers el conjunt de la població.

És per això que hem fet tot aquest reguitzell d'esmenes, que, en aquest moment, les dono per defensades totes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Celestino Sánchez. Per fer el torn en contra, el Diputat senyor Jaume Jané.

El Sr. JANÉ: Gràcies, senyor President. Evidentment que fer la defensa així amb criteris polítics de partides pressupostàries pot donar, malgrat que sigui una economia de temps per a la Cambra, pot donar unes visions bastant parcials i segmentades de la qüestió.

Si hi entréssim partida per partida, l'Illustre Diputat, el senyor Celestino Sánchez, no hi ha entrat, i, per tant, aquest Diputat no hi ha d'entrar —crec jo—, però observariem que no és ben bé que es tingui abandonat, ni de bon tros, la qüestió d'associacions de pares i d'estudiants, la qüestió de normalització lingüística. Nosaltres..., precisament, el Govern de Convergència i Unió i el Grup parlamentari que li donem suport, la normalització lingüística és un dels temes prioritaris, no ja per al Departament d'Ensenyament, sinó de tota la política del nostre Grup parlamentari del Govern a qui donem suport.

La qüestió de les corporacions locals està atesa en les diferents partides de les direccions generals conseqüents del Departament d'Ensenyament. Aleshores, potser voldríem fixar la nostra posició respecte a dues qüestions importants. Primera, la qüestió de concerts a l'ensenyament privat en els nivells d'ensenyament obligatori, i també, tal com apuntàvem en l'anterior intervenció, en el nivell de pre-escolar no obligatori.

Els concerts no són una opció del Govern de Convergència i Unió; és una opció consagrada en la LODE, com a conseqüència d'un text constitucional, que empara el dret de centre, el dret a l'ensenyament de tots i cada un dels nens i nenes en edat escolar, nois i noies en edat escolar postobligatòria. Aquesta conseqüència fa que, en els Pressupostos Generals de l'Estat hi hagi partides destinades als concerts amb l'ensenyament anomenat «d'iniciativa privada», i, per tant, conseqüentment, i està, això, perfectament memoritzat i controlat des de fa molts anys, a Catalunya existeixen concerts en l'ensenyament privat. Això per un cantó.

Per un altre cantó, el tema de personal. El Departament té la tendència, que precisament apuntava com a bona, que seria bona que la tingués, el Diputat senyor Celestino Sánchez. La tendència del Departament d'Ensenyament és que cada vegada pugui comptar més amb el seu personal, que sigui funcionari i que aquest funcionari sigui fix. Ara bé, quant a la política de personal, s'ha de tenir en compte que sempre es produirà la necessitat de tenir, dintre del personal funcionari, un personal interí o substitut que, en un moment donat, pugui suplir aquells casos... —interí quan hi ha una plaça al darrere—, els casos de mort, jubilacions enmig d'un curs, substituïts com per substituir els casos de malaltia i maternitat. Però, a més a més, ens veiem

obligats, primer, per una immobilitat de les plantilles de personal, una immobilitat que tampoc no depèn només del Govern de la Generalitat, i, per un altre cantó, la necessitat de donar, d'afrontar la posada en marxa d'uns programes educatius que necessiten un personal eventual, que, en algunes ocasions, doncs, s'ha de recórrer al personal laboral eventual, i aquests programes són de suficient importància com..., els cinc principals d'ells són el de la salut a l'escola, l'orientació i la formació, el de mitjans àudio-visuals, llengües estrangeres, informàtica educativa.

Tot això fa que, sense poder entrar en més detalls de partida per partida, hàgim d'anunciar també que el nostre Grup no podrà donar suport a aquestes esmenes que han estat defensades pel Diputat del Grup Mixt.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Jané. Ara correspondria defensar la 450, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Em sembla que el senyor Riera havia dit que les donava per defensades, però no hi ha cap inconvenient si la senyora Rosa Fabian hi volgués participar. *(Pausa.)* No? D'acord.

Aleshores, doncs, la primera que trobem pendent de defensar és la 452, del Grup Socialista. El Diputat senyor Magí Cadevall té la paraula.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor President, i, si m'ho permet, acumularé: 452, 453, 454, 455 i 458.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, moltes gràcies.

El Sr. CADEVALL: Gràcies. Més que parlar de les baixes, pretenc defensar les altes.

Es tracta de partides que pensem que estan dotades amb una quantitat insuficient. Per exemple: «Subvencions a conservatoris de música i a programes de promoció de la música, l'esport i la plàstica». És important la tasca que fan, en aquests terrenys, els municipis, i, en canvi, l'ajut és insuficient: enguany augmenta només un 2,6%, que no compensa ni tan sols la inflació.

Un altre tema, a l'esmena 453: és insuficient també la dotació, per nosaltres, del Programa d'informació i orientació. És un tema cabdal, el senyor Conseller repetidament ha reconegut la importància d'aquesta qüestió, i, en canvi, només hi destinen 3.500.000 pessetes. I com que són temes que ja s'han tocat, seré molt breu. També ens sembla que s'hauria d'augmentar la dotació per a les colònies escolars, per als programes de suport a l'associacionisme i per al Programa de salut a l'escola.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Magí Cadevall. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor..., no, la senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. Si bé és cert que té raó el senyor Diputat Magí Cadevall quan ha dit que s'haurien d'augmentar totes aquestes partides, també és cert que, diners, doncs, hi ha els que hi ha i no en tenim més, i el Govern ha d'establir una sèrie de prioritats. I, en aquest cas, doncs, ha establert les seves prioritats, de manera que, la partida que ell suprimeix de «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions», pensem que no és possible, de cap manera, treure o disminuir la consignació prevista, ja que el Departament té l'obligatorietat d'atendre els treballs d'edició habituals en aquest Departament, com serien edicions de llibres i programacions perquè totes les escoles, tots els centres educatius de Catalunya en tinguin coneixement. També la recepció i reemissió

de notícies, subscripcions, premsa, BOE, DOGC, fulls de disposicions que totes les escoles, tots els centres han de rebre per tal de poder fer i complir amb tot allò que se'ls encomana.

També les edicions dels llibres d'escolaritat, col·leccions del Departament, correcció, maquetació, opuscles informatius, butlletí dels mestres, tot això s'ha de distribuir, i també les revistes del Departament. Què més voldria el Govern de la Generalitat que disposar d'uns recursos suficients per poder atendre totes les demandes, però com que no és així, ha de disposar d'una sèrie de prioritats.

També pel que fa referència a les altres partides que suprimim de publicitat i propaganda, sabem que, de propaganda, en fem molt poca, molt poca, gairebé gens; és un dels nostres defectes, no fer propaganda de totes aquestes coses bones que fem. Llavors, sí que s'ha de fer publicitat. Tenim l'obligatorietat d'atendre les despeses ocasionades per la divulgació de diversos actes administratius del Departament, tant pel que fa referència a la contractació, a la publicació de vacants, als concursos de trasllats, totes les programacions, campanyes informatives que, en algun altre lloc, se'ns demana que fem campanyes d'informació, i aquestes campanyes estan compreses dins d'aquesta partida. Tal com també la promoció d'activitats del Departament, exposicions, fires..., i, per tant, no tenim disponibilitat de suprimir cap ni una sola pesseta d'aquestes partides que abans hem esmentat.

Per tant, el nostre vot serà contrari a aquests canvis de partides, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Continuem en el Departament d'Ensenyament. Hem acabat les esmenes que fan referència a la Secretaria General, i, per tant, potser fóra bo de fer la votació, abans d'entrar a la Direcció General de Planificació Escolar.

Totes són de modificació; proposo a les senyores i els senyors diputats una única votació. Serien les esmenes que van de la número 445 fins a la número 463, ambdues incloses. Hi ha alguna petició de votació separada? (Pausa.) No. Per tant, una sola votació.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen les esmenes presentades a la Secretaria General.

Entrem ara a la Direcció General de Planificació Escolar. Hi ha esmena a la totalitat, presentada pel Grup Socialista, la 464. Senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Sí, senyor President. Per segon any ens trobem amb la sorpresa d'una partida oberta de 1.000 pessetes per explicar tota l'acció d'una direcció general. Per tant, no s'indica cap projecte d'actuació. Nosaltres, en la compareixença, per exemple, del senyor Conseller, vàrem demanar l'aplicació consensuada de la LOGSE a Catalunya, i jo diria que un dels motius de no haver presentat una esmena a la totalitat del Departament d'Ensenyament, malgrat algunes discrepàncies, seria el de fomentar precisament aquest diàleg, però jo diria que això ens ho fan molt difícil, perquè, realment, ens presenten aquí una direcció general, que seria cabdal en la reforma, sense donar cap explicació.

L'any passat, el senyor Jané va explicar que, el personal i les partides de la Secretaria General de Planificació, els agafava de la Secretaria General, és a dir, agafava el personal de la Secre-

taria General, encara que llavors tenia una dependència orgànica —deia— de la Direcció General de Planificació Escolar.

Bé, a mi em sembla que, si aquesta és la raó, això és una estructura absolutament deficient del Departament d'Ensenyament. Aquí hi ha una direcció general sense funcions definides; es pot interpretar, fins i tot, que, si el personal i les partides les ha d'agafar de la Secretaria General del Departament, no hi ha una confiança política en l'actuació d'aquesta Direcció General, i, en canvi, resulta que, sense tenir unes funcions definides, veiem que la persona que ocupa aquest càrrec, doncs, actua en tots els àmbits del Departament; per exemple, en negociacions amb els sindicats, per exemple en negociacions amb el CEPEPC, que serien, per exemple, de la Direcció General de Personal i Centres Docents.

Jo pregunto: és que no hi ha una altra persona que sigui competent en aquests temes?, és que no hi ha unes funcions definides per a aquesta Direcció General? Repeteixo que nosaltres volem col·laborar, però em sembla que, si realment no canvien, el Departament d'Ensenyament té un sistema de presa de decisions que és totalment incorrecte, que és difícil la presa de decisions amb aquesta estructura del Departament d'Ensenyament. Per tant, jo demano als senyors diputats de Convergència i Unió que, si no voten a favor d'aquesta esmena de devolució, almenys tinguin l'amabilitat de transmetre al senyor Conseller la nostra preocupació, que és amb un esperit purament constructiu, per una estructura que pensem totalment deficient en l'esquema de funcionament del Departament d'Ensenyament.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra, la Diputada senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. Ens estranya molt que el senyor Magí Cadevall torni a exposar els mateixos temes que ja ens va exposar l'any passat. El meu company Jané em sembla que va ser prou explícit, tant en la Comissió com en el Ple: li va explicar suficientment la confiança del Conseller en la Directora General, i també el funcionament d'aquest Departament, que tenia competències, en tractar-se d'una planificació, dintre o al costat de tots els altres departaments, de totes les altres seccions dintre del Departament.

Per tant, jo, per economia de temps, no tornaré a repetir les mateixes argumentacions que ja vam argumentar l'any passat, i sí que em limitaré a dir que ens estranya molt la presentació d'una esmena de retorn quan, dintre d'aquesta mateixa secció, no hi ha ni una sola esmena..., res més que una esmena de retorn, i se'ns fa molt difícil de pensar que es pugui presentar una esmena de retorn i no presentar cap més esmena parcial en tot el Departament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Podem anar a la votació d'aquesta esmena número 464.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera la 464.

Ara, l'esmena 465, també del Grup Socialista, a la totalitat de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa.

El senyor Magí Cadevall té la paraula.

El Sr. CADEVALL: Sí, miraré de ser més breu en aquest cas, senyor President.

L'any passat hi va haver un notable avenç, i ho hem de reconèixer de bon grat, en aquesta Direcció General, però ens sembla que aquest any hi ha un estancament: només hi ha un increment del 5%, que podríem dir que a penes compensa la inflació; hi ha alguns dels programes que pateixen una notable disminució, com ara el d'Innovació Educativa —disminueix un 29%—, el programa Escola-treball —que, fins i tot en el debat general, em sembla que el senyor President de la Generalitat, Jordi Pujol, havia dit que era un programa tan important— pateix una disminució del 7%, i, per tant, ens sembla que, com que hi ha un estancament, seria bona —i, sobretot, de cara a la reforma, és un tema important— la devolució per incrementar la totalitat d'aquesta Direcció General.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. En contra, la senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Bé, volia manifestar, en nom del nostre Grup, que, en parlar d'aquestes esmenes amb el Director General d'Ordenació i Innovació Educativa, ha quedat molt sorprès perquè, segons tenia notícies d'algun company del Grup Socialista, li havia manifestat que aquest any no havien fet esmenes de retorn al Departament, i s'ha trobat amb la sorpresa que, si bé no hi havia esmenes al Departament com a departament, sí que hi havia esmenes a totes les direccions generals, una per una.

Un cop manifestat això, doncs, li volem dir que la Direcció General d'Ordenació Educativa ha establert un pressupost, el millor i el més adequat segons les seves possibilitats, i, per tant, manifestem el nostre vot en contra d'aquesta esmena de retorn.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Podem anar a la votació... (Pausa.) L'esmena a la totalitat 465.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera l'esmena a la totalitat de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa.

L'esmena 466 ja ha estat vista, del Partit dels Comunistes de Catalunya; la 67, també; la 468, del Grup Socialista.

El Sr. CADEVALL: Sí, gràcies, senyor President. És una esmena que ja vam fer l'any passat, i nosaltres agrairíem que, de vegades, fossin una mica més receptius: si no pot ser el mateix any, per qüestió de principis, almenys reflexionar-hi i fer-ho l'any següent, perquè, realment, dotar de 5 milions de pessetes una partida que es diu «Ajuts a la primera instal·lació d'alumnes dels que acaben formació professional de segon grau» és una qüestió ridícula. Per tant, és millor, o suprimir la partida i deixar-la oberta amb mil pessetes, o bé dotar-la d'una quantitat una mica més elevada.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Magí Cadevall. La senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Bé, nosaltres tornem a manifestar el mateix que havíem manifestat abans: què més voldríem que poder-hi destinar, doncs, molts i molts diners, a aquesta partida, però ens trobem que, precisament, d'on treu els diners el senyor Magí Cadevall, que és de «Diets, locomocions i trasllats», resulta que hi ha els mateixos diners que hi havia l'any passat, i, en canvi, s'ha augmentat en molt els programes d'EAP, els mestres d'inspecció, els mestres dedicats al treball itinerant, les coordinadores de català; s'han instaurat també quinze zones es-

colars rurals més..., i tots aquests serveis nous que, o bé ha implantat, o bé n'ha augmentat la dotació, tots són serveis que necessiten dietes i que es necessita pagar els desplaçaments.

Per tant, tot i essent el mateix de l'any passat, el Departament d'Ensenyament ha hagut de suplementar la partida en 21 milions, i d'aquesta partida sí que no podem treure absolutament res, més aviat pensem que s'haurà d'anar suplementant al llarg de l'any, i, per tant, sentint-ho molt, també haurem de votar en contra de l'esmena presentada pel senyor Magí Cadevall.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. L'esmena següent que cal defensar és la que porta el número 483, també del Grup Socialista. El senyor Magí Cadevall..., perdó, perdó, no, senyor Magí Cadevall. A la 471 ens ha acabat la Direcció General de... (Pausa.) Per tant, fóra bo, potser, que féssim les votacions abans d'entrar en una nova direcció general.

Per tant, els proposo... (L'I. Sr. Jané demana per parlar.) Sí, senyor Jané.

El Sr. JANÉ: Si m'ho permet, senyor President, només fer notar que hi ha una esmena número 469, corresponent a l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Catalana..., perdó, d'Esquerra Republicana de Catalunya, dins d'aquesta Direcció General.

El Sr. PRESIDENT: Sí, però en aquest moment no hi ha cap diputat d'aquest Grup per fer notar...

El Sr. JANÉ: Simplement és per això; segurament deu decaure.

El Sr. PRESIDENT: No, no, la sotmetrem a votació. La tradició d'aquesta Comissió és sotmetre totes les esmenes a votació, encara que el senyor Diputat té raó que, amb el Reglament a la mà, si cap diputat ho demanés, decauria, però ha estat tradició sempre sotmetre-les totes a votació, i, en aquest cas, el President demana de sotmetre-la a votació.

Són les esmenes 466 fins a la 471, en un sol bloc, si ningú no s'hi oposa.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra i cap abstenció: amb el vot del senyor Magí Cadevall inclòs, aquestes esmenes no han prosperat, de la 466 fins a la 471.

Ara entrem a la Direcció General de Gestió del Professorat i Centres Docents, i ara sí que podem cedir la paraula al Diputat senyor Magí Cadevall perquè defensi l'esmena del seu Grup, número 483, abans la 31 del Grup Socialista, si li serveix... 483 en la numeració del Dictamen; abans era la 31 del Grup Socialista.

El Sr. CADEVALL: Senyor President, acumularia la 483, 485, 486, 487, 488 i 489.

El Sr. PRESIDENT: Li ho permeto i li ho agraim tota la Comissió.

El Sr. CADEVALL: També voldria advertir que hi ha una errada, per culpa nostra, a les 485, 486, 487, 488 i la 489. La baixa ha de dir «al concepte 480.03», en lloc del «480.04», com quedaria manifest pel concepte, que aquest sí que és correcte: «subvencions a pre-escolar».

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Magí Cadevall, en prenem nota, i moltes gràcies.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor President. Si generalment argumento les altes, en aquest cas també voldria argumentar la baixa.

És a dir, aquí, en aquest pressupost, es posa una subvenció de, pràcticament, 1.500 milions de pessetes al pre-escolar per a aules de cinc anys, que pensem que no és en aquest moment una prioritat en el sistema d'ensenyament de Catalunya.

No soluciona ni tan sols el problema de la gratuïtat de l'educació infantil, ja que no afecta les aules de tres ni de quatre anys, ni es fa cap discriminació pel tipus de centres ni se n'assegura la gratuïtat, i, en canvi, 1.500 milions de pessetes és una quantitat important, amb la qual es podrien fer moltes coses. Per tant, jo penso que no té raó la senyora Teresa Ribes quan diu: «no tenim diners, no es pot...», bé, potser realment en el concepte que havíem posat de la baixa, té raó, però sí que aquest any hi ha 1.500 milions de pessetes, que és una quantitat important que té el Departament d'Ensenyament, que es podrien fer coses, i ràpidament defensaré aquestes esmenes dient algunes de les coses que es podrien fer.

Per exemple, es podria augmentar la quantitat de convenis amb corporacions locals per a les llars d'infants. Per què? Perquè no existeix una xarxa pública de la Generalitat suficient, i són necessaris aquests convenis, i han de ser amb una quantitat més elevada. Fins i tot, en l'esmena 485, penso que seria més necessari que les aules de cinc anys, uns convenis suficients per a llars d'infants amb entitats sense ànim de lucre, precisament perquè no existeix aquesta xarxa pública suficient, quan sí que existeixen els parvularis.

Altres coses que es podrien fer, per exemple, són inversions importants en les escoles oficials d'idiomes. Aquí diria que hi ha un incompliment, per part de la Conselleria, de promeses i gairebé diria d'una moció aprovada, perquè se'n va dir que sí, que es tractaria amb seriositat el problema, però veig que, com l'any passat, només hi ha 10 milions de pessetes per a cada escola oficial d'idiomes, que em penso que no serveix per altra cosa, potser, que per fer el projecte.

Què més es podria fer? Doncs, adaptació —posem una quantitat— de centres a la nova ordenació del sistema educatiu —d'això, n'ha parlat ja el senyor Ignasi Riera, i altres—; més construccions escolars, es diu que hi ha una quantitat important, però resulta que moltes peticions que nosaltres rebem no són contemplades en l'annex d'inversions; per tant, a part de singularitzar algun d'aquests centres, nosaltres demanem, en l'esmena 488, que s'incrementi la quantitat en «Inversions en edificis i altres construccions», perquè la veritat és que ha sofert una disminució del 3% respecte a l'any anterior. I, finalment, també es demana que augmentin els programes d'innovació educativa del Departament, que han sofert una disminució del 29%.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Magí Cadevall. Per fer un torn en contra, la Diputada senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. En primer lloc voldria justificar-li al senyor Magí Cadevall que jo en cap moment he dit que no tinguéssim diners; jo he dit que no en teníem prou, que en necessitaríem molts més. I no voldria recordar, com moltes vegades també ja s'ha dit en aquesta Cambra, que els diners que rep la Conselleria d'Ensenyament, gairebé la major part són diners terminals, finalistes i que la Conselleria no els té pas en lliure disposició.

Un cop dit això, li voldria recordar que pel que fa referència a les subvencions a pre-escolar, la Conselleria d'Ensenyament les ha establert per tal de donar compliment a una de les pres-

cripcions constitucionals que estableix la igualtat per a tots els estudiants, o tots els ciutadans de Catalunya, i, per altra part, també estableix que tots els pares tenen el dret a la lliure elecció dels centres per a les seves famílies. Per tal de poder donar compliment a aquesta prescripció, per resolució del Conseller d'Ensenyament, de l'1 d'octubre de 1990, es va regular la concessió d'ajuts econòmics als centres docents privats en el nivell d'educació pre-escolar. Tenint en compte que poden rebre aquest ajut tots els centres legalment autoritzats i classificats, d'acord amb el que preveu l'ordre de 22 de maig del 78, per al nivell d'educació pre-escolar, cursos de pàrvuls integrats en centre autoritzats i concertats d'EGB, amb *ratio* superior a vint alumnes.

El Departament d'Ensenyament ha estimat que vindrien a ser unes vuit-centes les unitats susceptibles d'aquest ajut i, per tant, per tal de mantenir un «muntant» econòmic equivalent, doncs, no es pot minorar en cap quantitat l'assignada en aquest Pressupost.

També li voldria recordar que les inversions tant pel que fa a les escoles oficials d'idiomes com pel que fa a l'adaptació de centres en la nova ordenació del sistema educatiu, o les inversions en edificis i altres construccions, està contemplat a la secció següent, que seria la Direcció General d'Arquitectura i Construccions Escolars, amb una important partida de més de 9.600 milions de pessetes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Ribes. Podem anar a la votació d'aquest conjunt d'esmenes, presentades a la Direcció General de Gestió de Professorat i Centres Docents. Tota vegada que no n'hi cap de totalitat, els proposo una votació conjunta... Sí, senyor Magí Cadevall, digueu.

El Sr. CADEVALL: Demanaria votació separada de la 476, 477 i 484.

El Sr. PRESIDENT: D'acord; gràcies. Doncs, votació sobre aquest conjunt d'esmenes de la 472 fins a la 491, llevat de 476, 477 i 484, que votarem després.

Votació sobre el conjunt primer anunciat d'esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen de la 472 fins a la 491, excepte 476, 477 i 484, que en aquest moment anem a sotmetre a votació.

Votació sobre aquestes tres esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

1 vot a favor, 19 en contra i 1 abstenció: no prospera ni 476, ni 477, ni 484.

Entrem ara a la Direcció General d'Arquitectura i Equipaments. Hi ha esmena a la totalitat del Grup Socialista; porta el número 492; per fer-na la defensa, dono la paraula al senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: La dono per defensada, perquè ja hem parlat anteriorment de les inversions.

El Sr. PRESIDENT: D'acord; és que hi ha algun torn en contra o es dona per fet? Senyora Teresa... (Pausa.) Es dona per fet; gràcies.

Ara més esmenes a aquesta Direcció General; 494, del Grup Socialista, senyor Magí Cadevall?

El Sr. CADEVALL: Si em permet, agruparé la 494, 495, 496 i 498.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, gràcies.

El Sr. CADEVALL: La 497, si no li fa res, la defensarà el Diputat senyor Josep Maria Brunet. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí; si hi ha alguna altra esmena que hagi de defensar el senyor Brunet...

El Sr. CADEVALL: Rectifico, a la 495 i 96, també.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. CADEVALL: Bé, és una qüestió molt senzilla. Nosaltres hem defensat anteriorment que havia d'augmentar la quantitat per inversions, en primer lloc, perquè aquest any disminueixen un 3% les inversions en edificis. En segon lloc, perquè resulta que hi ha diners disponibles —per exemple, aquests 1.500 milions que deia—, i, en tercer lloc, perquè si mirem la liquidació de pressupostos de cada any, cada any hi ha més de 1.000 milions en minoracions en la qüestió d'equipaments escolars, per tant, cabrien en l'annex d'inversions noves inversions.

Resulta que aquesta necessitat no ens la inventem, perquè contínuament ens vénen peticions de llocs on és urgentíssim fer un nou equipament escolar i només com a mostres els en donaré algunes: el centre d'ensenyament secundari, a les Franqueses; el centre d'ensenyament secundari, IES, a Vilassar de Mar, i l'IES de Mollet del Vallès.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Magí Cadevall. Per fer un torn en contra..., perdó, potser primer podríem fer, donar la paraula al representant del Grup Socialista per a les esmenes 496, 497, el senyor Josep Maria Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. En primer lloc, defensaré conjuntament la 495 i la 496. Amb molta brevetat, vull dir el següent: com vostès saben, a Vilassar de Mar, l'escola general bàsica i l'institut estan en uns «barracons»; aquest conjunt rep el nom, popularment, d'Escola-vai-xell de Burriac i em sembla que en el Departament és conegut com l'Escola-3.

És per aquest motiu que fem la proposta de dues esmenes, que en realitat poden ser considerades conjuntament, també als efectes constructius, si, com ens sembla de justícia, el Grup de la majoria votarà favorablement per substituir aquests «barracons» per uns edificis que permetin incorporar Vilassar, definitivament al món europeu en què estem.

Volem significar que aquesta escola, aquesta inversió, ha estat promesa reiteradament i fins l'actual moment no s'ha portat a terme; per tant, proposaríem seriosament al Grup de la majoria que volgués aprovar favorablement aquestes esmenes, que el que fan és concretar, dintre els capítols d'inversions corresponents, una distribució. Per tant, no disminueixen res més, sinó que precisen dintre de la borsa d'inversions prevista, aquestes dues inversions.

A continuació, si em permet el senyor President, defensaré l'esmena 497, pel que fa referència a una inversió amb 100 milions al centre d'ensenyament secundari Sant Quirze del Vallès. Parlant de memòria, em sembla recordar que quan parlàvem del projecte de pressupostos per a enguany, el 26 d'abril propassat, quan vaig fer aquesta esmena, si no recordo malament, l'Il·lustre portaveu de la majoria em va respondre que hauríem pogut fer una transacció perquè estava previst fer aquesta inversió;

encara que ens votaven en contra, en realitat estava prevista en el detall de les inversions del Departament.

La informació que obra en poder meu, en aquests moments, no demostra que s'hagi portat a terme aquesta promesa, feta per l'Il·lustre portaveu de la majoria fa uns mesos, i és per aquest motiu que reiterem aquesta esmena, sol·licitant la promesa que es va fer a l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès, fa anys, que s'hi construiria aquest institut d'ensenyament secundari.

Moltes gràcies, senyor President. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí, la senyora Teresa Ribes té la paraula.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. Jo voldria dir-li al senyor Brunet que lamentem molt no votar-li a favor, però és que no ens cal votar-la a favor, perquè, si s'hagués llegit bé els pressupostos, veuria que aquestes inversions que demana en realitat estan consignades ja al Pressupost de l'any 91; concretament, la de Sant Quirze del Vallès, l'IES, està prevista en l'annex d'inversions reals amb el codi 61.91.015, per un import de 30 milions de pessetes, quantitat que es preveu que serà necessària per afrontar la primera anualitat d'aquesta obra.

Pel que fa a l'escola d'EGB de Vilassar de Mar, també està prevista a l'annex d'inversions reals, amb un codi 61.90.026, per un import de 60 milions de pessetes, quantitat que es preveu que serà necessària per afrontar la primera anualitat d'aquesta obra.

El mateix li hauria de dir de l'IES de Vilassar de Mar. Aquesta actuació també està prevista, ja, per a l'any 91, dins la d'inversions reals amb el codi 61.89.045, per un import de 40 milions de pessetes; quantitat que es preveu que serà necessària per afrontar la primera anualitat d'aquesta obra.

Per tant, recordar-li al senyor Cadevall i al senyor Brunet que si ells estan informats, doncs, qui més que el Departament d'Ensenyament ha de saber les necessitats que hi ha al territori de Catalunya, amb les inversions que ha de fer, amb les escoles que ha de fer. De totes les maneres, els agraïm molt l'interès que hi tenen, però ja veuen que no els podem votar favorablement, perquè aquestes inversions ja estan previstes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem a seguir en la Direcció General d'Arquitectura i Equipaments, per veure si queda alguna esmena pendent... *(Pausa.)* No. Per tant, poden anar a votació.

En primer lloc, la 492, que és de totalitat.

Vots a favor de la 492?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prospera la 492.

I ara, en una sola votació, de la 493 a 498.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat: 8 a favor, 13 en contra, cap abstenció: no prosperen aquest conjunt d'esmenes a la Direcció General d'Arquitectura i Equipaments.

Arribem ara a la Direcció General d'Universitats. Hi ha una esmena a la totalitat, porta el número 499, del Grup Socialista: el senyor Magí Cadevall té la paraula.

El Sr. CADEVALL: Bé, voldria dir que en aquest cas és difícil fer esmenes als parcials, perquè es tracta de quantitats importants. Hem presentat una esmena a la totalitat, encara que

reconeixem que en el pressupost d'enguany de la Direcció General d'Universitats hi ha elements positius, com ara l'increment del programa del personal investigador i l'aparició del Pla de Formació del Professorat. Aquests elements ens semblen positius.

Però, en canvi, hi ha altres elements negatius com el fet que això no suposa un increment d'esforç, sinó que és en detriment d'altres partides; per exemple, desapareix una partida important, que existia l'any passat per homologació i increment del PAS del personal de l'administració i serveis. Mentre a altres zones d'Espanya estan anant a una relació professor - personal de l'administració i servei més raonable i que garanteix més eficàcia, aquí, aquest any, s'ha tret aquesta partida.

Per tant, ens sembla que, encara que hi hagi coses positives, s'ha desvestit un sant per vestir-ne un altre, i aquest em sembla que no és el sistema.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Cadevall. Per fer un torn en contra, la senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. Per recordar-li al senyor Cadevall, un cop més al llarg d'aquesta tarda -i ho hem fet diverses vegades- que diners hi ha els que hi ha i no els podem multiplicar. I, per tant, doncs, la distribució que ha fet el Departament és la que millor s'escau, segons les prioritats i les necessitats, i el nostre vot serà contrari a aquesta esmena de retorn.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. 502, del Grup de Convergència i Unió, i 503: la senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. Molt breument, només per informar que la modificació d'aquests crèdits...

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyora Diputada. Si us plau, els senyors diputats, si volguessin baixar el to de les seves veus, ens permetria a tots plegats escoltar la senyora Teresa Ribes. Senyora Teresa Ribes, pot seguir; perdoni que l'hagi interrompuda.

La Sra. RIBES: Moltes gràcies, senyor President. El motiu d'aquestes modificacions només és l'adequació dels crèdits pressupostaris a les necessitats d'aquesta Direcció General. Per tant, creiem que amb això ja queda suficientment argumentat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara hi ha una oportunitat de fer un torn en contra d'aquestes dues esmenes. No sé si és per això que el senyor Magí Cadevall em demana temps. Senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Si em permet, senyor President, i imitant el discurs de la senyora Diputada en altres esmenes, jo diré que estic totalment d'acord amb les altes, però que estic totalment en desacord amb les baixes, on es treuen diners de partides molt importants de la Direcció General d'Universitats, que jo crec que s'hauria d'augmentar globalment.

A més a més, si em permet, en el cas de l'esmena 503, em sembla impròpia en el temps; li diré per què em sembla impròpia en el temps. Quan es va discutir la Llei de Creació de la Universitat Pompeu Fabra, nosaltres vam posar una esmena, que no es va acceptar i no va ser motiu perquè votéssim en contra de la creació de la nova universitat, en què trobàvem injust que en el Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra hi ha-

gués el Director General d'Universitats i el Director General de Pressupostos, perquè això era una discriminació respecte a les altres universitats; per què era una discriminació? Perquè, parlàvem ara amb un altre Diputat informalment, es podria dir que tenien l'aixeta oberta. Però resulta que la Universitat Pompeu Fabra no ha aconseguit que s'obri l'aixeta a temps, malgrat -podríem dir- tenir fil directe amb l'Administració de la Generalitat i resulta que després d'haver posat 500 milions de funcionament en el Pressupost, després, a través del Grup de Convergència i Unió, han de posar un increment.

Si realment aquest increment és necessari, atès el tracte -podríem dir- més favorable que té aquesta nova universitat respecte a les altres, jo penso que almenys ho podrien haver fet a temps.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem a sotmetre a votació aquest conjunt d'esmenes. En primer lloc, l'esmena a la totalitat, la que porta el número 499.

Vots a favor de la 499?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prospera la 499.

Ara, votació de les esmenes 500, 501..., i prou.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prosperen ni 500 ni 501.

Ara, una votació sobre la 502 i la 503, del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

13 a favor, 7 en contra i cap abstenció: s'aproven les esmenes 502 i 503.

Passem ara a l'Institut Català de Noves Professions.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriu el debat de l'esmena núm. 506 (G. Socialista), a l'Institut Català de Noves Professions.

El Sr. PRESIDENT: Esmena 507, del Grup d'Iniciativa, 508, també d'Iniciativa, que es donen per defensades; 509..., perdó, sí, del Grup Socialista. Senyor Soto.

El Sr. SOTO: Bé, l'Institut Català de Noves Professions és un pressupost realment singular, en el sentit que -estic parlant de memòria- tant a la partida d'ingressos com a la de despeses hi ha un total de dotze partides obertes, crec, a la d'ingressos, i divuit partides obertes a les despeses. Això és pràcticament inusual, no?, en un organisme i en un institut autònom com l'Institut Català de Noves Professions. Ja vam assenyalar l'any passat que no ens semblava excessivament rigorós. Això podria ser explicable al començament del funcionament d'aquest Institut; no és explicable ja quan porta una trajectòria, i aquest fet de tenir unes partides obertes que després es tanquen sense haver-se obert, sense haver estat obertes al llarg de l'any pressupostari, no deixa de ser singular.

Ens tornem a trobar amb unes noves partides obertes. I hem volgut fer una única esmena a aquestes partides obertes per un tema molt simple, i és que aquesta partida oberta preveu la

creació d'unitats perifèriques i serveis de nova creació. Si no hi ha els ingressos suficients, com sembla indicar tanta partida oberta, per fer funcionar l'Institut Català de Noves Professions, a nosaltres ens sembla un xic arriscat, a sobre, preveure la creació d'unitats perifèriques i de crear nous serveis.

I, finalment, com que calia crear una nova partida oberta per substituir aquesta partida oberta que tanquem, ens ha semblat que el millor era crear-la per convenis amb les corporacions locals de Catalunya.

En definitiva, ens sembla que podria ser una esmena positiva, però com que, realment, finalment tindrà poca incidència en el pressupost, perquè aquestes partides obertes, estiguin o no obertes, al final no s'obren, retirarem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. Queda retirada l'esmena 509, del Grup Socialista, i podem anar a votar.

En primer lloc, les esmenes a... Perdó, la senyora Teresa Ribes té dret, si vol fer un torn. Senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Només per puntualitzar que els agraeixo molt la retirada, perquè aquesta partida ja consta al pressupost, dotada també amb mil pessetes.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Teresa Ribes.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen la votació de les esmenes núms. 504 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya), 505 (A. p. del Centre Democràtic i Social) i 506 (G. Socialista), a l'Institut Català de Noves Professions.

El Sr. PRESIDENT: Ara, les altres esmenes, que són només la 507 i la 508.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 13 en contra: no prosperen ni la 507 ni la 508.

Amb aquestes esmenes hem acabat el Departament d'Ensenyament i podem entrar en el Departament de Cultura.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de les esmenes núms. 510 (A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya), 511 (G. p. Popular), 512 (G. Mixt), 513 (G. p. d'Iniciativa per Catalunya) i 514 (A. p. del Centre Democràtic i Social), al Departament de Cultura.

El Sr. PRESIDENT: Podem entrar a la Secretaria del Conseller. Esmenes de modificació: la primera que trobem és la 515, del Grup d'Esquerra Catalana. Senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Bé, jo no penso entretenir-me a defensar esmena per esmena, perquè això és una comèdia que tots sabem com acabarà; per tant, els actors que estem fent aquesta comèdia ja sabem on hem d'anar a parar. Per tant, jo crec que com més ràpid ho fem i més àgil ho fem, millor serà.

De tota manera, donaré unes directrius generals del que ens ha portat a fer aquestes esmenes, perquè no sembli que les hem fetes a la bona de Déu i per fer esmenes. Aquestes esmenes parcials tendeixen o volen tendir a la descentralització de l'acció cultural, donant més participació als ens locals i també als serveis territorials de la mateixa Generalitat una major autonomia i puguin disposar d'uns diners de què actualment no poden disposar. Això, ho aconseguim o tractem d'aconseguir-ho, en ge-

neral, no disminuint les partides pròpiament destinades a cultura o a acció cultural, sinó que reduïm les atencions protocol·làries i representatives i també la propaganda del Departament, encoberta sota la púdica denominació d'«accions de difusió cultural en mitjans de comunicació».

Bé, si bé les atencions protocol·làries i representatives del Departament es pot dir que no han crescut només que de tres milions o dos milions i escaig, d'un any a l'altre, jo també diré que també vam trobar massa elevada la quantitat de l'any passat i també vam fer una reducció d'aquest tipus. O sigui que no fem altra cosa, en aquest cas, que repetir el que ja havíem fet l'any passat.

De tot això, jo crec que no caldria dir res més. Sí, per això, dir que també traïem espai o traïem diners, diguem-ho així, o partida d'«Estudis i treballs tècnics», que això ha estat un apartat que mai ningú no ens ha sabut aclarir ben bé per a què servia, ni quines coses feien amb els estudis i treballs tècnics: treballs aliens, etcètera, coses molt genèriques, però, en concret, ningú no ens ha sabut dir mai res de com anava aquesta partida.

I cas a part, potser, seria l'esmena 538, on es crea un nou concepte, que és una dotació a l'Associació de les Nacions Unides d'Espanya, que més o menys té les mateixes finalitats o unes finalitats molt semblants al Centre de la UNESCO, al qual es dediquen 65 milions i escaig, i voldríem que aquesta Associació de les Nacions Unides d'Espanya —que, encara que es digui «d'Espanya», radica a Barcelona— comptés amb alguna assignació per part de la Generalitat. I, a això, hi dediquem 15 milions.

Bé, res més. Jo crec que amb això dono per defensades totes les nostres esmenes, i espero que es passin a votació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, gràcies, senyor Marçal Casanovas. Hi ha un torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Colomines té la paraula.

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President. Bé, jo, és clar, m'agradaria poder argumentar per què nosaltres no acceptem totes les esmenes d'Esquerra Catalana, el que passa és que és difícil fer-ho, diguéssim, així a l'engròs, no?, però jo he seleccionat algunes de les que ell ha esmentat aquí, amb raons com la descentralització i la major participació dels ens locals i dels serveis territorials, i efectivament això existeix en les seves esmenes. Nosaltres, en aquest sentit, aquestes, la veritat, ja sap el senyor Marçal Casanovas que aquestes coses, les relacions i les actuacions externes i internes del Departament, requereixen unes despeses mínimes, això no es pot obviar, i, d'altra banda, hi ha unes altres partides que les apliquen a estudis i treballs, o bé unes altres partides, que les dediquen a diferents..., per exemple, a jaciments arqueològics o a la promoció del llibre..., fins i tot a l'Institut d'Estudis Catalans. Nosaltres, tot això, ho tenim previst, ja hi ha partides que són superiors a les que ells diuen, les que ells diuen millorarien, però, en definitiva, nosaltres no podem aprovar aquestes esmenes d'Esquerra Catalana.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines. Ara procedeix fer la defensa de les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya. La primera que trobem és la 516: la senyora Rosa Fabian ens dirà.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Seguint l'exemple del senyor Marçal Casanovas i també la seva argu-

mentació, dir que les defensarem totes plegades, perquè van en un sentit, el d'incrementar el suport a les indústries culturals, que podran garantir en el futur la capacitat de creació de tota mena de productes culturals, així com la seva difusió.

Dir que retirem l'esmena 548, amb la qual cosa no tindrem esmenes a la Direcció General de Política Lingüística, i dir que tenim l'esperança que funcionin els consorcis amb l'Ajuntament i que els diners finalistes dels Serveis Lingüístics accelerin l'impuls institucional al foment del català, en àrees que els estudis sociolingüístics qualifiquen d'especialment problemàtics.

Dir també que passem moltes partides de secretaries del Conseller i de Secretaria General a la Direcció General de Patrimoni Cultural, perquè creiem que allò que és veritablement urgent, ara i avui a Catalunya, és que hi hagi més diner públic destinat a museus, a arxius, a biblioteques i a locals aptes per a teatre o auditoris on sigui possible escoltar música en bones condicions.

I dir, finalment, que ens preocupa la política de subvencions, que creiem arbitrària i poc reequilibradora. Ens agradaria una transparència i una transferència més sistemàtica dels diners destinats a foment del teatre, música, dansa i arts plàstiques i a les corporacions locals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Rosa Fabian. Per a un torn en contra, el Diputat doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President. Jo també, en aquest cas, m'agradaria poder debatre una per una les esmenes de la senyora Rosa Fabian, perquè entenc que, quan les fa, és per a alguna cosa. Però jo també aquí em trobo amb un paquet d'esmenes... Jo només voldria dir, com a cosa més significativa, que de vegades hem de refusar algunes esmenes perquè la partida de baixa és imprescindible, i altres vegades refusen l'esmena perquè la partida d'alta ja queda coberta amb altres: per exemple, quan demanen una subvenció per al Centre d'Història Contemporània, aquest Centre té un pressupost que ja va ser acceptat pels seus responsables, i, per tant, ens sembla que és el pressupost que correspon. O bé algunes partides que són pròpies del conveni que van tenir la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i el Departament de Cultura per a la promoció cultural o per al cinema, o bé rebaixen partides que van destinades a subvencionar activitats a federacions i entitats i associacions de cultura popular catalana, com els ateneus, els sardaners, els castellers, etcètera. Aleshores, és clar, tot això ja entenc que, en aquest moment, dit d'aquesta manera, potser és una mica barroer, però la veritat és que ens veiem en absoluta impossibilitat d'acceptar cap d'aquestes esmenes, malgrat que entenem que és fet amb la millor intenció.

Només voldríem dir que en una de les esmenes en què causa baixa de l'Institut d'Estudis Catalans una partida per donar-la d'alta a «instal·lacions en locals per a museus», home! en primer lloc el Departament de Cultura ja té una vinculació amb l'Institut d'Estudis Catalans i aleshores té unes subvencions. Tot això, doncs, aquest any ha estat molt incrementat, però, tal com preveu la llei de l'Institut d'Estudis Catalans, és necessari tirar endavant aquesta institució; per tant, la rebaixa d'això és impossible i, d'altra banda, l'aplicació a «instal·lacions en locals per a museus»..., precisament aquest any els museus tenen un increment del 50%..., el 100%, atès que la Llei de Museus pre-

veu tota una reinstal·lació de museus i que necessitàvem aquesta partida; per tant, en aquest sentit i només per aquestes petites mostres que jo he pogut dir ara, nosaltres donem per refusades totes les esmenes d'Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines. A continuació, l'esmena 517, del Grup Socialista. El senyor Soto.

El Sr. SOTO: El Diputat que m'ha precedit fa uns minuts deia que aquest debat era una mena de comèdia. Per al meu Grup parlamentari, més que una comèdia, més aviat és un drama kàfkià, en el sentit que —i no vegin en això cap qualificació pejorativa per a aquesta Comissió, ben al contrari— per nosaltres no deixa de ser sorprenent que quan portem ja, amb aquesta, l'esmena número 517, encara el Grup parlamentari de la majoria no hagi vist un mínim argument raonable en alguna de les esmenes i... *(Pausa.)* Em deixa continuar, senyor Conseller? *(Pausa.)* M'estic referint a les esmenes de l'Estat de Despeses en aquests moments, eh? I em sembla, en tot cas, que seria raonable que algunes esmenes —i crec que hi ha moltes esmenes de les que s'han presentat— tinguessin una altra sort que, senzillament, la de l'argument de dir que no hi votaran a favor.

En tot cas, jo estic disposat a defensar una a una les esmenes de cultura, però no tinc la convicció en aquests moments que això impliqués una sort contrària a la que han tingut els altres diputats. Més aviat tinc el convenciment contrari, que malgrat que les defensés una a una, totes aquestes esmenes serien rebutjades.

De totes maneres, el que faré serà defensar-les en dos blocs que tenen una explicació. Per tant, si el President m'ho permet, defensaré en primer lloc l'esmena 517, la 519, la 529, la 530, la 531, la 32, la 33, la 34, la 37 i la 39.

I si m'ho permet, primer faré una reflexió global sobre aquest conjunt d'esmenes i després intentaré, malgrat que sigui ràpidament, parlar de cadascuna d'aquestes esmenes.

Globalment, per nosaltres ha estat difícil fer esmenes al Departament de Cultura. I és difícil, en primer lloc, perquè nosaltres partim de la convicció que el pressupost de Cultura és insuficient. El pressupost de Cultura representa un 1,5 —no hi arriba— del pressupost total de la Generalitat de Catalunya. I nosaltres creiem que això és clarament insuficient, que no resisteix la comparació amb el que representa el pressupost de Cultura respecte al total de pressupostos d'altres països europeus. I cal assenyalar que aquests països, podria ser el cas de França, on el pressupost de Cultura és el 2,5 o el 3% del conjunt del pressupost total, són països ja amb una situació cultural absolutament normalitzada. Algú podria dir que la comparació amb un govern d'Estat no és vàlida, i no és vàlida en el sentit que, efectivament, un govern estatal té unes competències com són les de defensa o d'altres que el Govern de la Generalitat no té i, evidentment, tampoc en aquest cas serveix la comparació amb el pressupost del Ministeri de Cultura de l'Estat espanyol, un país en què les competències de cultura estan bàsicament traspassades a les comunitats autònomes.

Però, en tot cas, nosaltres constatem que el pressupost de Cultura és insuficient, i creiem que aquesta constatació serà compartida, probablement, per la majoria, si no per tots els grups parlamentaris, i creiem que aquest pressupost, això és insuficient i que caldria avançar en els propers anys, amb un avenç substancial dels pressupostos de Cultura. Voldríem dir

també que nosaltres no hem presentat una esmena a la totalitat però hem presentat aquest seguit d'esmenes parcials perquè des del nostre punt de vista el pacte cultural que els socialistes catalans estaven reclamant s'ha acabat imposant per la via dels fets. Així, en els darrers mesos hem assistit a rectificacions importants del Govern de Convergència i Unió, que han portat a la signatura d'acords importants: els acords sobre els serveis, o el conveni de cooperació entre l'Administració de l'Estat i l'Administració de la Generalitat en matèria de normalització lingüística, els acords Guitart-Semprún en matèria de cultura, o els acords Guitart-Armet, o fins i tot la mateixa rectificació del Consell Executiu de la Generalitat en la matèria de la Llei de Museus.

En tot cas, és obvi que tots aquests acords obren avui la possibilitat que s'iniciï una nova etapa en la política cultural del Consell Executiu de la Generalitat, i nosaltres el que sentim és que creiem que aquesta oportunitat i aquesta nova etapa no ha estat oberta, no ha estat aprofitada almenys en els pressupostos de Cultura del Govern de la Generalitat. Malgrat això, no hem presentat l'esmena a la totalitat perquè hi ha hagut un clima d'entesa i de cooperació amb el Conseller de Cultura, hi ha hagut rectificacions importants d'aquest Conseller en el que era la pràctica habitual de la política cultural del Govern de la Generalitat i, per tant, hem volgut confiar que aquestes rectificacions s'acabin imposant definitivament.

Nosaltres, en tot cas, el que constatem és que creiem que aquesta situació actual ha de ser aprofitada per a dues grans coses: en primer lloc, per donar un pas endavant substancial en l'àmbit de la normalització lingüística en el nostre país. Aquesta Cambra ja s'ha pronunciat respecte a això, en la necessitat que s'endegui un estudi en aquesta matèria. Nosaltres creiem que és obvi també que cal iniciar una nova etapa i una etapa amb uns objectius polítics més ambiciosos. I creiem també que és obvi que cal fer un gran esforç quantitatiu i qualitatiu en la promoció i la difusió nacional i internacional de la cultura catalana.

De totes maneres, hem d'assenyalar que creiem que aquestes expectatives, aquestes possibilitats no estan plenament reflectides en el pressupost que se'ns ha presentat. I no hi han estat reflectits —almenys nosaltres no ho hem sabut trobar, i jo em podria equivocar, però de tota manera ho assenyalo— els ingressos extraordinaris dels serrells lingüístics. No els hem trobat en els ingressos i tampoc els hem trobat en les despeses. Potser m'equivoco; si m'estic equivocant, jo agrairia en tot cas que el portaveu de la majoria m'ho assenyalés, i òbviament estaria disposat a rectificar.

Creiem també que aquesta situació ha de ser aprofitada per generar un clima d'acord i d'entesa entre la Generalitat i els creadors, que permetés polítiques més ambiciosos en camps tan importants com el del teatre, el de la música, el del cinema o el de la dansa. I creiem que haurien de ser aprofitats també per fer una política cultural de reequilibri del país. En el que és el pressupost ens sentim relativament satisfets en el que seria la política en matèria de reconeixement de la capitalitat cultural de la ciutat de Barcelona. Però creiem que això no ha de servir de disculpa per emprendre una política decisiva i important en matèria de reequilibri cultural del país.

Aquest és l'esperit, per tant, que ha guiat bàsicament les nostres esmenes parcials que ara passaré a defensar una a una i ràpidament.

Començo per l'esmena 517: la baixa, la fem en un capítol relativament quantios, com és el d'«Atencions protocol·làries i representatives». I fem una alta en el tema d'«Excavacions de jaciments arqueològics». El tema de l'arqueologia en general surt bastant mal parat en el pressupost del Departament de Cultura, sobretot si el comparem amb altres anys. I creiem que caldria fer un major esforç en tots els temes d'arqueologia, i aquesta esmena avança en aquesta direcció.

L'esmena 519 és una esmena que demana que s'augmentin els recursos per al Consorci per a la Normalització Lingüística i, en concret, per posar en marxa un programa especial a les comarques de Catalunya on més es necessita. És obvi que l'actuació del Consorci ha de ser una actuació per tot el país, però ha de posar més èmfasi en aquelles comarques de Catalunya on la situació del català és una situació pitjor comparativament amb la d'altres comarques. I així ho demanem, i creiem que en tot cas els recursos estan previstos ja en els acords de cooperació entre la Generalitat i l'Estat en matèria de normalització lingüística. I proposem la baixa en una partida que és la d'«Acció de difusió cultural en els mitjans de comunicació», perquè és una partida, bàsicament en aquest cas, com el seu mateix concepte indica, de publicitat i no d'ajuda directa als mitjans de comunicació.

L'esmena número 529 és la que fa referència, també, a ampliar el suport al Consorci de Normalització Lingüística via capítol VII, bàsicament per completar la xarxa del Consorci i culminar el mapa de centres de normalització lingüística que encara avui resta per complir. Les baixes les hem fet, i les hem fet de manera moderada, a altres capítols pressupostaris; potser l'única baixa un xic important és la que fem de la secció «Premsa, revistes, llibres i altres publicacions». Aquest matí assenyalava que en el Departament de Presidència la partida era quantiosíssima; també en el Departament de Cultura la partida és molt i molt quantiosa, i nosaltres creiem que amb el que deixem de diners n'hi ha més que suficient per afrontar aquesta perspectiva.

Esmena 530: aquí entrem ja en el que seria la política de reequilibri cultural del país, i en aquest sentit assenyallem la necessitat de fer una alta en la construcció i condicionament de locals i en l'adquisició d'equipaments d'un futur sistema de difusió territorial del teatre, la música i la dansa. Creiem que en aquests moments aquest és un dels problemes fonamentals per aconseguir un reequilibri cultural del país, i és que hi hagi un sistema territorial que permeti, efectivament, que el teatre, la música i la dansa no siguin exclusius d'uns ciutadans pel seu emplaçament geogràfic, sinó que puguin arribar al conjunt del país. És el mateix cas de l'esmena 531, en la qual assenyallem la necessitat que es produeixin, per un valor de quasi 300 milions de pessetes transferències als ajuntaments per a la construcció de noves instal·lacions bibliotecàries del sistema de lectura pública de Catalunya. Tinguin en compte que aquesta partida, que sembla molt quantiosa, de 300 milions de pessetes, pot permetre que es construeixin a Catalunya, els propers anys, tres biblioteques. I creiem que com a mínim aquest hauria de ser un objectiu que s'hauria de plantejar aquest pressupost.

No deixa de ser tampoc —i jo ho voldria assenyalat en aquest sentit— preocupant que no hi hagi recursos suficients per a la construcció de biblioteques a Catalunya en el Departament de Cultura i que, en canvi, ens trobem amb una política diferent

que es fa en matèria de biblioteques, també, des d'un altre Departament, que és el Departament de Benestar Social. Nosaltres creiem que si fan falta biblioteques, i fan falta biblioteques en determinats barris que estan en pitjors condicions, s'han de fer biblioteques des del Departament de Cultura, i que siguin biblioteques dignes, que mereixin tal nom, i en aquest sentit voldríem assenyalar aquesta contradicció, des del nostre punt de vista, claríssima.

Esmena 532: tornem a demanar un augment dels diners per al Consorci per a la Normalització Lingüística, i en aquest cas la demanem perquè es facin campanyes sectorials específiques de normalització lingüística, i assenyalen molt especialment una prioritat: el món econòmic. Nosaltres creiem que això és fonamental i imprescindible: creiem que un dels sectors de la vida social del país on el català està en pitjor posició és, precisament, en el món econòmic, i creiem que en aquest sentit cal fer un avenç important i un pas endavant important en els propers anys. I en aquest sentit va la nostra alta.

Esmena 533: el que demanem en aquest cas és un augment dels diners destinats als museus que depenen de les corporacions locals de Catalunya. Jo els voldria assenyalar que en aquest cas estem parlant d'una quantitat molt petita, de 30 milions de pessetes, i jo crec que el que no seria bo és que em responguessin: «Home, és que els museus que depenen de les corporacions locals, en gran part els han d'assumir les mateixes corporacions locals.» Jo els demano que pensin en els museus, que n'hi ha, i relativament importants, d'ajuntaments que no són l'Ajuntament de la ciutat de Barcelona o grans ajuntaments de Catalunya, que no tenen recursos per aconseguir, ja no millorar, sinó quasi mantenir els seus propis museus, i creiem que en aquest sentit caldria fer un esforç també important en aquest pressupost.

Passo a l'esmena 534, en la qual hi ha un petit error tècnic en l'alta, perquè l'alta és «adquisició del Monestir de Sant Pere Casserres o adjacents» i hauria de dir «i adjacents», a la comarca d'Osona. És una esmena que ha plantejat el meu company de Grup, el senyor Toni Noguer; la quantitat que està assignada seria la quantitat necessària per poder adquirir aquest monestir i els seus adjacents, i creiem que seria una inversió prou adequada i important, sobretot per tenir en compte la comarca en la qual és i en la qual cal fer també un esforç substancial i important.

Esmena 537: tornem a insistir en el tema dels «museus dependents de les Corporacions locals», en aquest cas per una quantitat de 25 milions de pessetes, que detreiem de la partida d'«Atencions protocol·làries i representatives», que també està suficientment dotada, i una baixa de 25 milions de pessetes no seria cap daltabaix, ni de ben lluny.

I per últim la darrera esmena que he dit que defensaria en aquest primer bloc, que és l'esmena 539, que planteja una alta que és les «subvencions per a obres de restauració i conservació d'edificis d'interès històric-artístic», per un total de 42.500.000 pessetes; en aquest cas es detreu també d'una partida àmpliament dotada, que és la de «publicitat i propaganda», tampoc significaria cap daltabaix aquesta baixa i, en canvi, l'alta és molt important, perquè l'estat en què està el nostre patrimoni històric-artístic és un estat bastant preocupant; és a dir, més enllà de les campanyes que s'hagin pogut fer a la ciutat de Barcelona, de recuperació de determinats edificis i de determi-

nades façanes, que pot ser relativament important en alguns casos —parlo de façanes d'edificis històric-artístics—, i en altres casos no, la veritat és que fora de Barcelona la situació del patrimoni històric-artístic en molts casos és molt i molt preocupant, i nosaltres creiem que l'esforç que es fa des del Departament de Cultura no és suficient i que podria ser infinitament major.

En definitiva, com els he promès, he fet una primera part de la meua intervenció explicant els criteris generals de les nostres esmenes i després he defensat una a una aquestes esmenes. No sé si això implicarà una major sort que la que han tingut altres diputats. Esperarem a veure.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Soto, esperarem. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President. Moltes gràcies. Senyor Soto, no sé si serà sort que jo li parli també d'una en una de les esmenes, en atenció a la seva detallada exposició, que em sembla que mereix una resposta.

Per tant, jo li puc dir que de les seves deu esmenes que en aquest moment ha defensat, n'hi ha sis, d'esmenes, que nosaltres no les podem acceptar per una de les raons que he dit al començament: no podem fer la baixa d'aquestes partides, baixa que té a veure amb actuacions protocol·làries i representatives que estan ajustades a les necessitats i a la quantitat destinada precisament a moltes de les coses que vostè demana que siguin faltes, o bé tenen referència a acords establerts amb els sindicats del personal funcionari i laboral, o bé amb acords establerts en compliment de la Llei de la Funció Pública, o quantitats que no les podem alterar, perquè simplement són contractes de lloguer i els contractes de lloguer, fins que no facin la nova llei que han de fer, no els podem modificar.

I, per tant, en aquest sentit, no els podem admetre aquestes esmenes, estrictament per la baixa que demanen.

En canvi, hi han unes esmenes, en les quals vostès ens parlen de l'alta, i jo penso que és tan important això que vostès demanen, d'aquesta alta, que val la pena, doncs, de comentar-la. És a dir, quan vostès demanen a l'esmena número 519 una partida per al Consorci de Normalització Lingüística, bé, jo li he de dir que en aquesta partida, tal com he dit abans en les esmenes que he defensat d'Iniciativa per Catalunya, aquí hi ha un conveni signat entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i el Departament de Cultura per a activitats de promoció cultural, entre les quals hi ha aquestes de normalització lingüística, que ja preveuen, però amb escreix, l'aplicació d'aquestes partides que vostès volen. O bé això dels museus; vostès en la seva esmena diuen 30 milions, efectivament, però pensi que els museus aquest any —com he dit abans— han tingut un augment del 100% referent a l'any passat, l'any passat eren 750 milions, aquest any són 1.500 milions, això és en virtut de l'aprovació de la Llei de Museus, i, per tant, a nosaltres no ens sembla necessari d'aprovar aquest canvi de partides que vostès fan.

Per últim, a l'esmena número 534 demanen una cosa molt concreta, que és una aplicació d'un concepte de baixa a una alta per a l'adquisició del monestir de Sant Pere de Casserres i adjacents —he pres ben bé nota del canvi de copulativa que han fet. Jo els puc dir que en això ja hi ha una aportació inicial de 10 milions de pessetes del Consell Comarcal i 10 milions de pessetes del Departament de Cultura, que tot plegat fa 20 milions; no són els 25 que vostès ens demanen, però són 20 milions, i en

aquest sentit coincidim. I aquesta partida, doncs, ja està en marxa.

És en aquest sentit que aquestes deu primeres esmenes que vostè també ha defensat, jo no les puc admetre.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Colomines. Ara l'esmena següent és la que porta el número 518 i ha estat presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya: el Diputat senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Gràcies. Si hi està d'acord, senyor President, faríem la defensa conjuntament amb la 522.

La 518, com vostès veuen, torna a fer referència a la Universitat Catalana d'Estiu, i no voldríem deixar passar l'oportunitat de fer una referència a les paraules tranquil·litzadores del senyor Codina en la sessió d'aquest matí sobre aquest tema, i, de fet, havíem decidit de retirar l'esmena número 469, referida a la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa, i també al tema de la Universitat Catalana d'Estiu. Lamento que no hàgim tingut ocasió, per absència nostra, de retirar-la formalment, però vagi en qualsevol cas aquest propòsit en benefici de les seves paraules.

De tota manera, en aquesta esmena número 518 nosaltres ens plantejem que la Universitat Catalana d'Estiu, que en la seva darrera edició va acollir més de 1.500 assistents, compta amb la presència d'alumnes, de professors, de conferenciants, de participants, en definitiva de tot l'àmbit territorial de la llengua catalana, amb la col·laboració de les diverses universitats dels Països Catalans, circumstància que li dona una projecció exterior notable. La cobertura que en fan els mitjans de difusió de l'Estat francès, per exemple, així com la presència de destacats catalanòfils i investigadors d'Europa i d'Amèrica entenen que contribueixen també a la projecció exterior de la llengua i la cultura catalanes, motiu pel qual proposem en aquesta esmena la creació d'aquesta partida de 5 milions, dins dels pressupostos del Departament de Cultura.

Pel que fa a l'esmena 522, en la qual proposem una baixa que es desglossa en dues altes, voldríem dir, pel que fa a la primera, pel que fa a aquesta alta de 30 milions de pessetes al Centre d'Història Contemporània, que aquest centre, dirigit pel prestigiós historiador Josep Benet, realitza una tasca importantíssima de recerca històrica i de recuperació documental, en relació sobretot amb la nostra història col·lectiva al llarg d'aquest segle. Entenem, però, que ho fa amb una dotació pressupostària, una dotació no superior als 24 milions de pessetes, que resulta francament ridícula, francament insuficient. Perquè pugui complir de manera adequada l'alta finalitat per a la qual el Centre va ser creat, nosaltres proposaríem aquest augment de 30 milions sobre la dotació inicialment prevista en el pressupost del Centre d'Història Contemporània.

I, en segon lloc, aquest increment de 8 milions de pessetes, assignat a les assegurances de les colles castelleres. Els voldria recordar que —com segurament la majoria de vostès saben— al llarg de les actuacions castelleres els accidents per caiguda dels castells són freqüents, sovint amb el resultat de fractures —preferentment o especialment de costelles o clavícules, si hem de ser precisos—, contusions diverses o esquinços. Per tal de facilitar la cobertura sanitària adient, les colles, totes les colles se subscriuen a assegurances en previsió de possibles accidents, els quals en un any com l'actual, que ha estat un any de concurs

casteller, són lògicament més nombrosos, ja que totes les colles intenten assolir els màxims i els més meritoris castells. Per tant, nosaltres proposem que l'import total d'aquestes assegurances, l'import total de les assegurances de totes les colles sigui íntegrament assumit per la Generalitat i no només la meitat de l'import, com es fa fins ara. Amb aquests modestíssims 8 milions de pessetes això és possible, i aquest és el motiu de la segona part d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, el doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en relació amb l'esmena 518, jo he de manifestar que la Universitat Catalana d'Estiu, com cada any, ja ha rebut una subvenció del Departament de Cultura, que és tramitada per aquesta mateixa secció i per aquest mateix servei, diguéssim, que és el servei que fa referència a les secretaries del Conseller, però és que, a més a més, aquest any rep subvencions del SED-DEC i rep subvencions de la Direcció General d'Universitats. Aleshores, també rep una subvenció de Presidència; és a dir que això està repartit entre diferents partides el «muntant» de les quals jo crec que és una xifra que ja permetrà a la Universitat Catalana d'Estiu actuar amb més desfogament que no pas potser ho havia pogut fer fins ara.

I, en relació amb l'esmena 522, li haig de dir, en primer lloc, que l'alta que vostès demanen per al Centre d'Història Contemporània de 30 milions efectivament no és una quantitat massa important, però, de fet, els pressupostos que corresponen al Centre d'Història Contemporània ja han tingut l'increment previst de l'any passat en aquest i, a més a més, han estat consensuats amb els organismes que regeixen aquest Centre d'Història Contemporània, i en aquest sentit, doncs, està perfectament assumida i acceptada la quantitat que nosaltres hem posat. Per tant, ens sembla que això és balder que nosaltres fem aquest canvi, quan, sobretot, aquest canvi representa una baixa per a accions de difusió cultural a mitjans de comunicació, que ens sembla que tenen també la seva importància.

I en relació amb les assegurances de les colles de castellers, vostès saben que s'ha signat un document entre el Departament i les colles de castellers per fer efectiu el pagament de les assegurances; això es va fer el mes de febrer, concretament el 14 de febrer de 1990, efectivament, i aquest conveni té una durada indefinida, és a dir que no és una cosa que no és per a un any, no, no; això té una durada indefinida i el cost d'aquestes assegurances es paga a càrrec d'aquesta secció i d'aquest servei, i amb el concepte —si se'l vol apuntar i ho pot mirar— 481.01/5.

És en aquest sentit, doncs, que a nosaltres ens sembla que això que vostè demana ho tenim ben cobert i, agraint-li el seu interès, li hem de refusar aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines. L'esmena següent correspon també a l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya i porta el número 527: el Diputat senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Aquesta modificació proposada fa referència també al fet casteller, del qual volem recordar que en aquelles comarques on és una realitat viva les colles no es limiten a fer castells, sinó que la seva activitat abasta tot l'ampli camp de les activitats socio-culturals, amb un

impacte real sobre el conjunt de la població respectiva. Així, són freqüents, són habituals els cicles de conferències, taules rodones, exposicions, concursos de fotografia i pintura, convocatòria de premis literaris, edició de llibres, publicació de periòdics i revistes, etcètera.

Per tal que totes aquestes activitats gaudeixin del suport necessari com a enfortiment institucional, encara que sigui col·lateral d'aquesta manifestació singular de la nostra cultura nacional, proposem aquesta nova partida específica per al conjunt de les colles.

Senyor President, si ho vol, puc defensar també la 528.

El Sr. PRESIDENT: Aquí els que manen són sempre els senyors diputats. Si vol defensar més esmenes, la Mesa sempre hi està d'acord, però és a la lliure voluntat dels senyors diputats, que les poden agrupar o no.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. I si vol, a més a més, bé, aprofitant aquesta discrecionalitat que vostè ens recorda, faríem també la defensa de la número 555. Ho dic també, especialment, perquè giren totes al voltant de la temàtica del fenomen casteller.

Pel que fa a la 528, bé, voldríem recordar que la vintena de colles castelleres existents al país ocupen locals que, en molts casos, necessiten obres de millora, de reforma i de condicionament de la seva infraestructura; atès que la utilització d'aquests locals comprèn també moltes activitats, moltes d'aquestes activitats de caire socio-cultural, que comentàvem en l'esmena anterior, proposem de destinar-hi una partida de 30 milions.

I, pel que fa a l'esmena número 555, voldríem dir que, tot i que, oficialment –almenys això és el que se'ns ha dit sempre–, els criteris del Govern situen el fet casteller en l'àmbit del que el Govern anomena «cultura tradicional i popular», el cert és que, a l'hora de la veritat, en moltes iniciatives en queda generalment al marge, en queda moltes vegades al marge.

Per exemple, la recent celebració del centenari Joan Amades n'és un bon exemple, malgrat el que se'ns havia dit fa unes setmanes a la Comissió de Política Cultural, el cert és que els castells han estat absents de la commemoració festiva pels carrers de Barcelona, fa només uns diumenges, i han estat també deixats de banda en, d'altra banda, la magnífica obra, recentment editada, *El món de Joan Amades*. Perquè això no s'esdevingui més, entenem que és bo de precisar i de destacar la singularitat del fet casteller, motiu pel qual fem aquesta proposta de destinar-hi 2 milions –dos modestíssims milions– per a activitats de recerca i difusió d'aquest tema.

Moltes gràcies.

(La I. Sra. Vice-presidenta substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies, senyor Pueyo. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Sí, moltes gràcies, senyora Presidenta. Bé, tornem a les partides que fan referència..., ara no és a les assegurances, sinó que és a les activitats socio-culturals, a les obres d'infraestructura i al foment, la recerca i el coneixement del fet casteller.

La veritat és que, sempre que les colles castelleres demanen un ajut per a activitats socio-culturals –i ho han sol·licitat mitjançant convocatòria pública, evidentment–, això, doncs, ha estat atès. No coneixem ningú que pugui dir el contrari; en tot

cas, si ho sap, doncs, digui-ho, i en tot cas, doncs, ho discutirem, i podrà haver estat un error.

Això s'ha satisfet a través de la partida aquesta que li he dit, 481.05, i, efectivament –tal com vostè diu–, nosaltres això ho englobem en un paquet d'activitats culturals, i aquesta partida és una partida que abasta 227 milions i escaig, diguéssim, no?

A nosaltres ens ha semblat oportú fragmentar això per a les diferents modalitats de cultura popular i per no establir aquí, doncs, un pugilat de si a aquest en donem més o en donem menys, aquí hi ha una partida àmplia, la gent que té necessitats la demana, i això, doncs, es fa per concurs públic, i nosaltres hi destinem aquesta quantitat.

Quant a la qüestió de les obres d'infraestructura, també tenen un capítol a part, d'aquest que jo li acabo d'anomenar, que és el que fa referència també a aquesta secció i a aquest servei, però amb un concepte diferent, el 781.01, i, a això, s'hi destinen..., això sí que és molt concret, 141 milions, i tots els que ho demanen, els hi ha estat concedit.

I, finalment, per al foment, la recerca i el coneixement del fet casteller, li hem de dir que a Cultura hi ha una partida per donar beques i estudis a la temàtica de la cultura popular, que alguns grups parlamentaris d'aquí han demanat que fos baixa, però que això representa una partida de 9 milions de pessetes –no de 2– per poder atendre aquestes necessitats que vostè demana.

En aquest sentit, coincidim també, doncs, en això, en aquestes necessitats, i les partides les tenim cobertes.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Colomines. Si ningú no hi té cap inconvenient, cap grup, ara passàriem a la votació de les esmenes presentades a les secretaries del Conseller i a la Secretaria General, és a dir, des de l'esmena 515 a la 540... (*Remor de veus.*) No, no, ho hem comprovat i és «secretaries», eh? Ho hem comprovat i és «secretaries del Conseller». No. S'ha comprovat, s'ha comprovat perquè a la Presidència també li ha semblat estrany.

En tot cas, doncs, passàriem a la votació de les esmenes des de la 515 fins a la 540... (*L'I. Sr. Colomines demana per parlar.*) No? Senyor Colomines, digui.

El Sr. COLOMINES: No, li volia desfer això. No ho és gens, d'estrany. L'any passat ja ho vaig explicar, jo, això, eh? Hi ha unes secretaries diferents: una és de projecció exterior i, per tant, correspon a secretaries.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Sí, és el senyor Escudé el que no ho tenia clar. En tot cas, la Presidència sí que ho tenia clar. (*Rialles.*) Moltes gràcies, senyor Colomines.

Passàriem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Passàriem, a continuació, a la Direcció General de Promoció Cultural, i la primera esmena presentada és la número 541, i té la paraula el senyor Xavier Soto, del Grup Socialista.

El Sr. SOTO: Si la senyora Presidenta m'ho permet, defensaria conjuntament les que ens queden al Departament de Cultura: la 541, la 544, la 545, 547, 549, 550, 551, 52, 53 i 57.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. SOTO: Faré com anteriorment he fet: intentaré, primer, explicar els criteris generals, i després, entrar a fer una breu explicació de cadascuna de les esmenes.

En tot cas, voldria assenyalar que, com que no he estat contradiït, tinc la impressió que, efectivament, els «serrells» de l'acord per a la normalització lingüística no estan incorporats al pressupost, i que crec que hauríem de fer un esforç, en aquest sentit, perquè aquests diners estiguessin sotmesos clarament al control parlamentari. I voldriem, en aquest sentit, que el Grup parlamentari de la majoria reflexionés al respecte.

Abans ens ha dit que una de les esmenes que fèiem —i crec que hi ha alguna més en aquest sentit— feia la baixa del concepte de «lloguers», i que això, al Grup parlamentari de Convergència i Unió, no li semblava bé. En tot cas, independentment de la sort de l'esmena concreta per a la baixa de «lloguers», nosaltres estem preocupats per aquest aspecte, no sols en el Departament de Cultura sinó en els altres departaments. Creiem que els diners que el Govern de la Generalitat destina a lloguers són excessius, són excessius any rere any, i que això, en general, no és bo. Em refereixo tant a lloguers de béns mobles com a lloguers de béns immobles.

En tot cas, la nostra major preocupació, la preocupació que han plantejat les esmenes anteriors i les que plantegen ara és que creiem que el Consell Executiu de la Generalitat no aprofita la nova situació creada i no afronta, suficientment, totes les noves necessitats culturals que tenim al davant. Jo he de reconèixer que, efectivament, això és fruit també —com deia abans— de la participació global del pressupost de Cultura, del total del Pressupost de la Generalitat, però caldria fer algun esforç en aquesta direcció.

I, en tot cas, entro ja a defensar cadascuna de les esmenes concretes. L'esmena 541 és una esmena —com totes, perquè, malgrat que he intentat defensar-les una a una, malgrat que sigui globalment, han tingut la mateixa sort que aquelles esmenes que eren defensades globalment—, aquesta també té la seva sort cantada, perquè és una esmena que fa referència a un fet, com és el fet casteller, sobre el qual ha presentat diverses esmenes el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, i suposo que serà també rebutjada. Intentàvem la creació d'una nova partida: les colles castelleres per un valor de 7 milions de pessetes. La baixa, la fèiem de «Publicitat i propaganda»; suposo que, en tot cas, la resposta serà gairebé semblant.

Les esmenes 544, 545 i 547 tornen a insistir en la necessitat d'una política de reequilibri del país en el tema cultural i, especialment, en la creació del sistema territorial de difusió del teatre, la música i la dansa. Jo voldria observar que alguna de les esmenes que presentem en aquest aspecte tenen una baixa que pot ser no acceptable pel Grup de la majoria, en el sentit que fa la baixa d'un concepte pressupostari, com podia ser el de publicitat, el de propaganda o etcètera, que potser no li semblarà bé. Però, en tot cas, jo voldria fer l'observació respecte a la 545 i la 547, que, en realitat, l'únic que hi ha és un canvi de denominació de la partida. És a dir que es manté la secció, el servei i el concepte. L'únic que es fa és un canvi de denominació, i allà on deia: «Construcció i condicionament del local i adquisició d'equipaments de música, teatre i dansa», es diu: «Construcció i condicionament de locals i adquisició d'equipaments del sistema territorial de difusió del teatre, la música i la dansa», en aquest cas concret; perquè en altres, com que nosaltres creiem

que la consignació és insuficient, fem les baixes d'altres partides.

Però, en tot cas, si estiguessin d'acord que cal una política cultural de reequilibri del país, i que aquesta política cultural de reequilibri del país s'ha de fer sobre un sistema territorial, però basat i establert en funció de criteris objectius, és a dir, no en funció de les iniciatives i de determinats *inputs* que es puguin rebre des de determinades zones del territori, sinó de la necessitat de construir un sistema racional que arribi al major nombre de ciutadans, amb unes prioritats ben establertes i ben mantingudes, creiem que seria raonable que vostès ens poguessin acceptar aquestes esmenes. Senzillament perquè el que hi ha és un canvi de denominació de partides, perquè nosaltres creiem que, en molts casos, la construcció, el condicionament i l'adquisició es fa més sobre *inputs* de determinats ajuntaments o de determinades entitats etcètera, que en funció, a vegades, de les necessitats reals i de prioritats de territori, de població o d'un altre tipus de prioritats objectives.

I, en aquest sentit, bé, jo voldria tornar a insistir que la creació d'aquest sistema territorial jo crec que és una de les grans prioritats del país, com ho és, probablement, també, el sistema territorial de lectura pública, i jo els voldria demanar, malgrat que potser, probablement, la sort d'aquestes esmenes pugui estar cantada en aquest debat pressupostari, que hi reflexionin, que hi pensin, i a veure si en propers documents pressupostaris podem posar-nos d'acord, perquè crec que les esmenes que plantegem, en aquest sentit, són esmenes molt raonables.

Esmena 549: és la que fa referència a augmentar els diners que s'adrecen a les corporacions locals per al foment del coneixement, recuperació i conservació de la cultura tradicional i popular. Nosaltres creiem que els diners que es dediquen al pressupost de Cultura són insuficients, i creiem que cal augmentar-los; fèiem un augment relativament petit, el de 9 milions de pessetes, i creiem que convindria també reflexionar.

Esmenes 550 i 551..., no, la 550, perdó, i la 553, que són les que fan referència, a l'alça, al Museu de la Ciència i de la Tècnica, que és un dels museus fonamentals. Hem parlat d'això al llarg de la Llei de Museus, i així com veiem que, en altres partides del pressupost, la dinàmica endegada entorn a la Llei de Museus ha quedat reflectida en el document pressupostari, i hi ha rectificacions importants respecte a documents pressupostaris anteriors, el que veiem és que la dotació que hi ha prevista per al Museu de la Ciència i de la Tècnica, des del nostre punt de vista, és totalment insuficient. I, per tant, creiem que seria raonable també pensar a augmentar aquesta dotació. Un dels augments de dotació que plantegem, i també molt mesurat econòmicament en 16 milions de pessetes, es fa per a l'adquisició de peces i material tècnic, que nosaltres creiem que cal insistir en aquesta direcció per continuar enriquint i fent encara millor el Museu de la Ciència i de la Tècnica.

Després, entrariem en un seguit d'esmenes, que són la 551 i la 552, que fan referència a la xarxa d'arxius i als arxius municipals. Ens trobem aquí en una situació molt semblant a la dels museus, però molt més preocupant; és a dir, perquè, certament, hi ha museus municipals que no estan suficientment dotats, però en el tema dels arxius el tema és encara més complicat, perquè, en tot cas, els museus municipals, malgrat que tinguin pocs recursos, van sobrevivint, en una situació de tristesa i tal, però sobreviuen. En canvi, en els arxius municipals, i arxius de la

pròpia xarxa d'arxius, la situació és desesperada. És a dir, hi ha arxius de la xarxa del mateix Govern de la Generalitat que no tenen ni tan sols un estri tan elemental i necessari per a un arxiu com és una màquina d'escriure —així de simple i així de senzill—, i ens trobem que hi ha ajuntaments que estan veient com el seu arxiu municipal està desapareixent materialment; és a dir, perquè no tenen els diners per fer-ho, i hem vist notícies, diverses vegades en diferents mitjans de comunicació, com determinats arxius eren venuts al drapaire a quilo, i això no pot ser, i aquí hauríem de fer un esforç i un esforç important, perquè s'està perdent, al llarg d'aquests anys, i en aquests moments es pot estar produint i, probablement, continuarà si no hi ha una rectificació important, una pèrdua d'una documentació absolutament fonamental i important per explicar la nostra història col·lectiva. I creiem que cal fer un esforç. I ho repeteixo: quan demanem diners per als arxius municipals, no estem demanant diners per a l'Arxiu Municipal de Barcelona ni per al de Badalona ni per al de l'Hospitalet, estem demanant diners per als arxius dels pobles petits i mitjans de Catalunya, en alguns casos ajuntaments que són caps de comarca, on hi ha una documentació que té molts segles, i que, en aquests moments, està en una situació de greu deteriorament i d'una amenaça real de desaparició.

Passo a parlar de la darrera esmena, que crec que és l'esmena 557, que es també, en aquest cas, respecte al sistema de lectura pública de Catalunya un senzill canvi de denominació: allà on es deia: «Transferències a ajuntaments per a instal·lacions bibliotecàries», es diu: «Transferències a ajuntaments per a instal·lacions bibliotecàries del sistema de lectura pública de Catalunya», i, en aquest cas, també, per un valor de mil pessetes, perquè estem en una partida oberta. És a dir, jo podria aquí ara insistir en el fet que no deixa de ser una mica trist que en una moció de biblioteques que vam aprovar en el Ple del Parlament de Catalunya ja fa un temps hi hagi una partida en el concepte 661.03 dedicada a ajuntaments i a instal·lacions bibliotecàries, que sigui una partida de mil pessetes, perquè és una partida oberta; és a dir, podria insistir sobre això, però, en aquest cas, més que insistir en aquest tema, en el que insistiríem és en la generació d'una certa racionalitat. Abans posava un exemple, perdonin que el torni a posar, perquè em sembla extraordinàriament significatiu: és a dir, no hi ha diners, és a dir, s'ha d'obrir una partida perquè probablement no hi ha recursos per fer això en el Departament de Cultura, i, en canvi, el Departament de Benestar Social obre unes biblioteques en determinats llocs. I no faré més comentaris, els podria fer i suposo que els senyors diputats de la majoria poden imaginar en quina línia anirien els meus comentaris, però, bé, jo crec que és obvi que aquesta situació és una situació irracional i que convindria una rectificació.

En tot cas, i ja per acabar, perquè aquí s'esgoten les esmenes del nostre Grup parlamentari respecte al Departament de Cultura, dir globalment que hi ha algunes inflexions que nosaltres valorem positivament. De tota manera, creiem que la situació que s'ha creat aquests darrers mesos podria donar per molt més, però, en tot cas, expressar el nostre desig que, més enllà de la sort que puguin córrer ara les nostres esmenes en aquest debat, en els propers mesos es pugui continuar dialogant i en successius documents pressupostaris una bona part de les nostres posicions siguin assumides pel Grup parlamentari de la majoria.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Joan Colomines.

El Sr. COLOMINES: Moltes gràcies, senyor President. Jo també a aquest conjunt d'esmenes hauré de fer la mateixa distinció que he fet abans; n'hi ha unes, la 544, la 45, la 51, la 52 i la 53, en les quals les baixes que vostès ens demanen són unes baixes impossibles d'atendre. L'una fa referència a l'Entitat Autònoma d'Organització d'Espectacles i Festes —imagini's!—; l'altra, fa referència a la promoció del teatre i de la dansa en col·laboració amb les entitats territorials, que és el que vostès demanen en una altra banda. Aleshores, vostès demanen un pas, diguéssim, o una alta per a un sistema territorial de difusió del teatre, de la música i de la dansa. Això ho fan en tres..., no, en dues, perquè l'esmena 547 també fa referència a la mateixa alta, i l'esmena 557 fa referència al sistema de lectura. Les altres parlen de baixes a despeses diverses d'organització i muntatge i trasllat d'exposicions, i aquestes tres fan referència a això. Nosaltres, aquestes ja no les podem entendre d'entrada perquè la baixa aquesta aquí no ens seria possible.

Però, pel que fa referència a les altes, que corresponen sobretot a l'esmena 541, 549 i 550, li he de dir el següent: la 541, tots els arguments que he donat al senyor d'Esquerra Republicana de Catalunya —Pueyo, no?—..., bé els dono a vostè; són exactament iguals: vostè demana el que també ell demanava; jo, doncs, em remeto al que li he explicat a ell i a per què nosaltres li hem refusat aquesta esmena.

Pel que fa referència a l'alta, «A corporacions locals per al foment i coneixement i recuperació i conservació de la cultura tradicional i popular», bé, això, el pressupost que nosaltres tenim assignat —també ho he dit en una altra esmena, no me'n recordo, em sembla que era d'Iniciativa per Catalunya—, aquest pressupost que nosaltres tenim aplicat és l'establert amb els responsables dels centres de documentació de cultura tradicional i popular, i, per tant, doncs, és un pressupost que l'hem tancat amb aquesta gent i d'acord amb aquestes persones.

I, finalment, pel que fa relació al Museu de la Ciència i de la Tècnica: miri, és clar, vostè, jo no sé quina partida vostè ha mirat per veure el que hi havia en el Museu de la Ciència i de la Tècnica, però pensi que aquesta que vostè està dient que li facin una baixa al servei 05 i una altra al servei 05, aquest servei 05 és la Direcció General de Política Lingüística, per tant, aquest és un aspecte de les aportacions que es fan al Museu de la Ciència i de la Tècnica per a política lingüística, no estrictament per al Museu, per al Museu n'hi ha d'altres, en aquest moment jo no les tinc a mà, i si ho vol les mirarem després, no?, però segur que n'hi ha d'altres perquè aquesta correspon a la Direcció General de Política Lingüística. Per tant, pensi que..., el que li he dit abans, que el Museu..., sí, el servei 05 és la Direcció General de Política Lingüística... (*Remor de veus.*) Perdoni, jo ja li he dit que hi havia un increment molt substancial, del 100%, de 750 milions ha passat a un bilió i mig, aleshores, el que s'havia pressupostat per a això, segurament en algun altre sector, doncs també hi ha una dotació suplementària, i, per tant, això no li ho podem admetre.

I en relació amb les dues esmenes, la 547 i la 557, vostès no toquen la quantitat —l'una de 195 milions i l'altra de mil pessetes—, aleshores només el que canvien és la denominació del concepte, diguéssim, no? Bé, jo, a mi em sembla que la distribució, evidentment, com vol que sigui, si no és territorial, per a

la construcció i condicionament de locals i adquisició d'equipaments música, teatre i dansa i per a instal·lacions bibliotecàries. Ens sembla que això, de fet, ha d'anar al que vostès preveuen. Una altra cosa és aquest canvi de denominació parlant de «sistema de lectura pública», de «sistema de lectura pública», això suposo que, doncs, en tot cas, jo, en aquest moment no li acceptaré les esmenes, no les hi puc acceptar, però em comprometo a traslladar al Departament aquesta intencionalitat de vostès, suposo que això, doncs, té una finalitat, i en el sentit de..., com també ara trobem les esmenes amb vostès, de trobar fórmules conjuntes de poder anar endavant en aquesta qüestió de cultura i amb altres, però sobretot aquesta de cultura, doncs nosaltres traslladarem totes aquestes esmenes que ara no hem pogut aprovar per veure si l'any que ve tenim més sort i els diputats de l'oposició podem aprovar-los el que vostès demanen.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doctor Colomines. Podem ara anar a la votació d'aquest conjunt d'esmenes de la Direcció General de Promoció Cultural, que van compreses entre els números 541 i 557. No hi ha cap petició de votació separada, per tant, en un sol bloc, aquest conjunt d'esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

No prosperen per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena núm. 559 (G. Socialista), a la Institució de les Lletres Catalanes.

El Sr. PRESIDENT: Ara, votació de les esmenes 560 i 561, d'Iniciativa, de modificació, a la Institució de les Lletres Catalanes.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 13 en contra i 5 abstencions: no prosperen ni la 560 ni la 561.

Passem ara a l'organisme autònom de l'Organització d'Espectacles i Festes.

D'acord amb l'avertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena núm. 562 (A. p. del Centre Democràtic i Social), a l'organisme autònom Organització d'Espectacles i Festes.

El Sr. PRESIDENT: I, finalment, queden les darreres esmenes, que porten els números 563 i 564, del Grup d'Iniciativa. Les dues, directament a votació en una sola vegada.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

7 a favor, 13 en contra: no prosperen ni la 563 ni la 564.

Amb això, hem acabat el Departament de Cultura i hem acabat la feina que ens havíem proposat de fer en el dia d'avui.

Recordo als senyors diputats i a les senyores diputades que demà, a les deu, amb la màxima puntualitat, començarem a debatre el Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Fins demà a les deu, se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de vuit del vespre i vuit minuts.)